

FLATTIVIESTI

1/2019 - www.flatti.net

SPORTTIRAKKI ON KOIRAURHEILUN YKKÖSPALVELU!

Koiraharrastamisen valmennusyhteisö, joka yhdistää koiraurheilun asiantuntijat ja harrastajat sekä koiraurheilun ja yhdessä oppimisen ilon. Laatuartikkelien ja nettivalmentautumisen kautta opit jatkuvasti lisää!

**SATOJA
ILMAISIA
ARTIKKELEITA!**

#koiraurheilunilo

PRO JÄSENYYS

PRO-jäsenyys on pääsy asiantuntevan tiedon pariin, nauttimaan koiraharrastamisesta sekä kehittymään koirakkona! Tuhansia tyytyväisiä käyttäjiä ja suosittelijoita!

"Koskaan ei ole ollut näin
HELPPOA päästä
useamman
huippukouluttajan oppiin
kotisohvalta käsin!"

EMMA ALVE

SÄÄSTÄT SAMALLA LUONTOA, RAHAA & AIKAA

Valmentautumalla netissä säästät 12 kk jäsenyyden kautta 2000 km ajoa, 240 000 g CO2-päästöjä, 870 € rahaa ja 60 h aikaa!

➔ Lue lisää sporttirakki.fi!

JÄSENYYS KANNATTAÄ

1. YLI 20 HUIPPULUENTOÄ VUODESSÄ!

OPIT

2. PALJON VINKKIVIDEOITÄ!

OPIT

3. KYSYT SUORAAN VALMENTAJIEN NEUVOJÄ! (Q&Ä)

OPIT

4. KEHITYT TREENIKALENTERIN AVULLÄ!

KEHITYT

5. HYÖDYNÄT EDUT JA ALENNUKSET!

SAAT

6. OLET MUKANA YHTEISÖSSÄ JA JAAT ITSE TIETÖÄ

OLET OSA

7. AUTAT SUOMALAISTÄ KOIRAURHEILUÄ!

AUTAT

Alk.
alle
7 €/kk

96

% jäsenistä tyytyväisiä jäsenyyteen, kokee hyödylliseksi ja saavansa rahoillensa vastinetta (10/2018)

2	SPORTTIRAKKI
4	PUHEENJOHTAJAN PALSTA
5	VUOSIKOKOUSKUTSU
6	NOUTAJAN PENNUN RUOKINTA
8	TAIPUMUSKOKEIDEN HISTORIAA OSA 2
10	AJATUKSIA TOKOSTA OSA 2
12	PÄÄNÄYTTELYN TUOMARIESITTELYT
13	ERIKOISNÄYTTELY
14	FLATTIEN HAMMASONGELMAT
17	FLATTIEN MEJÄKOKKEET 2019
18	KOULUTUSVINKKI - RAUHOITUMINEN
19	CLUB SHOW UMEÄ 30.5.2019
20	2018 MENESTYNEIMMÄT FLATTIT
22	VUODEN FLATTI
23	VUODEN NÄYTTELYFLATTI
24	VUODEN MEJÄFLATTI JA TOKOTULOKAS
25	VUODEN NOME- JA TOKOFLATTI
26	VUODEN NOMETULOKAS JA AGILITYFLATTI
27	VUODEN WT-FLATTI JA WT-TULOKAS
28	GIORGIO-ARMANIN MALJA
28	TAPAHTUMAKALENTERI 2019
29	KOIRAMESSUJEN ROTUTORILLA
30	FLATTIMESTARUUS
31	HAE FLATTIEN NOME-VALMENNUSKESKUS
32	PENTUVÄLITYS JA JÄSENASIAT
33	PENTU TULI TALOON OSA 3
34	MEJÄ-TILASTOT 2018
36	FLATTIEN KESÄLEIRI 2019
38	VANHAT JA VIISAAT
40	TYTTÖKULLAT: KUULUMISIA
41	TOKO-VIIKONLOPPU JA PETMOBIILI
42	KASVATTAJAILMOITUKSET
44	UUDET VALIOT
46	RALLY-TOKO MUIDEN LAJIEN TUKENA
47	TARVIKEMYNTI JA FLATTIVIESTIAIKATAULU
48	NOMETREENIÄ TALVELLA
49	JUNIORIMESTARUUS JA FLATTIKISÄLLI
50	JULIAN KUVAVINKKI: TALVIKUVUUS
51	JÄRJESTÖN YHTEYSTIEDOT
52	BOZITA ROBUR

Ajatuksia Tokosta osa 2 s. 10

Noutajan pennun ruokinta s. 6

Flattien hammasongelmat s.14

Kiertopalkintojen voittajat alk. s. 20

Kesäleirin ennakkotietoa s. 36

Nome-valmennusrenkas s. 31

PÄÄTOIMITTAJA

Mari Mamia

TOIMITUSSIHTEERI

Jaana Kontto, flattiviesti@gmail.com

TAITTO

Elisa Pekki

TOIMITUSKUNTA

Jalostus-, näyttely-, mejä- ja nou/nome-toimikunnat, hallitus sekä kaikki jäsenet

KANNEN KUVA

Juho Pajari

FLATTIVIESTIEN MATERIAALI

flattiviesti@gmail.com

VALIOILMOITUKSET

Tanja Mattila
flatti.valiot@gmail.com

ILMOITUSKOOT

1/1 sivu 210 mm x 297 mm
1/2 sivu (vaaka) 186 mm x 133,5 mm
1/2 sivu (pysty) 90 mm x 273 mm
1/4 sivu 90 mm x 133,5 mm
1/8 sivu 90 mm x 64 mm
Kasvattajaboxi 88 mm x 50 mm

ILMOITUSHINNASTO JÄSENI

1/1 sivu 60€/lehti, 200€/vuosi
1/2 sivu 40€/lehti, 140€/vuosi
1/4 sivu 30€/lehti, 100€/vuosi
1/8 sivu 15€/lehti, 40€/vuosi

Kasvattajaboxi 15€/lehti, 40€/vuosi
In Memoriam -ilmoitukset, 1/2s 20€
Valioilmoitus normaali taittokoossa ilmainen

Ilmoitusmaksut Suomen sileäkarvaiset noutajat ry:n tilille: FI28 5620 0920 4247 50. Ilmoitusaineistot osoitteeseen flattiviesti@gmail.com. Ilmoituksen mukana tulee lähettää maksukuitti.

FLATTIVIESTI NRO 2/2019

Ilmestyy: 8.5.2019

Aineistopäivä: 5.4.2019

AINEISTOVAATIMUKSET

Tekstiedostot Wordin doc/docx/rtf-muodossa. Kuvat jpg/tif/pdf-muodossa, 300 dpi. Matalaresoluutioiset kuvat menevät printissä suttuisiksi, emmekä valitettavasti voi käyttää niitä.

Toimitus huomauttaa, että artikkeleiden mielipiteet ovat kirjoittajien omia, eivätkä välttämättä Suomen sileäkarvaiset noutajat ry:n hallituksen tai toimituksen. Flattiviestiin kirjoitetuissa jutuissa on aina oltava kirjoittajan oikea nimi ja yhteystiedot, jotka pyydyttäessä jäävät vain toimituksen tietoon. Artikkeleiden ja kuvien osittainkin lainaaminen ilman toimituksen ja kirjoittajan lupaa on kielletty.

PAINOPAikka

Savion Kirjapaino Oy, Kerava

Puheenjohtajalta

maalata raamit sekä ohjenuora aluetoimintaan. Jään luottavaisin mielin ja jännittyneenä odottamaan, miten aluetoiminnan aktivoiminen saadaan käyntiin. Uskon vilpittömästi, että vuoden loppuun mennessä meillä on huomattavasti organisoituneempaa aluetoimintaa!

Järjestäytymiskokouksessa hallitus valtuutti puheenjohtajan jatkaamaan viime vuonna koostetun tulevaisuustyöryhmän toimintaa. Hallituksen tämän vuoden tavoite on tuoda syyskokoukselle hyväksyttäväksi rotujärjestön strategia vuosille 2020–2025. Tässä työssä tulevaisuustyöryhmä toimii hallituksen työrukkasena, apunaan toimikunnat, jotka ovat jo viime vuonna miettineet strategisia tavoitteita ja toimenpiteitä oman toimikuntansa näkökulmasta. Järjestön strategia tulee olemaan vahvasti vuonna 2020 päivitettävän jalostuksen tavoiteohjelman ja jalostusstrategian tukena. Rotujärjestötasolla nämä kaikki, järjestön strategia, JTO ja jalostusstrategia ovat erittäin tärkeitä tavoitteita ja niiden onnistunut läpivieminen vaatii paljon työtä, suuntaviivoja ja suunnitelmia, toimenpiteitä ja päätöksiä. Strategian halutaan vastaavan siihen, minkälainen rotujärjestö meillä on viiden vuoden kuluttua ja minkälaisia haluamme flattiemme olevan kymmenen vuoden kuluttua.

Rotujärjestöllä on jälleen paljon tapahtumia tutuilla paikoillaan kalenterissa. Maaliskuussa aloitetaan vuosikokouksella, joka järjestetään tutussa paikassa, Hotelli Tallukassa SNJ:n koulutuspäivien yhteydessä. Huhtikuussa tokoillaan mestaruuksista ja koulutaudutaan Marianne Forsellin opastuksella. Toukokuussa saamme brittiläisiltä rotuspesialisteilta, kasvattajatuomareilta, arvioita koiristamme flattien erikoisnäytelyssä. Kesän aikana järjestetään nome-, mejä- ja taipumuskokeita, heinäkuussa WT-mestaruus ja elokuussa Mejämestaruus. Rotujärjestömme päätapahtuma Flattimestaruus organisoidaan elokuun puolivälissä Raaseporissa. Juniorimestaruus ja Kisälli on tänä vuonna siirretty loppukauteen, järjestettäväksi Koriolla syyskuun lopulla.

Yksi järjestön isoimmista ja tärkeimmistä tapahtumista, kesäleiri järjestetään heinäkuun toisella viikolla totutussa paikassa, Matkailutila Surkeenjärvellä Korpilahdella. Kesäleiri on tarkoitettu ihan joka ikiselle jäsenelle ja sinne voivat kaikki osallistua, riippumatta koiran koulustasosta, taustasta tai mieltymyksistä. Kesäleirillä on totutusti tarjolla koulutuksia monessa eri lajissa kokoneiden asiantuntijakouluttajien ohjaamina. Lisäksi leirillä järjestetään myös virallinen jalostustarkastus, johon ovat tervetulleita eri-ikäiset koirat, urokset ja nartut. Jalostustarkastuksessa koirien rakennetta arvioidaan yksityiskohdittain rotumäärittelyn mukaan. Kyseessä ei siis ole kilpailu eikä vertailu toisiin koiriin. Jalostustarkastuksen tuloksia voidaan hyödyntää tilastotietoina jalostuksen tavoiteohjelmassa ja siitä saadaan työkaluja esim. kasvatus-työhön ja jalostuksen suunnitteluun. Totutusti kesäleirillä on leikki-mielinen, lämminhenkinen, epävirallinen näyttely, Open Show, johon kaikki koirat saavat osallistua. Eikä pidä unohtaa yhteisiä illanviettoja nuotiolla ja muiden flatti-ihmisten kanssa vietettyä leppoosaa aikaa Suomen suvessa. Tuskin maltan odottaa leirillä pääsyä!

Olettehan huomanneet tapahtumakalenterista (www.flatti.net/toiminta), että hallitus päätti elvyttää perinteiset Flattitreffit! Aloitamme järjestämällä tänä vuonna syystreffit Halloween viikonloppuna 1.-3. marraskuuta ja vastaamme näin Flattikyselyssä saatuun selkeään palautteeseen. Flattitreffit ovat kaikille jäsenille tarkoitettu viikonlopputapahtuma, jossa koulutetaan koiria ilman suorituspainetta ja tutustutaan muihin flatti-ihmisiin. Yhden tunnin kulutamme myös nauttimalla kahvia ja pullaa syyskokouksen lomassa.

Toiminnantäyteistä vuotta odottaen saamme vielä kuitenkin nauttia mahtavista talvikeleistä, pirteästä pakkasesta ja auringon paisteisista kirkkaista hangista. Taas ovat koiramme, nuo karvaiset rämäpää elementissään. Saa syöksyä riemua täynnä, hurjaa vauhtia pitkin keväistä lumihankea kaveria harhautellen. Kaivaa hiirten ja myyrien onkalota ojan pientareesta pää syvällä hangessa. Tai vain tehdä lumienkeleitä kieli suusta ulkona roikkuen. Teeke mieli ottaa mallia koirista ja heittäytyä lumihankeen käsiä heilutellen, ottaa ilo irti ja riemuita vuodenajoista. Olla niin kuin flatti, pitää hauskaa, pilke silmäkulmassa.

– Mari

'Olisi tärkeää, että kaikki sileäkarvaisen noutajan omistajat tunnustaisivat rotujärjestön omakseen ja tärkeäksi toimijaksi suomalaisessa kennelkentässä, ja haluaisivat omalta osaltaan olla tukemassa rotujärjestön toimintaa ja tätä kautta rodun hyvinvointia Suomessa.'

Suomen sileäkarvaiset noutajat ry:n hallitus ja toimihenkilöt kokoontuivat 13.1.2019 Vantaalle järjestäytymiskokoukseen. Kokouksen lomassa keskusteltiin tärkeimmistä vuosittaisista tapahtumista, mutta aikaa käytettiin myös runsaasti toimihenkilöiden yhteiselle keskustelulle, tulevaisuuden ja tavoitteiden miettimiselle. Ryhmätöiden tuloksena hallitus linjasi vuoden 2019 teemaksi aluetoiminnan kehittämisen. Aluetoimintaprojektin käynnistämiseksi hallitus totesi tehtävään tarvittavan nimetyn henkilön, joka lähtee työstämään projektia eteenpäin. Tähän tehtävään nimettiin Nina Onufriew nimikkeellä Aluetoiminnan vastuuhenkilö (esittely s.32). Nina alkaa yhdessä muiden alueyhteyshenkilöiden kanssa kartoittamaan ja ideoimaan tapoja saada flattien omistajat löytämään rodunomaisten ja muiden harrastusmahdollisuuksien pariin kunkin alueen luomien mahdollisuuksien puitteissa. Yleisesti aluetoiminnassa on tarkoituksena alueiden flatin omistajien tutustuttaminen toisiinsa ja matalan kynnyksen toiminnan lisääminen, ohjata uusia flatin omistajia harrastusten ja rotujärjestön toiminnan pariin. Olisi tärkeää, että kaikki sileäkarvaisen noutajan omistajat tunnustaisivat rotujärjestön omakseen ja tärkeäksi toimijaksi suomalaisessa kennelkentässä ja haluaisivat omalta osaltaan olla tukemassa rotujärjestön toimintaa ja tätä kautta rodun hyvinvointia Suomessa. Tähän hallitus toivoo myös kasvattajien yhteistyötä ja yhdistämään voimansa, että saataisiin uudet flatin omistajat tuntemaan rotujärjestö omakseen.

Ensimmäisenä tavoitteena on koota alueyhteyshenkilöt yhteiseen palaveriin ja yhdessä miettiä, mikä kunkin alueen toiminnan tavoite on. Alueilla voidaan järjestää koulutuksia ja kursseja eri lajeissa ja näin edelleen edistää flattien osallistumista myös metsästyskokeisiin. Tärkeintä aluetoiminnassa ei tule kuitenkaan olemaan toiminnan räjähdyksmäinen lisääminen ja yhteyshenkilöiden loppuun palaminen. Ninan tavoitteena on saada aluetoiminta aktivoitua. Ja jotta alueyhteyshenkilöiden toimenkuva olisi selkeä niin yhteyshenkilöille itselleen kuin jäsenistölle,

Suomen sileäkarvaiset noutajat ry

Vuosikokous

Paikka: hotelli Tallukka Vääksey (Asikkala)

Aika: la 23.3.2019 klo 18

Kokous järjestetään Suomen Noutajakoira järjestö ry:n koulutuspäivien yhteydessä.

Kokouksessa käsitellään sääntömääräiset asiat.

Kokouksessa palkitaan vuoden 2018 kiertopalkintovoittajat ja jaetaan yhdistyksen ansiomerkit.

Tervetuloa!

Noutajan pennun ruokinta

Kasvuvaihe on fysiologisesti vaativin elämän vaihe, jonka kaikki koirat käyvät läpi. Tämä vaihe on myös vaativin pennun huoltajalle, sillä nopeimman kasvuvaiheen aikana tapahtuvat hoitovirheet (mm. ruokintaan liittyvät) saattavat vaikuttaa koko koiran loppuelämän ajan.

Erityisesti suurilla ja jättiroduilla optimaaliseen kasvuvauhtiin pyrkiminen, maksimaalisen sijaan, turvaa tasapainoisen kehityksen ja antaa hiukan enemmän liikkumavaraa ruokinnan suhteen. Mitä nopeampaan kasvuvauhtiin pyritään, sitä tarkempaa tulee ruokinnan olla. Siksi tulisikin huolellisesti puntaroida sitä, asettaako tärkeimmät tavoitteet pennun varhaiselle näyttelyuralle vaiko ennemminkin sen laadukkaaseen kasvuun ja kehitykseen ilman kiirettä.

Nopean kasvuvaiheen aikana (2–5 kk) kehittyä erityisesti pennun luustokudos, joten ravintoaineiden puutokset, yliannostukset ja/tai ravintoaineiden epätasapaino tällä kasvukaudella vaikuttavat etenkin luuston ja nivelten kehitykseen sekä kestävyYTEEN. Hitaan kasvun vaihe (6–12 kk) keskittyy lihaksiston ja muiden tukikudosten rakentumiseen. Toki rungon leveys ja koiran yleinen olemus vankistuu vielä paljon tämänkin jälkeen. On muistettava, että erityisesti tukikudosten (luusto, jänteet, rustot) laatu ratkaistaan kehitysvaiheessa. Näiden rakenteiden aineenvaihdunta on sen kaltaista, että perustavaa laatua olevat muutokset myöhemmin elämässä ovat lähes mahdollittomia. Lihaksia pystytään rakentamaan ja muokkaamaan nopeastikin, mutta muissa tukikudoksissa muutokset ovat hitaita. Kasvuvaiheiden erilaisuudesta johtuen on kaikissa hieman erilaiset ravintoaineiden tarpeet. Tukikudosten kehitykseen vaikuttaa ruokinnan ohella myös riittävä ja oikeanlainen liikunta.

Energiansaanti säätelee kasvua

Pentujen korkea energiantarve johtuu pääasiassa kudosten kasvusta. Energiaa tarvitaan kuitenkin myös lämmönsäätelyyn ja pennun kehittyessä yhä enenevässä määrin liikkumiseen. Kahden ja kolmen kuukauden iässä rotujen välillä on suhteellisen vähän eroja energiantarpeessa. Tämän jälkeen rotujen välille muodostuu kuitenkin merkittävä ero, jolloin suuret rodut tarvitsevat voimakkaan kasvunsa takia energiaa enemmän. Pentujen välillä on yksilöllisiä eroja energiantarpeessa, joiden lisäksi myös ympäristöolosuhteet (erityisesti ympäristön lämpötila) vaikuttavat siihen. Samassakin pentueessa voi olla suuria eroja luontaisessa kasvunopeudessa ja esimerkiksi pennun vilkkaus ja sille tarjotut ulkoilumahdollisuudet vaikuttavat energiankulutukseen.

Energiatase on lähestulkoon ainoa ruokinnallinen tekijä, jonka osalta tarpeen ja saannin arvioiminen on mahdollista silmämääräisesti. Aikuisen koiran kohdalla asia on yksiselitteinen – jos koira lihoo, se saa liikaa energiaa ja jos se laihtuu, on energiansaanti liian pientä. Kasvavan koiran kohdalla arviointi ei ole enää niin helppoa. Optimaaliseen kasvunopeuteen nähden liika energiansaanti kiihdyttää koiran kasvua, energian ylimäärä ei siis välittömästi näy pennun lihavuutena vaan kasvunopeuden kiihtymisenä. Maksimaalisen kasvun tavoittelu altistaa pennun kehityshäiriöille, joten energiansaantiin onkin syytä puuttua ennen kuin kasvu kiihtyy. Käytännössä asiaan puututaan energian (ruuan) määrää säätelemällä – EI 'laimentamalla' tai vaihtamalla ruokaa vähemmän ravintoaineita sisältävään. Pennun lihoaminen kieli liikaruokintatilanteen jatkuneen jo pidempään ja energiansaannin ylittävän maksimaalisen kasvun tarpeen. Useilla koiranruokavalmistajilla on jo omat tuotteensa nopeasti kasvaville roduille, joissa pyritään ruuan koostumuksella rajoittamaan liikaa energiansaantia herkässä kasvuvaiheessa. Tosin sekä ruuan koostumus että sen käyttömäärä ovat yhtä tärkeitä tekijöitä oikein toteutetussa ruokinnassa.

'Punnitseminen on kokemattomallekin pennunomistajalle konkreettinen tapa seurata pennun kasvua. Käytäntö on osoittanut, ettei pennun lihavuuskunnon (tai aina aikuisenkaan) seuraaminen ole välttämättä aloittelijalle helppoa.' (Kangaskassi on hyvä apuväline pentua punnittaessa.)

Kasvavan koiran energiansaantia on arvioitava jatkuvasti sen perusteella miten pentu kasvaa ja miltä se näyttää. Pennun tulee aina olla solakka, ei pyöreä tai varsinkaan lihava. Pennun kylkiluut tulee olla helposti tunnettavissa ja pennun tuntua käsiin ennemminkin kovalta ja jäntevältä kuin pehmeältä. Rodun kasvattajan tulisi tuntea oman rotunsa pennun tasapainoinen kasvukäyrä, jotta pennun kasvua voidaan seurata punnitsemalla pentu viikottain. Punnitseminen on kokemattomallekin pennunomistajalle konkreettinen tapa seurata pennun

kasvua. Käytäntö on osoittanut, ettei pennun lihavuuskunnon (tai aina aikuisenkaan) seuraaminen ole välttämättä aloittelijalle helppoa.

Pennun kasvussa tapahtuvat muutokset korjataan vastaavasti ruokintaa muuttamalla. Koska kasvu ei kuitenkaan ole koskaan täysin tasaista vaan siinä tapahtuu pyrähdyksiä ja hidastumisia, seurataan tapahtumia kahden viikon periodeissa. Mikäli kasvu jää alle käyrän kahtena peräkkäisenä viikkona ja pentu vaikuttaa laihalta lisätään ruokaa maltillisesti. Mikäli kasvu taasen ylittää kasvutavoitteet ja

pentu pyöristyy, rajoitetaan ruokintaa ja tarkistetaan erityisesti makupalojen ja puruherkkujen määrää. Koska yksilöllisiä eroja kasvussa kuitenkin on, ei hitaasti kasvavaa, sopivassa lihavuuskunnossa olevaa pentua tule pakottaa kasvukäyrälle lisäämällä holtittomasti ruokaa.

Liiallisesta energiansaannista johtuva liian nopea kasvu ja rasvoittuminen ylikuormittavat herkässä kehitysvaiheessa olevaa luustoa. Yleisimmin luuston kehityshäiriöt ilmenevät 3-6 kuukauden ikäisillä pennuilla.

Valkuaisen tarve korkea

Penturuokien valkuaispitoisuuden (proteiini) on oltava korkea, jotta lihaksisto ja elimistö sekä turkki kehittyvät tasapainoisesti. Koiran valkuaisen tarve on suhteessa koiran elopainoon, joten suurten rotujen valkuaisen tarve on suurempi kuin pienten rotujen. Ensimmäisen elinvuoden aikana sulavan raakavalkuaisen saantisuositus laskee vain noin neljäsosaan nuoren pennun saantisuositukselta. Tämä johtuu kasvunopeuden asteittaisesta hidastumisesta sekä valkuaisen hyväksikäyttökyvyn paranemisesta koiran ruuansulatuskanavassa. Aikuinen koira pystyy siis paremmin hyödyntämään vaatimattomampiakin valkuaisen lähteitä verrattuna pikkupentueen.

Vastoin yleistä käsitystä ruuan korkealla valkuaispitoisuudella ei ole yhteyttä luuston kasvuhäiriöihin, eikä suurissa määrin myöskään kasvunopeuteen. Päinvastoin, liian alhainen ruokinnan valkuaispitoisuus yhdistettynä ruuan korkeaan energiapitoisuuteen saattaa johtaa ruokinnan epätasapainoon ja toimii sitä kautta altistavana tekijänä. Tällainen tilanne saattaa syntyä esimerkiksi yritettäessä hillittää voimakasta kasvua vaihtamalla pennuille suunniteltu kasvatusruoka aikuisten ruokaan. Usein tällöin valkuaisen ja energian epätasapainon lisäksi syntyy myös kivennäisten epätasapaino (liikaa kalsiumia), joka entisestään pahentaa tilannetta. Valkuaisen aliruokinta voimakkaimman kasvuvaiheen aikana vaikeuttaa myös insuliinin kaltaisten kasvutekijöiden (IGF) muodostusta, jolloin valkuaisen puutoksesta kärsivät pennut eivät kasva normaalikokoisiksi. Kasvun häiriintymistä ei voi korjata myöhemmin valkuaisen saantia lisäämällä.

Kun puhutaan koiran valkuaisen tarpeesta, puhutaan oikeastaan aminohappojen tarpeesta. Valkuainen eli proteiini muodostuu aminohapoista ja niille kaikille on eläimillä omat tarpeensa ja käyttökohteensa. Jokaista aminohappoa tulee saada riittävästi ja oikeassa suhteessa muihin aminohappoihin nähden. Usein niputetaan aminohapot isomman proteiini-otsikon alle, sillä kaikista aminohapoista ja niiden tarpeesta ei ole vielä edes riittävästi tietämystä olemassa. Kuitenkin tiedetään, että osan aminohapoista pennun tulee saada ravinnosta (välttämättömät aminohapot) ja osan eläin pystyy itse syntetisoimaan elimistössään.

Pennun aminohappojen tarve määräytyy kasvun vaatimusten mukaisesti, ja pennun ruuassa on oltava riittävästi varsinkin välttämättömiä aminohappoja. Aminohappojen saanti on suorassa yhteydessä ruuan valkuaispitoisuuden ja valkuaisen laatuun. Erilaisilla ruuan raaka-aineilla on siis erilainen aminohapposisältö ja erilainen biologinen arvo, joka kuvastaa kuinka hyvin proteiinilähteen aminohapposisältö vastaa eläimen tarpeita. Hyvälaatuisen penturuuan valmistukseen on valittu hyvin sulavia ja aminohapposisällöltään pennun tarpeita vastaavia raaka-aineita, aikuisten ruuissa näiden ominaisuuksien ei tarvitse olla ihan penturuuan tasolla. Aminohappojen saannin epätasapaino saattaa rajoittaa pennun kasvua sekä vaikuttaa epäedullisesti terveyteen, koska yksittäisen aminohapon yliannostus voi häiritä muiden aminohappojen aineenvaihduntaa. Rotujen välillä voi olla eroja aminohappojen tarpeessa, sillä esimerkiksi labradorinoutajan pennulla on korkeampi metioniinin tarve kuin beaglellä.

Kivennäisten tarve - Kalsium ja fosfori

Luusto toimii kalsium- ja fosforivarastona, sillä 98 % kalsiumista ja 80 % elimistön fosforista on luustossa. Pennun nopean kasvun vaihe on luuston kehityksen aikaa. Tasapainoisen kasvun kannalta on tärkeää, että pentu saa ravinnostaan oikean määrän kalsiumia ja kalsiumin ja fosforin suhde on optimialueella. Pennuilla ravinnon kalsiumista imeytyy aina vähintään 40-80 %. Jos pennun ravinto sisältää riittävästi kalsiumia, siitä imeytyy passiivisesti aina vähintään 40 %. Mikäli kalsiumpitoisuus on alhainen, on sen imeytymistä mahdollista tehostaa aktiivisen imeytymismekanismien turvin, jolloin maksimissaan 80 % kalsiumista käytetään hyväksi.

Aktiivinen säätelymekanismi ei toimi vielä alle viiden kuukauden ikäisellä pennulla, eikä se näin ollen pysty lisäämään kalsiumin imeytymistä, mikäli saanti ei ole riittävä. Toisaalta pentu ei myöskään siedä suurta määrää ylimääräistä kalsiumia, koska sen imeytymisen on aina vähintään 40 prosenttista. Tämän vuoksi pennun kalsiumin saannin tulisi vastata mahdollisimman tarkasti pennun tarvetta. Kalsiumin puutos johtaa luuston puutteelliseen mineralisaatioon ja luuston massa jää pieneksi eli luustosta tulee heikko. Penturuuan sopiva kalsiumpitoisuus on 1,1-1,4 % kuiva-aineessa (KA) ja fosforipitoisuus 0,9-1 % KA. Aikuinen koira sopeutuu hyvin sekä kivennäisten ali- että yliaruokintaan, ja se pystyy säätelymekanismien avulla tehokkaasti kalsiumin imeytymistä.

'Satsaaminen pennun ravitsemukseen kannattaa sillä vaikutukset ulottuvat helposti pitkälle myöhempisiin vuosiin.'

Ruokintatekniikka

Pentu joutuu syömään kokoonsa nähden suurta ruoka-annosta. Siksi ruokintakertoja tulisi luovutusikäisellä pennulla olla mielellään neljä vuorokaudessa. Usein pennut joutuvat kuitenkin käytännön syistä sopeutumaan vähempään. Useimmat ruokintakerrat tehostavat ruuan hyväksikäyttöä, koska ruuansulatuskapacity ei joutu työskennelemään aivan kapasiteettinsa ääriarjoilla. Pienemmät kerta-annokset jaettuna useaan annokseen myös tasaavat ruokinnasta aiheutuvia elimistön hormonaalisia heilahteluja, joilla on oma vaikutuksensa esimerkiksi luutumisprosessiin. Suuret kerta-annokset saattavat aiheuttaa löysiä ulosteita, kaasuvaivoja ja venyttävät mahalaukkua. Ruokintakertojen välin tulisi olla vähintään 4 tuntia, jotta ruuansulatuskanava saa myös lepoaikaa. Kolmeen ruokintakertaan voidaan siirtyä n. 3-4kk iässä, mutta mikäli mahdollista, ei ole haitaksi jatkaa pitempäänkin.

Ruoka-annos tarjoillaan huoneenlämpöisenä ja kuivanappulat vedessä turvotettuna. Ahneilla koirilla, joita noutajat yleensä ovat, on tapana nieleskellä ruokansa jopa pureskelematta. Tällöin ruuansulatus ei kunnolla käynnisty ennen kuin kuivat nappulat ovat mahassa vettyneet, johon tarkoitukseen ne imevät nesteet elimistöstä. Ruuansulatus alkaa vasta kun ruokasula siirtyy mahalaukusta ohutsuoleen. Kuivamuonan valmiiksi turvottaminen siis jouduttaa ruuansulatusta ja on koiralle lempeämpi tapa nauttia ravintonsa. Turvotettu kuivamuona alkaa melko nopeasti pilaantumaan huoneenlämmössä, mutta pennun lyhyillä ruokintaväleillä tätä ei ehdi tapahtua.

Kaikenlaisten ylimääräisten herkkujen ja makupalojen määrää ja laatua tulee miettiä ankarasti, sillä monet niistä ovat hyvin energiapitoisia (esim. possunkorvat) ja niiden syöttäminen muuttaa hyvin suunnitellun ruokinnan aivan erilaiseksi. Sama päivittäinen ruoka kelpaa pennuille usein aivan hyvin myös makupalaksi ja määrä voidaan vähentää päivän ruoka-annoksesta. Nakerrettavaksi kannattaa valita isoja savu- ja tai aitoja luita, joista pentu ei saa juuri mitään irti mutta mielenkiinto niihin säilyy yleensä pitkään.

Satsaaminen pennun ravitsemukseen kannattaa sillä vaikutukset ulottuvat helposti pitkälle myöhempisiin vuosiin.

- Susanna Särkijärvi

Artikkelin kirjoittaja, Susanna Särkijärvi on koulutukseltaan Maa- ja metsätaloustieteiden maisteri. Hän on yksi Koiran ruokinta ja hoito -oppaan kirjoittajista ja työskentelee Luonnonvarakeskuksessa kotieläinten ravitsemuksen tutkijana. Susanna on myös kasvattanut metsästyslinjaisia labradoreja yli 10 vuotta Waterfowler-kennelnimellä.

Taipumuskokeen historiaa – osa 2

Edellisessä numerossa kerroin tämän päivän taipumuskokeesta, jonka alkuperäiset säännöt astuivat voimaan 1984. Kerroin, että säännöt ovat pysyneet melko samanlaisina, mutta sen verran erilaisia asioita on kuitenkin tapahtunut, että ajattelin, että nämä ehkä kiinnostaisi lukijoita. Mitä taipumuskoe oli ennen 1984; tähän ja koko alkuprosessiin palaan vielä seuraavassa Flattiviestissä.

Taipumuskoehistorian suuri käännekohta

Koemuoto oli ollut hyvin tottelevaisuuteen painottunut (1969 – 1983) ja tätä haluttiin muuttaa.

Vuonna 1982 asetettiin työryhmä miettimään taipumuskokeen sääntöjen uudistamista. Koemuoto oli ollut hyvin tottelevaisuuteen painottunut ja tätä haluttiin muuttaa. Työryhmän vetäjäksi valittiin Kenneth Kankkunen ja työryhmän muut jäsenet olivat Andrea Standertskjöld ja allekirjoittanut.

Tavoitteena oli saada aikaan säännöt, joiden avulla paremmin voitaisiin arvioida noutajien synnynnäisiä ominaisuuksia, eikä vain opittuja asioita ja ohjaajan merkitystä ja näin myös paremmin olla hyödyksi jalostukselle. Mietimme myös mallia, jota paremmin voisi käyttää tilastoinnissa.

Käytimme pohjana Ruotsin Spanieli- ja Noutajaklubin rotukerhosen noutajatestiä. Teimme paljon työtä ominaisuussanojen valinnoissa ja mietimme myös, miten arvostelukaavake viestittäisi koiranomistajille mitkä koiran ominaisuudet ovat positiivisia ja toivottuja ja mitkä hylkääviä.

Monenlaisten versioiden ja suuren työn jälkeen säännöt menivät Suomen Kennelliiton – Finska Kennelklubin (SKL-FKK) valtuuston kokoukseen 26.11.1983, jossa ne hyväksyttiin ja uudet Noutajien taipumuskoesäännöt astuivat voimaan 3 vuoden koeajalle keväällä 1984. Nämä vahvistettiin lopullisesti 1987.

1984 säännöt – iso askel eteenpäin noutajakoetoinnissa

Ensimmäisessä versiossa 1984 mukana oli sekä dameja & riistaa samalla alueella, sanalliset versiot ja hyväksyttävät ominaisuudet kuvattiin erilaisilla ruuduilla, hyväksytyt täytetyllä ruudulla ja hylätyt täyttämättömällä. Haku tehtiin aina saman kaavion mukaisesti käyttäen kolmea damia ja kolme varista. Heittäjä käveli kaaren muotoisesti neljäkymmen metrin säteellä koirakosta (näin pisin nouto oli noin 50 metriä ja lyhyin noin 15 metriä) äänellen ja heittäen damit kaaren ulkopuolelle ja varikset sen sisäpuolelle. Tavoitteena oli, että heitot motivoisivat nuori koiria ja haku kaaren muotoisena ehkäisisi riistan tai damien vaihtamista. Laukaukset tapahtuivat, ensimmäinen (trainerillä) ja viimeinen (haukikolla noin 6 metrin päässä ohjaajasta) heiton kohdalla. Näin noutoja maalla tuli kuusi ja vedestä kaksi (dami rannalta heitettyä ja riista veneestä). 80-metrin laahausjälki ja kahdeksan-kuukauden minimi-ikä (aikaisemmin ei ollut ikärajaa). Haluttiin vähemmän tottelevaisuutta eli paremmin taipumukset esiin.

Myös sosiaaliseen käyttäytymiseen kiinnitettiin huomiota, eli haluttiin nähdä, miten koirat reagoivat ihmisiin sekä omaa ja vastakkaista sukupuolta oleviin koiriin.

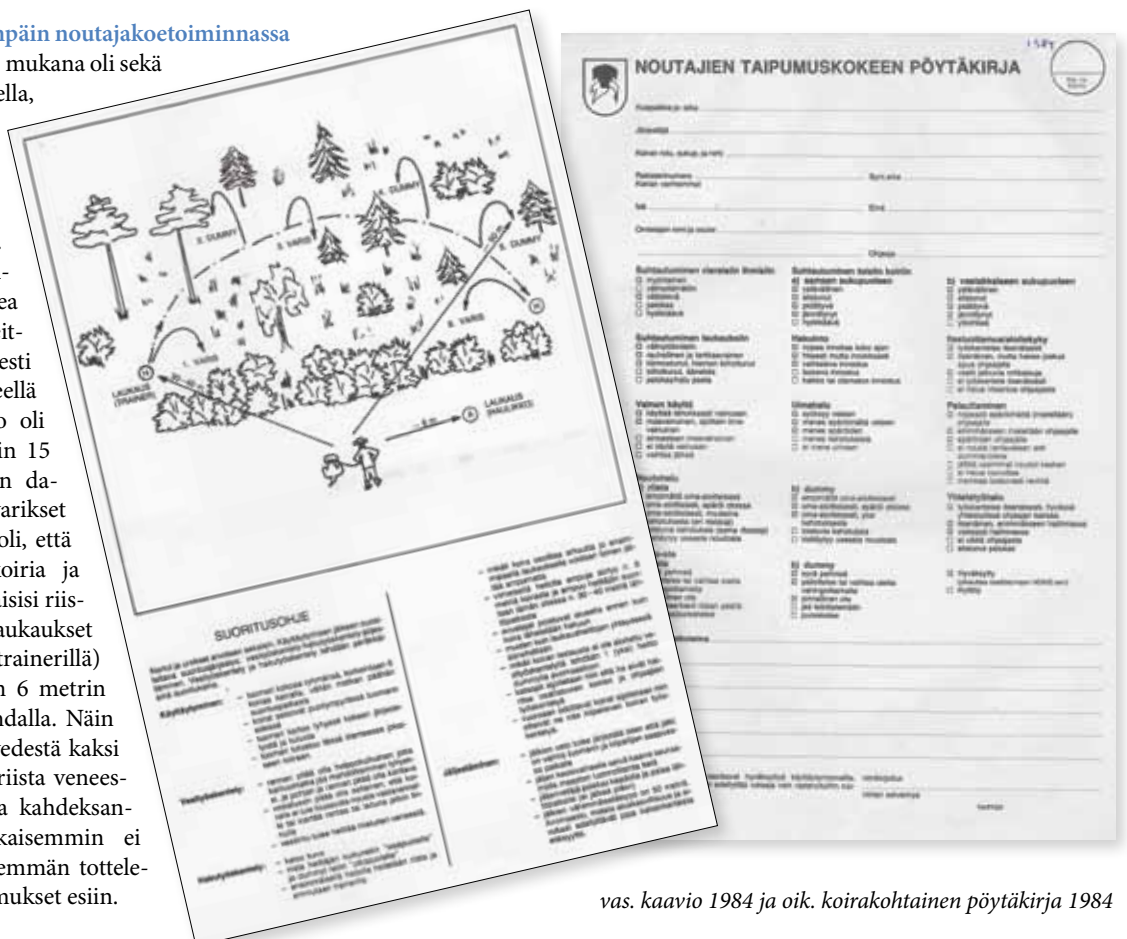
1985 säännöt samat, mutta arvostelulomakkeeseen tehtiin muutoksia. Arvosteltavat ominaisuudet numeroitiin ja ominaisuudet koodattiin mm A, B, C, D, E, F – hyväksytyt ominaisuudet kuvattiin neliöllä ja hylätyt ympyrällä. Lisäksi osa sanallisia ominaisuuskuvauksia muokattiin.

Vuosi 1992-1998 – uusi suurempi muutos

Tällöin luovuttiin damien käytöstä, koska kokemus näytti, että riistavietit koirat eivät noteeranneet dameja tai vaihtoivat ne riistaan. Riista kuitenkin oli se tärkeämpi noudettava. Ne koirat, jotka noutivat pelkästään dameja, eivät koskaan kuitenkaan pystyneet läpäisemään koetta.

Hakukuvio oli ollut kokeessa aina sama, ja se oli painettuna arvostelulomakkeen takakanteen. Tästä oli seurauksena, että hakua harjoitettiin aina vain kaavion mukaisesti. Tämä ei kehittänyt koiran tehokasta vapaata hakuja. Kaavion muotoinen haku poistettiin, ja tilalle otettiin metsästyskoemainen vapaa haku. Näin haluttiin pois kaavamaisesta suoritustavasta ja saada käytäntöä lähemmäs metsästyskokeita.

Vuosien mittaan oli käynyt selväksi, että koiran odotusaika tuli liian pitkäksi heittäjän kulkiessa hakumaastossa. Koirat kiihtyivät, ja tästä seurasi usein ensimmäisen riistan vahingoittamista ja sen myötä kokeen keskeytyksiä. Muutoksen myötä vietitiin nyt etukäteen viisi riistaa maastoon ja kuudes heitettiin alueelle, kun koira oli lähtöpäikällä. Kuudennen riistan kohdalla ammuttiin myös laukaus. Näiden sääntöjen aikana kokeessa oli vain yksi vesinouto, jonka heitto tapahtui veneestä.

vas. kaavio 1984 ja oik. koirakohtainen pöytäkirja 1984

1992 kaavake muuttui ulkoisesti melko paljon siitä mitä se oli ollut 1985. Enää ei käytetty ominaisuuksia kuvaamaan suoritusta, vaan koeselostuksen eri otsikot vaativat kirjallisen tekstin kuvaaman koiran toimintaa kyseisessä osiossa.

Suoritus joko hyväksyttiin tai hylättiin, ks. kuva. Tällöin myös koirakohtaisen pöytäkirjan täyttäjän työtä helpotettiin, kun koiran vanhempia ei enää tarvinnut kirjata.

Vuoden 1999 muutos (hyväksytty SKL-FKK:ssa 21.11.1998, säännöt voimassa 1.4.1999 alkaen): Sääntömuutoksessa otettiin mukaan laukaus myös vesinoudon yhteydessä, eli koiralle ammutaan kaksi laukausta. Sääntöihin kirjattiin myös aiempi käytäntö: 2 vesinoutoa, toinen heitto maalta ja toinen veneestä.

Vuoden 2002 koirakohtaiseen koepöytäkirjaan tuli muutoksia: vesityö -> uimahalu, haku-> haukinto, vainun käyttö poistettiin, järjestäminen muuttui -> itseluottamus ja aloittekyky, kokeen keskeytti kohta poistettiin, nimenselvennys kohtaan lisättiin kohta tuomarinumeroille

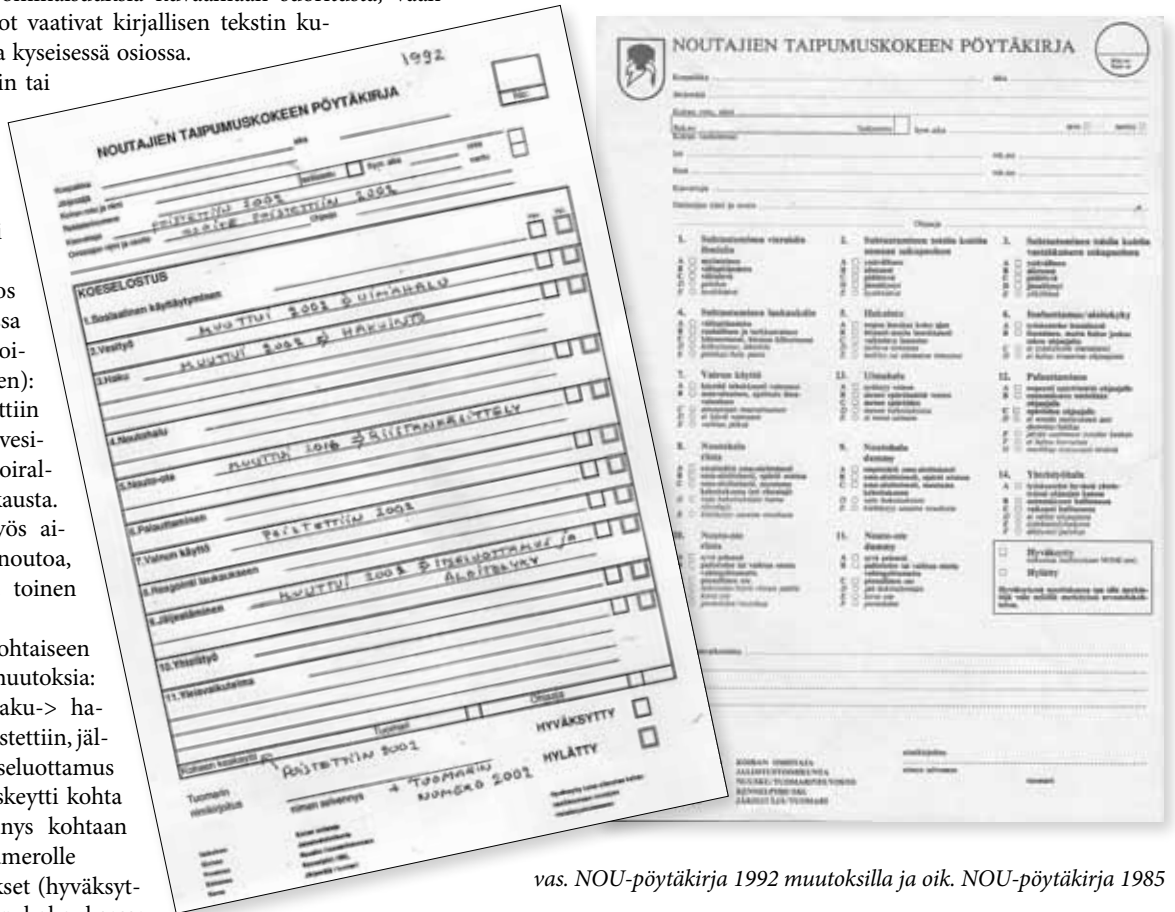
Vuoden 2006 muutokset (hyväksytty SKL-FKK:n valtuuston kokouksessa 27.01.2006, voimassa 1.4.2006 alkaen):

Tässä ainoa muutos koski yhden riistan päällä kierimistä, jota riippuen miten se tapahtui ei pidetty koetta keskeyttävänä asiana.

Vuoden 2008 muutokset (hyväksytty SKL-FKK:n valtuuston kokouksessa 30.11.2008, voimassa 1.1.2009 alkaen): Sääntöihin kirjattiin, että hakualueella saa käyttää vain yhtä riistalajia ja että riistan vahingoittaminen, riistan päällä kieriminen tai liiallinen leikkely riistan kanssa ovat hylkääviä virheitä.

Vuoden 2015 muutokset (hyväksytty SKL-FKK:n valtuuston kokouksessa 24.11.2015, voimassa 1.4.2016 alkaen): NOU-arvostelulomakkeen ulkonäköä muokattiin ja aikaisempi kohta nouto-ote muutettiin riistankäsittelyksi. Koirakohtaiseen koepöytäkirjaan otettiin mukaan sekä rekisterinumero että tunnistusmerkinnän tarkastuskohta ja rivi myös koiran kutsumanimelle.

Taipumuskokeeseen on yleisesti jo pitkään oltu tyytyväisiä, joten muutokset ovat lähinnä koskeneet arvostelukohtien tekstimuotoilua sekä säännöissä että koirakohtaisessa koepöytäkirjassa.

vas. NOU-pöytäkirja 1992 muutoksilla ja oik. NOU-pöytäkirja 1985

Tuomarin rooli on muuttunut

Sääntöremontissa vuonna 1984 tuomarin rooli muuttui täysin. Aikaisemmin tuomari oli passiivinen tarkkailija, tänä päivänä tuomari toimii ohjaajan ja koiran apuna. Hän toimii tarvittaessa aktiivisesti koiran hyväksi.

Kokeessa olevien tehtävien kautta halutaan myös saada mahdollisimman paljon tietoa koiran perityistä ominaisuuksista eikä välttämättä opituista asioista. Tietysti koiran on oltava jollakin lailla hallinnassa, mutta tämäkin on osittain peritty ominaisuus. Joillakin koirilla löytyy paljon miellyttämishalua, jolloin yhteistyö on helpompaa ja toisilla itsenäisyyttä, vaikka muille jakaa.

Otteita lainattu SNJ:n historiikista, Noutajat 1963-2013 (omasta kirjoituksestani).

- Tobina Nyman

Kirjoittaja Tobina Nyman on aktiivisesti noutajien parissa vuodesta 1969 tähän päivään saakka toiminut pitkän linjan noutajien taipumus- ja metsästyskokeiden tuomari. Hän on pitkän tuomariuransa aikana kuulunut noutajien metsästyskokeiden tuomarineuvostoon ja ollut luomassa Suomeen taipumuskokeiden sääntöjä. Hän on arvostellut noutajien kokeissa kaikissa pohjoismaissa, ollut järjestämässä ensimmäisiä noutajien pohjoismaiden mestaruuskokeita ja toiminut Suomen joukkueen johtajana useaan otteeseen eri euroopan maissa. Vuosien varrella monet taipumuskoe tuomarit ovat valmistuneet hänen johtamaltaan tuomarikursilta. Hänellä on ollut labradorinoutajia ja kultaisia noutajia lähes viidenkymmenen vuoden ajan ja hän kasvattaa labradoreja kennelnimellä Chilihunters. Pitkän yhdistysuransa hän on luonut Suomen Noutajakoira järjestössä. Hän on koennut ja kirjoittanut tietokirjan suomalaisesta noutajatoiminnasta nimellä "Noutajat 1963 - 2013". Hän on Suomen noutajakoira järjestön kunniajäsen.

Ajatuksia TOKOsta – osa2

Marianne Forsell

Tämän juttusarjan ensimmäisessä osassa (Flattiviestissä 4/2018) kerroin hieman omasta ajattelutavastani treenata TOKOa. Tässä osassa ajattelin keskittyä edelleenkin hieman syvemmälle kuin TOKO-liikkeiden opettamiseen – asioihin, jotka kokonaisuuden kannalta ovat tärkeitä ja joita täytyy ylläpitää koiran iästä, tasosta ja luokasta riippumatta.

Sosiaalinen palkka

Sosiaalisella palkalla tarkoitetaan ohjaajan kehuja ja aitoa tyytyväisyyttä koiraan. Sen merkitystä ei ehkä voi liiaksi korostaa. Niin monissa arjen tilanteissa kuin myöhemmin esimerkiksi koetilanteessa ohjaajalla ei ole käytössään makupaloja tai leluja koiran palkitsemiseksi ja silloin ohjaajalta saadun palautteen pitäisi olla koiralle yhtä arvokasta kuin välineellinen palkka.

Tätä kannattaa aloittaa harjoittelemaan jo pennun kanssa. Pikkupennut hakeutuvat usein luonnostaankin lähelle ohjaajaa ennen kuin ne enemmän itsenäistyvät. Jos pentu hakee kontaktia ohjaajaan, kannattaa pentua kehua tästä ja lisäksi sen voi palkata aktiivisuudesta ohjaajaa kohtaan vielä makupaloin tai leikkimällä. Toisinaan voi palkita vain pelkällä kehumisella. Ohjaaja voi herättää myös pennun huomion esimerkiksi lähtemällä peruuttamaan, ja jos pentu lähtee seuraamaan ohjaajaa kävelemällä ohjaajan edessä, voidaan tämä palkita ensin kehuin ja tämän jälkeen toisinaan myös makupaloin tai leikkillä. Kehu ei tarkoita vain yksittäistä laimeaa sanaa ”Hyvä”, vaan on tärkeää olla koiraan aidosti tyytyväinen ja osoittaa se koiralle.

Ohjaajan palautteen tärkeys kannattaa pitää mielessä aina TOKOa treenatessa. Toisaalta opettaessa teknisiä asioita makupalalla ohjaamisen ja palkkaamisen ajoitus on tärkeää, mutta aina kun vain pystyy (ts. tilanteissa, joissa koira jo osaa eikä enää tarvitse ohjaamista), niin kannattaa koira ensin kehua kunnolla ja tämän jälkeen vasta kaivaa makupalat esiin. Tällöin tulee huomaamatta vahvistaneeksi ohjaajalta saadun palautteen merkitystä.

Fokus ohjaajaan ja energia

Koiraa treenatessa on mielestäni ensisijaisen tärkeää, että se on keskittynyt täysillä ohjaajaansa. Pennun kanssa se lähtee hyvin pienestä: kun harjoitellaan, pidetään treenit niin lyhyinä ja intensiivisinä, että keskittyminen, into ja energia kantaa alusta loppuun (puhutaan muutamasta minuutista). Itse ajattelen, että varsinkin nuoren koiran kanssa TOKOa treenatessa koiran innon pitäisi treenin alussa ja lopussa olla yhtä korkealla. Tavoitteena on pyrkiä luomaan koiralle mielikuva siitä, että treenit (ja myöhemmin liikkeet) suoritetaan parhaalla mahdollisella energialla.

Itse haluan myös osoittaa pennulle muutama fokukseen liittyvän TOKO-kentällä tärkeänä pitämäni säännön jo varhain: muiden ihmisten ja koirien merkitysettömyys sekä se, että kentällä ei haistella.

Vieraat ihmiset on mahdollista lisätä häiriöksi heti, kun pentu on vähän saanut juonesta kiinni, että siltä halutaan aktiivisuutta ohjaajaa kohtaan. Samalla minulla on mahdollisuus myös kertoa, mitä en halua (minikäänlaista huomiota muihin ihmisiin). Tämänkin voi tehdä esimerkiksi peruuttamalla ja pentu kävelee kontaktissa ohjaajan edessä, muutama ihminen seisomassa jossain lähellä ja lähdetään ohittamaan niitä. Jos pentu yrittää lähteä ihmisten luo, voi sille tässä tilanteessa kertoa, että tuo ei ole sitä mitä halutaan ja kun pentu kääntää taas huomion ohjaajaansa, palkita se kunnan kehuilla, silityksin ja lisäksi makupaloin. Samalla tavalla olen menetellyt haistelun kanssa: jos kuono painuu maahan, voi pennulle sanoa napakasti ”ei” ja kun pentu kääntää huomion ohjaajaan, voi ohjaaja kyykistyä palkkaamaan pennun. Ohjaajan mustavalkoisuus on tässä kaiken perusta.

Intensiivisen treenin kannalta on ensiarvoisen tärkeää, että myös ohjaajan on heittäydettävä treeniin sataprosenttisesti. Jos odotamme koirien antavan itsestään kaikkensa, on meidän ohjaajina tehtävä myös samoin – niin treenatessa kuin kisatilanteissa. Se, millaista heittäytymistä ohjaajalta milloinkin vaaditaan, riippuu vähän koiran iästä ja osaa-

mistasosta. Pennun ja nuoren koiran kanssa treenaamisessa täytyy yleensä itse olla aika aktiivinen, auttaa ja ohjata koiraa tekemään oikein. Myöhemmin, kun koiran osaamistaso ja motivaatio nousee tekemistä kohtaan, ohjaajan rooli usein muuttuu passiivisemmäksi (ei enää tarvitse innostaa koiraa niin paljoa). Heittäytyminen on enemmänkin sitä, että ohjaajan täytyy keskittyä täysillä koiraan ja yhdessä tekemiseen ja olla koko ajan tilanteen tasalla. Esimerkiksi TOKO-kokeessa liikkeiden aikana koiralle ei saa puhua ja ohjaajan täytyy olla aika eleetön, mutta silti koiran täytyy olla energinen ja työskennellä intensiivisesti. Liikkeiden välissä ohjaaja saa kyllä kehua ja kiittää koiraa.

Toki täytyy osata myös lukea omaa koiraa – toiset yksilöt tarvitsevat alusta asti keskittymis-/rauhoitustreenejä enemmän kuin toiset. Yleisesti kuitenkin, kun miettii flattia TOKOssa ja sitä miksi keskittyminen siellä herpaantuu – löytyy syy usein siitä, että koirien motivaatio tekemistä kohtaan on liian matala. Koira voi ehtiä huomaamaan perhoset ja karpäset juostessaan ruutuun, seuraamisessa vilkuilla yleisöä tai kaukokäskyissä tarvita useamman käskyn noustakseen maasta ylös katsellessaan ja kuunnellessaan viereisessä kehässä työskentelevää koirakkoa. Usein ongelmia lähdetään korjaamaan sillä, että ruvetaan treenaamaan rauhoittumista tai työstämään ”kurinalaisempaa” tekemistä sen sijaan, että ruvettaisiinkin nostamaan itsevarmuutta ja intoa tekemiseen. Jos into tekemiseen on kova ja koira aidosti odottaa ohjaajan seuraavaa käskyä ja tehtävää, silloin se ei ime ympäristöstä niin paljon häiriötä itseensä, ja fokus ja energia suuntautuvat enemmän omaan tekemiseen.

Tässä muutamia ajatuksiani TOKOsta tällä kertaa. Juttusarja jatkuu taas seuraavassa Flattiviestissä.

– Marianne

Kirjoittaja on TOKOLle sydämensä vuosia sitten menettänyt, maailmanmestaruustasolla menestystä niittänyt TOKO-kisaaja ja -kouluttaja. Hän on järjestänyt koulutuksia ympäri Suomen: yhdistyksille, koirakerhoille, yksityisille treeniporukoille ja koirakoille. Hän on pitänyt koulutuseminaareja myös ulkomailla. Hän on saavuttanut omille flateilleen Suomen- ja pohjoismaiden tottelevaisuusvalion arvoja. Hän kuuluu valtakunnalliseen TOKOn valmennusrenkaaseen ja on edustanut Suomea TOKOn menestyksekkäässä maajoukkueessa. Tottelevaisuuskokeiden lisäksi Marianne harrastaa näyttelyitä, sekä treenaa noutajien metsästyskokeisiin. TOKO on on aina kiehtonut häntä lajina, koska siinä hienoimmillaan tiivistyy koiran ja ohjaajan välinen yhteistyö, vauhti, intensiivisyys ja tarkkuus. ”Se mihin ryhdytään tehdään tarkasti ja perusteellisesti tai sitten ei tehdä ollenkaan.”

'Intensiivisen treenin kannalta on ensiarvoisen tärkeää, että myös ohjaajan on heittäytyttävä treeniin sataprosenttisesti. Jos odotamme koirien antavan itsestään kaikkensa, on meidän ohjaajina tehtävä myös samoin – niin treenatesa kuin kisatilanteissa.'

Erikoisnäyttelyn tuomariesittelyt

Dawn Warrington, GB

- nartut, ROP-pentu, kasvattajaluokka, ROP

I was first introduced to Flatcoats in 1987 when I started my working life at a veterinary surgery as a nurse. One of the nurses at the practice had two Flatcoats and I fell in love with them. I did lots of research on the breed and was lucky enough to get a bitch puppy in 1989. I concentrated on my nursing qualification so only did a little showing with her at that time. I had the first Woodavens litter in 2003 and from this litter came SH CH Woodavens Water Soldier JW, I have been lucky enough to breed 2 further UK show champions and many other winners. I awarded my first set of CC's in 2014 and have previously judged in Norway. Flatcoats are first and foremost my pets and anything else is a bonus. I hope to be able to investigate the working aspect more in the coming years as I believe we should try to retain the dual purpose aspect of the breed.

*Thank you for inviting me to judge at your show,
I'm very much looking forward to it. - Dawn*

Tutustuin sileäkarvaisiin noutajiin vuonna 1987, kun aloitin työskentelyni leikkaussalihoitajana eläinklinikalla. Yhdellä hoitajalla oli kaksi sileäkarvaista noutajaa ja tällöin rakastuin rotuun. Tein paljon taustatutkimusta rodusta ja olin onnekas kun sain narttupennun vuonna 1989. Tuohon aikaan keskityin opiskeluihin ja kävin vain muutamissa näyttelyissä. Ensimmäinen Woodavens-pentue syntyi vuonna 2003. Heti tästä pentueesta syntyi myös ensimmäinen näyttelyvalio SH CH Woodavens Water Soldier JW ja tämän jälkeen kasvattini ovat onnekseni saavuttaneet useita eri voittajatitteleitä, sekä kaksi muotovalion arvoa. Sain laajat arvostelu oikeudet vuonna 2014, ja viimeksi olen arvostellut Norjassa. Sileäkarvaiset noutajat ovat minulle ennen kaikkea perheenjäseniä ja kaikki muu on bonusta. Toivon voivani perehtyä rodun käyttöominaisuuksiin enemmän tulevana vuosina, koska uskon, että meidän tulisi pyrkiä säilyttämään rotumme dual purpose -ominaisuudet.

*Kiitos kutsustanne erikoisnäyttelyynne arvostelemaan,
odotan sitä innolla. - Dawn*

*Suomennokset Piia Piiparinen, Anu Numminen

Kelly Holland, GB

- urokset, ROP-veteraani, jälkeläisluokka, parikilpailu

I started showing Flatcoated retrievers at the age of 9 in junior handling. In 1994 I had my first flatcoat from Heronsflight kennel which started my deep rooted love for the breed. I started my affix flatcharm in 2005 and to date my small kennel has achieved 41 CC's, 8 English champions, 2 Swedish and English champions, 2 UK group winners, 2 full champions, a junior world winner and a Canadian champion. I was honoured to judge the Swedish breed championship show in 2014 and have given 2 sets of CC's in the UK, I am also a member of the Flatcoated retriever society's show committee.

*I am really looking forward to the appointment
and thank for the invitation. - Kelly*

Aloin esittää flatteja näyttelyissä junior handler -kehissä ollessani 9-vuotias. Vuonna 1994 hankin ensimmäisen oman flattini Heronsflight-kennelistä, mistä alkoi syväjuurtunut rakkauteni tähän rotuun. Oman kasvatusyöni olen aloittanut v. 2005 Flatcharm-nimellä. Tähän mennessä pieni kennelini on saavuttanut 41 sertifikaattia, 8 Iso-Britannian näyttelyvaliota, 2 Ruotsin ja Iso-Britannian näyttelyvaliota, 2 ryhmävoittoa Englantilaisissa näyttelyissä, 2 Iso-Britannian täysmuotovaliota (joilla myös käyttötulokset, suom. huom.), yhden Maailman juniorivoittajan ja yhden Kanadan muotovalion. Vuonna 2014 minulla oli kunnia arvostella flatit Ruotsissa sileäkarvaisten noutajien erikoisnäyttelyssä ja Englannissa olen arvostellut nyt kahdessa serttinäyttelyssä. Olen jäsenenä myös Flatcoated Retriever Societyn näyttelytoimikunnassa.

*Odotan innolla kevään erikoisnäyttelyä
ja kiitän kutsusta. - Kelly*

SUOMEN SILEÄKARVAISET NOUTAJAT RY:N PÄÄNÄYTTELY

LA 18.5.2019 Lahdessa

Messiläntie 308, 15980 Messilä

Myös pennut (5- alle 7kk & 7- alle 9kk)

Arvostelu alkaa klo 10.

Tuomarit:

Kelly Holland, GB
urokset,

ROP-veteraani, jälkeläisluokka, parikilpailu
&

Dawn Warrington, GB
nartut, ROP-pentu, kasvattajaluokka, ROP

Tuomarit ovat varalla toisilleen.

Ilmoittautumismaksu 40€,
saman omistajan 2. jne koira sekä pennut 34€,
yli 10v. veteraanit ilmaiseksi
tilille FI28 5620 0920 4247 50 / OKOYFIHH
/Suomen sileäkarvaiset noutajat ry
viitenumero 180520196.

Erikoisluokkiin ilmoittaudutaan näyttelypaikalla.
Kasvattaja- ja jälkeläisluokkiin ilmoittaudutaan merkinnällä
ilmoittautumislomakkeen lisätietokohtaan
tai sähköpostitse flatti.nayttely@gmail.com

Ilmoittautumiset 18.4.2019 mennessä.
Sähköinen ilmoittautuminen osoitteessa www.flatti.net
tai postitse osoitteella
Piia Piiparinen, Kylväjäntie 29, 45610 Korja.

Tiedustelut: puh. 040 8314848/Piia Piiparinen

Näyttelypaikalla on myös mahdollisuus majoittua. Lisätietoja ja varaukset: www.messila.fi

Sileäkarvaisten noutajien tavallisimmat hammasongelmat

Tulin sileäkarvaisen noutajan onnelliseksi omistajaksi kymmenisen vuotta sitten, aivan hammaserikoistumiseni alkuvaiheessa. Meillä Anidentissa purentaongelman hoidossa aiemmin käynyt Dusty-koira tuli minulle kontrolliin. Se oli rakkautta ensi silmäyksellä. Kun selvisi, että Dusty saattaa etsiä uutta kotia, en aikaillut. Harvoin eläinlääkäri soittaa potilaansa perään ja kysyy, voisiko saada koiran omakseen. Dustyn oltua meillä kolme vuotta sillä todettiin alaleuassa pahanlaatuinen kasvain, levyepiteelikarsinooma. Kasvain huomattiin onneksi ajoissa ja saatiin täydellisesti poistettua. Dustyn kasvainsairauden hoito oli erikoistuvalla hammaseläinlääkärille kasvun paikka. Kaikki meni hyvin enkä ole koskaan katunut sitä, että operaatioon lähdettiin.

Käsittelen tässä artikkelissa sileäkarvaisten noutajien tavallisimpia hammasongelmia. Keräsin yhteen Anidentissa vuosina 2004-2018 hammasongelmien takia hoidettujen flättien tiedot. Anident on hammassairauksiin ja suukirurgiaan erikoistunut eläinklinikka Veikkolassa. Hoidamme paljon muilta eläinlääkäreiltä lähetteellä tulevia potilaita.

Tapaturmaiset hammasmurtumat

Yli puolet Anidentissa hoidetuista fläteistä tulivat vastaanotolle tapaturmaisen hammasmurtuman takia. Hammasmurtumien taustalla on yleensä tapaturma, esim. hampaiden osuminen maahan koiran hypäessä, kolahdaminen toisen koiran hampaisiin, liikenneonnettomuus tai muu ulkoinen isku. Jos koira pureskelee esim. aita tai häkin kaltereita, kulmahampaat murtuvat ja heikkenevät takapinnaltaan. Liian kovien ja kuivien esineiden pureskelu aiheuttaa murtumia erityisesti raateluhampaisiin eli yläP4- ja alaM1-hampaisiin. Murtuneen hampaan hoito riippuu murtumatyyppistä eli siitä, onko hammasydin paljastunut ja ulottuuko murtumalinja ikenen alle. Toiminnallisesti tärkeät hampaat eli ainakin kulmahampaat sekä raateluhampaat pyritään säästämään, jos mahdollista.

Jos murtuneen hampaan pulpa eli hammasydin on paljastunut, on suun bakteereilla suora reitti hampaan kautta koiran verenkiertoon. Tuore, alle 48 tuntia vanha murtuma voidaan yleensä pelastaa pulpa-amputaatiolla. Pulpa-amputaation hyvä puoli on se, että sen voi tehdä myös nuorelle, alle vuoden ikäiselle koiralle. Pulpa-amputoitu hammas jää eläväksi ja jatkaa vahvistumistaan. Jos murtuman tapahtumahetki ei ole selvillä, ovat hoitovaihtoehtoina juurihoito tai hampaan poisto.

Hammasongelmien takia 2004-2018 Anidentissa hoidettuja sileäkarvaisia noutajia oli 47 kappaletta. Tavallisimpia ongelmia olivat tapaturmaiset hammasmurtumat (59 % potilaista), purentaongelmat (28 % potilaista) ja suukasvaimet (13 % potilaista).

Pinnallinen ja harmittomaltakin vaikuttava murtuma, joka ei paljasta hammasydintä, kannattaa aina arvioida eläinlääkärillä. Kiilteen alla oleva hammasluu on rakenteeltaan huokoinen. Hammas saattaa olla vihlova ja on mahdollista, että bakteerit pääsevät hammasyttimeen huokoisen hammasluun läpi. Lisäksi terävä murtumalinja voi altistaa uudelle, vakavammalle murtumalle. Jos röntgenkuviissa ei todeta merkkejä tulehduksesta, voi olla, että paikkaus tai pinnoitus on hampaalle välttämätön hoito.

Värjäytynyt hammas on yleensä merkki tylpistä hampaaseen kohdistuneesta tapaturmasta ja siihen liittyvästä hammasytimen tulehduksesta. Tulehdus voi joskus rajoittua itsestään. Jos värjäytyneen hampaan väri palautuu ennalleen 4-8 viikossa, ei ole välttämätöntä hoitotarvetta, jos hammas jää värjäytyneeksi, on siinä 92 % todennäköisyydellä pulpanekroosi ja se täytyy juurihoitaa tai poistaa.

Aktiivisena pureskelijana sileäkarvainen noutaja on altis hammasmurtumille. Flätin pitää saada käyttää suutaan mahdollisimman paljon, mutta kannattaa välttää hiekkaisia leluja ja liian kovaa, kuivaa purtavaa. Turvallisimpia puruluuita ovat nahkapuruluut. Oikeita, suuria nautanluuita voi myös antaa, mieluiten raakana, ja vain niin kauan kuin niissä on lihaa ympärillä. Paljaaksi kalutut, kuivettuneet luut murtavat hampaita helposti.

Kuva 2: Murtunut hammas: Piiku-flätin ei-komplisoitu kruunumurtuma vasemmassa yläP2-hampaassa. Kuvassa näkyy myös ylimääräinen vasen yläP1-hammas.

Purentaongelmat

Lähes kolmannes Anidentin flättipotilaista tuli hoitoon purentaongelman takia. Tavallisin purentavirhe oli kapea ja lyhyt alaleuka ja pystyasentoiset alakulmahampaat. Terveystieteellisenä haittana oli yleensä alakulmahampaiden pureutumisen yläleuan pehmytkudoksiin, yläikeneen tai kitalakeen. Purentaongelmat ovat tavallisesti synnynnäisiä, perinnöllisenä pidettäviä vikoja.

Jos purentaongelma havaitaan jo maitohampaissa, hoitona on yleensä kitalakeen pureutuvien alamaitokulmahampaiden ja tarvittaessa alamaitoetuhampaiden poisto. Näin

kitalaan kuopat paranevat, pysyvät alakulmahampaat pääsevät puhkeamaan mahdollisimman ulkonevasti ja alaleuka pääsee ottamaan yläleukaa kasvussa kiinni. Lievemmissä tapauksissa alamaitokulmahampaat voi ohjata yläi-
kenen ohi kruunujen pidennysten ja yläi-
kenen leikkauksen avulla.

Yläleuan pehmytkudoksiin painuvien pysy-
vien kulmahampaiden asentoa voidaan korjata
oikomishoidolla. Oikominen tehdään yleensä
kahdessa vaiheessa. Ensin yläkulmahampaita
käännetään taaksepäin aktiivisella oikomisko-
jeella. Heti, kun alakulmahampaille on saatu
riittävästi tilaa yläleukaan, alakulmahampaat
ohjataan yläi-kenen ohi kruunujen pidennysten
avulla. Aktiivisen oikomiskojeen kanssa ei saa
pureskella mitään, leikkiä toisten koirien kans-
sa tms., joten koiralle oikomishoito on usein
henkisesti raskasta aikaa. Oikomishoidosta
lähtee ilmoitus Suomen Kennelliittoon – oi-
komishoidon läpikäynyt koira ei saa osallistua
Suomessa näyttelyihin.

Toinen tavallinen virheasentoisten alakul-
mahampaiden hoito on kruunujen lyhennys
ja pulpa-amputaatio. Pulpa-amputaation paras
puoli on se, että mitään erityistä kotihoitoa ei
tarvita. Hampaat ovat käyttökuntoiset ja toi-
minnalliset heti koiran lähtiessä vastaanotolta.
Pulpa-amputaatioiden onnistumisprosentti
on 92 % eli vuosittaiset röntgenkontrollit ovat
välttämättömät toimenpiteen jälkeen. Alakul-
mahampaiden poistoa ei suositella. Ne muo-
dostavat ison, tärkeän osan alaleuan tukira-
kenteesta.

Jos alaleuka vaikuttaa kapealta pysyvien
alakupmahampaiden puhjetessa ennen puolen
vuoden ikää, kannattaa aloittaa kotona aktii-
vinen kotioikominen. Tutkimusten mukaan
kumipallon pureskelu auttaa alakulmaham-
paita ohjautumaan ulospäin. Palloa kannattaa
pureskella mahdollisimman usein; aktiivista
palloleikkiä vähintään kolme 15 minuutin
jaksoa päivässä. Lisäksi kulmahampaita voi
painella tasaisesti ulospäin niin usein ja niin
kauan kerrallaan kuin koira sietää. Aktiivinen
pureskelu vaikuttaa yleensä positiivisesti leuan
kasvuun eli mitä enemmän pentu pureskelee,
sen parempi. (Kuvat 3A, 3B, 3C)

Kuvat 3A ja 3B: Liian lyhyt alaleuka, 8 viikon ikäisen pennun yläpurenta. Alaleuka on liian lyhyt ja alamaitokulmahampaat pureutuvat yläleuan pehmytkudoksiin. Ja kuva 3C: Pallo-oikominen.

Suukasvaimet

Suukasvain oli tulosyynä 13 %:lla Anidentin
flättipotilasta. Kasvaimista vain yksi oli pahan-
laatuinen, levyepiteelikarsinooma, juuri Dus-
tyn tapaus.

Koirien tavallisimpia suukasvaimia ovat
maligni melanooma, levyepiteelikarsinooma
ja fibrosarkooma. Jos kasvain ei ole lähettänyt
etäpesäkkeitä eli metastaseja ja se saadaan
operoitua leuasta puhtain marginaalein, on
paranemisenuste yleensä erinomainen.

Kasvaintapauksissa nopeus on valttia. Mitä
pienempi muutos, sitä suurempi todennäköi-
syys on saada se poistettua täydellisesti. Suussa
olevaa pattia ei kannata koskaan jäädä seura-
maan. Koepalat ja diagnostinen kuvantaminen
kertovat, miten edetään ja millä aikataululla.
Suussa voi olla hyvälaatuisia kasvaimia, jotka
käyttäytyvät paikallisesti aggressiivisesti. Ne
eivät varsinaisesti lähetä metastaseja, mutta
kasvaessaan ne tuhoavat ympäröivää kudosta
ja voivat aiheuttaa paljon vahinkoa.

Koska leuka ei ole painoa kantava rakenne,
koira pärjää yleensä hyvin, vaikka osa ylä- tai
alaleukaa jouduttaisiin poistamaan kasvaimen
takia. Dusty oli tästä erinomainen esimerkki.
Vaikka alaleuan etuosa ja molemmat alakul-

mahampaat puuttuivat, Dusty söi ja joi, leik-
ki ja kantoi pehmoleluja entiseen malliin heti
operaatiota seuranneena päivänä. (Kuvat 4 ja
5).

Muut sivulöydökset

Anidentissa hoidetuilla fläteillä todettiin sivu-
löydöksenä ylimääräisiä hampaita. Jos ylimää-
räinen hammas ei aiheuta tilaontausta, voi
olla, että hoitoa ei tarvita. Kannattaa kuitenkin
muistaa, että jos koiralla on yksi ylimääräinen
hammas, voi niitä olla useampiakin. Joskus yli-
määräinen hammas voi piileskellä puhkeamat-
tomana leukaluussa. Hampaiden röntgen-
kuvaus on suositeltavaa aina, kun koiralla on
ylimääräinen hammas tai hampaita puuttuu.

Myös hammaspuutoksia ja puhkeamatto-
mia hampaita todettiin sivulöydöksenä. Puut-
tuva hammas on todella puuttuva vasta, kun
leuasta on otettu röntgenkuva. Vaikka ham-
masta ei näy silmämääräisesti, on mahdollis-
ta, että se on leukaluussa puhkeamattomana.
Puhkeamattoman hampaan ympärille voi ke-
hittyä follikulaarikysta, joka saattaa täysin oi-
reita aiheuttamatta kasvaa leukaluussa ja joh-
taa pahimmillaan leukamurtumaan.

Jos kyseessä on nuori koira, voidaan puh-

Kuva 4: Dustyn leukakasvain, levyepiteelikarsinooma. Kuva 5: Kummalla koiralla puuttuu osa alaleukaa? Dusty ja Tomu Anidentissa vuosi Dustyn operaation jälkeen.

Jos kyseessä on nuori koira, voidaan puhkeamaton hammas avustaa nousemaan oikealle paikalleen operkulektomian eli ienviillon avulla. Alle 7-vuotiaalla aikuisella koiralla puhkeamaton hammas pyritään yleensä poistamaan kirurgisesti. Joskus vanhemmilla koirilla hampaan tilannetta jäädään seuraamaan vuosittaisella röntgenkuvauksella.

Ientulehdus

Kaikilla Anidentissa hoidetuilla fläteillä todettiin sivulöydöksenä ientulehdus. Hampaisiin kertyvä bakteeribiofilmi, plakki, saa aikaan ientulehduksen, joka saattaa levitä myös hammasta kiinnittävään kudokseen. Voi kehittyä parodontiitti, hampaita vierustavan kudoksen tulehdus.

Ientulehduksen tehokkain hoito on päivittäinen hampaiden harjaus. Tutkimusten mukaan kerran viikossa harjaamisesta ei ole lainkaan hyötyä. Harjaamisen on oltava päivittäistä. Harjaamisen merkitystä ei voi riittävästi korostaa. Suun terveydentila heijastuu suoraan sisäelimiin ja kiertävän veren bakteeripitoi-

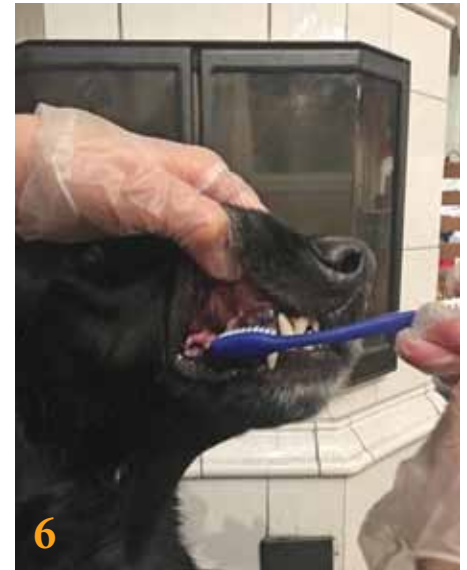
suuteen. Hyvällä ienterveydellä on suora yhteys pitkään elinikäennusteeseen. Päivittäinen harjaus ja säännölliset hammashoidot aneste- siassa eläinlääkärillä ovat suositeltavia kaikille koirille.

Oikotietä onneen ei ole. Hereillä ei voi tehdä perusteellista hampaiden puhdistusta. Markkinoilla on tällä hetkellä ultraääniharjoja (esim. Emmipet), joilla luvataan saada hampaat täysin puhtaaksi tunnissa ilman anestesiaa. Tutkimusten mukaan ultraääniharjalla harjaaminen ei kuitenkaan merkittävästi eroa harjauksesta tavallisella hammasharjalla. Mitään haittaa ultraääniharjalla harjaamisesta ei varmasti ole, mutta ei vastaavaa hyötyäkään verrattuna tavalliseen harjaukseen.

Harjaus sujuu nopeasti ja helposti, kun sen ottaa osaksi päivärutiinia. Suosittelemme sitä lämpimästi ihan joka ainoalle flätille! Samalla tulee päivittäin tsekattua hampaat läpi ja reagoitua riittävän nopeasti, jos ongelmia ilmenee.

Kirjoittaja: Niina Luotonen, Pieneläinsairauksien erikoiseläinlääkäri (suu- ja hammassairaudet), Diplomate AVDC, EVDC, niina.luotonen@anident.fi. Kuvien copyright: Anident Oy.

Kuva 6: Lotan hampaiden harjaus.

Seuraavat kasvattajat ovat liittäneet pentujen ostajia rotujärjestön jäseniksi vuonna 2018

Celtair, Jenni Juvén

Dakotaspirit, Minna Sihvonen

Dantaran, Laura Rajakallio

Finnflats, Tuula Ehrman ja Heidi Vainio

Flareway, Susanna Leppänen

Flatkiss, Christina Kiuru ja Marko Nikkonen

Harvahampaan, Sirpa ja Mikko Saastamoinen

Heilurihännän, Kirsi ja Asko Nieminen

Kivarin, Elisa Pietarila ja Pasi Vähäkuopus

Majakkasaaren, Minna Latva

Metsänpeiton, Satu Vihavainen

Oak Islay, Eija Portell

Palokallion, Heli ja Rami Pitkäjärvi

Pyymäen, Kati Kallio

©Juho Pajari

Flattien MEJÄ-kokeet 2019

MEJÄ Pudasjärvi **23.6.2019, Juhannusmejä**

Ylituomari: Mikko Taipaleenmäki
Muut tuomarit: Marja-Maija Pyykkönen

Ilmoittautumiset: 13.5. – 7.6.2019 välisenä aikana
Liisa Keränen, meja@flatti.net, puh. 040 5921296. Tiedustelut: Liisa Keränen.

MEJÄ Jyväskylä **11.7.2019, Kesäleirin mejäkoe**

Ylituomari: Kari Grönman
Muut tuomarit: Marko Saarni

Ilmoittautumiset: 10.6. – 28.6.2019 välisenä aikana
Miia Koski, meja@flatti.net, puh. 050 458 2157. Tiedustelut Miia Koski.

*** Flattien MEJÄ-mestaruus ja Hirvipää *** **4.8.2019 Mäntsälä**

Ylituomari: Marika Raittinen
Muut tuomarit: Satu Koski ja Pasi Kempainen

Ilmoittautumiset: 30.6. – 22.7.2019 välisenä aikana
Mari Mamia, meja@flatti.net, puh. 050 458 6770.

VOI-luokkaan ilmoittautuvat flatit: ilmoittautumiseen liitteeksi kopiot kolmesta parhaasta
VOI-tuloksesta ajalta 20.8.2018 – 22.7.2019. Etuoikeutettuna flatti MEJÄ-mestari 2018.

Tärkeä koiran perustaito: Rauhoittuminen

Mitä tarkoittaa?

Rauhoittuminen on erittäin tärkeä taito koiralle. Usein kisa-aikoina, treeneissä ja näyttelyissä koirat joutuvat odottamaan vuoroaan pitkäänkin ja koiran on osattava tällöin rauhoittua. Oikeassa mielentilassa oleva koira pystyy keskittymään suoritukseensa paremmin kuin kiihtynyt koira. Vaikka koiran kanssa ei harrastaisikaan kilpailulajeja, on rauhoittuminen kotikoirallegin tärkeä taito. Kukupä ei nauttisi istumisesta kahvilan terassilla, kun koira osaa kauniisti käydä maahan pöydän viereen. Joskus voi olla myös mukavaa pysähtyä juttelemaan tuttuun kanssa lenkillä, ilman, että koira hakee toimintaa ja huomiota omistajalta.

Rauhoittumista ei voi opettaa käskemällä koiran rauhoittua, vaan sen pitää itse havaita rauhoittumisen olevan sille kannattavaa. Näihin harjoituksiin pitää myös aina varata riittävästi aikaa. Rauhoittumisharjoituksia tehdään erilaisissa ympäristöissä, aloittaen kotoa ja siirtyen haastavampiin ympäristöihin. Kiihkeillä koirilla on suositeltavaa aloittaa ja lopettaa korkeassa viretilassa tehtävät treenit rauhoittumiseen.

Erilaisia tapoja kouluttaa ja vahvistaa rauhoittumista:

Rauhoittumisalusta kohteena ja sheippaaminen

Apuna rauhoittumisharjoituksissa voi käyttää aluksi myös niin sanottua rauhoittumisalustaa/taukomattoa, joka toimii koiralle kohteena rauhoittumiskäytökselle. Koiralle opetetaan alustalle rauhoittuminen jo kotona, jolloin koira yhdistää rauhoittumiskäytöksen alustaan helpommin myös vieraisissa paikoissa. Tässä harjoituksessa käytetään sheippausta eli koiran käytöstä muokataan pikkuhiljaa kohti haluttua päämäärää. Kun koira osaa rauhoittua sanallisella vihjeellä alustalle, voidaan alusta alkaa häivyttämään pois. Alustan tilalla harjoituksessa voidaan käyttää myös häkkiä, mikäli halutaan harjoitella häkissä rauhoittumista ja olemista.

Harjoitus: 1. Laita alusta maahan. 2. Kehu/naksauta ja palkitse koira kaikista käytöksistä, joita se kohdistaa alustaan, esim. katsoo alustaa, menee kohti alustaa, koskettaa/haistelee alustaa. Aluksi opetamme koiralle, että alustalle hakeutuminen on kannattavaa. Odota, että koira tarjoaisi aina vähän enemmän, että koulutus etenee. Muista kuitenkin palkita riittävän tiheästi, ettei koira kyllästy harjoitukseen. 3. Jos koiralle on opetettu jo maahanmeno, voimme odottaa, jos se itse tarjoaisi sen alustalla, muutoin voimme aluksi houkutella koiran namilla maahan alustalla ja palkita siitä. 4. Vapauta koira alustalta lupa sanalla ja heittämällä palkkio pois päin alustasta. 5. Kun koira osaa itse hakeutua maahan alustalle, voimme liittää käytökseen vihjesanan esim. huili, tauko tai käy siihen. Vihjesanaa, johon liittyy aktiivinen vireystila ei kannata sekoittaa tähän, siksi ei kannata käyttää esim. maahan käskyä. Taukokäytös ei myöskään ole paikka-käsky, se on lepoa, jossa koira saa rentoutua suorittamatta tehtävää.

Poimiminen

Rauhallista käytöstä voi myös poimia eli palkitaan koira, kun se on rauhallinen. Harjoituksissa pysähdytään ja istutaan aluksi rauhalliseen paikkaan, missä ei ole liikaa häiriöitä. Koiraan ei kiinnitetä huomiota. Kun koira rauhoittuu, voidaan rauhallisesti palkita koira ja/tai jatkaa matkaa. Rauhoittumisharjoituksissa liika palkkaaminen saattaa pitää koiran aktiivisena, kun sen pitäisi rauhoittua. Jos koira innostuu palkkauksen jälkeen, odotetaan taas sen rauhoittumista. Harjoituksessa on tärkeää, että koira palkitaan silloin, kun se ei ota kontaktia omistajaan. Kun koira katselee rauhassa ympäristöä tai vaikkapa haistelee maata, on

©Jeanette Wikman

hyvä hetki palkita se. Koiraa ei palkita, jos se aktiivisesti tarjoaa jotain käytöstä omistajalle esim. katsekontaktia tai pyrkii kohti ympäristössä olevia häiriöitä. Rauhallista käytöstä voi poimia myös kotona ja vahvistaa sitä palkitsemalla koira ruoalla, kehulla tai silytyksellä.

Miksi rauhoittuminen voi olla haastavaa?

Tänä päivänä koulutamme koiria paljon perustuen niiden palkitsemiseen halutuista toiminnoista. Haluamme koirien olevan harrastuksissa aktiivisia, iloisia ja tekemisen pohjautuvan koiran omaan haluun suorittaa tehtäviä. Mikäli koira saa palkkioita vain aktiivisesta toiminnasta ja sen tarjoamisesta, saattaa rauhoittuminen tuottaa vaikeuksia jo siksi, ettei koira koe sitä kannattavaksi. Mahdollisesti myös nykypäivän vaatimukset harrastuksissa ovat muokanneet koirien luonteita vilkkaampaan suuntaan. Monessa lajissa arvostetaan vauhdikkaita ja näyttäviä suorituksia. Kun koulutamme ja palkitsemme koiraa rauhoittumiskäytöksessä annamme sille aidosti vaihtoehdon – mahdollisuuden valita rauhallisuuden aktiivisuuden sijaan.

Kirjoittaja Katja Taskinen on yhteisöohjaaja, eläintenkouluttaja at ja toimii yrittäjänä yrityksessä Salon Koirahalli. Omien koirien harrastuksiin kuuluvat mm. rally-toko, toko ja vepe. Lisäksi ne toimivat Katjan yhteisöohjaajan työssä koulussa kasvatus- ja kuntoutuskoirina.

CLUB SHOW UMEÅ may 30 2019

FRK Umeå welcomes you to our

CLUBSHOW 2019

Thursday 30th of may in Hörnefors, 3 miles south of Umeå

Judges:

Mrs Gemma Jacobs, kennel Gemswin, UK, males
Ms Sarah Beevers, kennel Bramatha, UK, females

Last day of registration is may 2. Link to info and registration:
www.flatclubshow.se

WELCOME!

Vuoden 2018 menestyneimmät sileäkarvaiset noutajat

Onnittelut kaikille kiertopalkintojen voittajille. Kaikkiaan palkintoja haettiin tänä vuonna 49 kappaletta. Viime vuonna hakijoita oli 56 kpl. PK-flatin palkintoa ei haettu tänäkään vuonna. Vuoden flatti -kisassa kaksi koiraa oli tasapisteissä ja jakavat sijan 5. Kaksi koiraa oli tasapisteissä myös näyttely-flatti -kisassa, jossa lisäpisteet ratkaisivat 2. sijan. Kiitos kaikille kiertopalkintoja hakeneille. Toivotan kaikille flattien omistajille menestystä vuodelle 2019. Voittajien esittelyt seuraavilla sivuilla.

Kiertopalkintojen laskija Sari

Kiertopalkintovoittajat 2018:

- Vuoden flatti: Harvahampaan Go For Success
- Nome-flatti: Gilliam's Gold White Pigeon Game
- Nome-tulokas: Susedanlens Tikka Pull The Trigger
- Mejä-flatti: Akiro Von Der Thörlhöhe
- Näyttely-flatti: Sniffens Lumitähti
- Toko-flatti: Huntstars Tiffany
- Toko-tulokas: Filurin Mayfly
- Agilty-flatti: Buumin Sweet Child O Mine
- Wt-flatti: Sniffens Alppien Lumimies
- Wt-tulokas: Allikon Tulinen Lempi
- Sandran Muistomalja: Sniffens Lumitähti
- Giorgio-Armanin Malja: Heilurihännän Ranger Peak
- Leon ja Wilsonin Perintö: Harvahampaan Go For Success

Haetut kiertopalkinnot:

- Vuoden flatti 8 kpl
- Nome-flatti 6 kpl
- Nome-tulokas 2 kpl
- Mejä-flatti 6 kpl
- Näyttely-flatti 8 kpl
- Toko-flatti 3 kpl
- Toko-tulokas 3 kpl
- Agility-flatti 1 kpl
- WT-flatti 3 kpl
- WT-tulokas 1 kpl
- Sandran Muistomalja 3 kpl
- Giorgio-Armanin Malja 3 kpl
- Leon ja Wilsonin Perintö 2 kpl

UUODEN FLATTI

1. FI40293/09, FI MVA FI TVA FI VPVA **Harvahampaan Go For Success** 32.5 (26+6.5)
isä: Söklustens Chevrolet Impala
emä: C.I.B POHJ MVA FI MVA SE MVA NO MVA PMJV-07 He VW-14
Harvahampaan Do-Did-Done
kasvattaja: Mikko Saastamoinen, omistaja: Emmi Kiviluoma
2. FI42531/12, FI KVA **Filurin Tarina** 30.5 (30+0.5)
isä: FIMVA SE MVA(N)SEV-17 Gunhills Jubilee Sensation
emä: FI KVA Zebulons Windy Peg
kasvattaja: Tiina Pikkuaho, omistaja: Heli Pitkäjärvi
3. FI22289/11, FI MVA FI TVA **Filurin Fink** 29.5 (22+7.5)
isä: Sileston Patruuna, emä: FI KVA Zebulons Windy Peg
kasvattaja: Tiina Pikkuaho, omistaja: Piritta Pärssinen
4. FI16760/13, FI MVA EE MVA **Pyymäen Tuuliviiri** 19.5 (12+7.5)
isä: SE MVA(N) Red Mountain's Gold In Bormio
emä: FI MVA Flatnews Fabolous Future
kasvattaja: Kati Kallio Akaa, omistaja: Tanja Manerus
5. FI51790/15, FI MVA FI JVA TK1 **Gilliam's Gold Special** 18 (9+9)
isä: SE MVA SE JVA DK MVA LP1 Gilliam's Gold One Of A Kind
emä: SE JVA Quillquest U R Unique
kasvattaja: Karin & Johanna Friberg, omistaja: Ann Leskinen
5. FI29870/14, FI MVA **Sniffens Alppien Lumimies** 18 (11+7)
isä: FI KVA NO KVA Waternuts High And Mighty
emä: C.I.B FI MVA EE MVA Metsävirnan Kentuckian Snow
kasvattaja: Mia Suppanen, omistaja: Anu Mikkola
7. FI47357/13, FI MVA FI JVA TK1 **Gilliam's Gold Leavings Of The Wolf** 15 (12+3)
isä: Maddistream Indigo Jack At Casblaidd
emä: SE JVA Gilliam's Gold Drömvinsten
kasvattaja: Karin Friberg, omistaja: Ann Leskinen
8. FI53174/14, **Flatkiss Halloween Slickchick** 9 (7+2)
isä: FI MVA EE MVA Flatkiss Explosion Edison
emä: FI MVA Nerelius Secret Garden
kasvattaja: Christina Kiuru, omistaja: Nina Leino
2. FI42531/12, FI KVA **Filurin Tarina**, 46
isä: FI MVA SE MVA(N) SEVV-17 Gunhills Jubilee Sensation
emä: FI KVA Zebulons Windy Peg
kasvattaja: Tiina Pikkuaho, omistaja: Heli Pitkäjärvi
3. FI24755/13, **Blackpicks Hurricane**, 44
isä: Batzi's Knock Out, emä: Allt Om Turbulence
kasvattaja: Tuula Rajala, omistaja: Kari Halla-aho, Pirjo Tahvola
4. FI40293/09, FI MVA FI TVA FI VPVA **Harvahampaan Go For Success**, 34
isä: Söklustens Chevrolet Impala
emä: C.I.B POHJ MVA FI MVA NO MVA PMJV-07 HeVW-14
Harvahampaan Do-Did-Done
kasvattaja: Mikko Saastamoinen, omistaja: Emmi Kiviluoma
5. FI20662/14, **Allikon Tulen Voima**, 14
isä: FI JVA Blackpepon Gin Knock Out
emä: FI AVA FI JVA Flatounds Expect Fire
kasvattaja: Henna Mikkonen, omistaja: Homenokka ky/Raija gårding
6. FI53174/14, **Flatkiss Halloween Slickchick**, 7
isä: FI MVA EE MVA Flatkiss Explosion Edison
emä: FI MVA Nerelius Secret Garden
kasvattaja: Christina Kiuru, omistaja: Nina Leino

NOME-TULOKAS

1. SE37271/2017, **Susedalens Tikka Pull The Trigger**
isä: Mingus Umbra Fida, emä: Susedalens Sako Bavarian
kasvattaja: Johanna Ling, omistaja: Tiina Pikkuaho
2. FI16620/16, **Filurin Myrtle**
isä: Mingus Umbra Fida, emä: Filurin Fame
kasvattaja: Tiina Pikkuaho, omistaja: Maija Valtonen ja Tiina Pikkuaho

NÄYTTELY-FLATTI

1. FI9641/09, C.I.B C.I.E FI MVA EE MVA LVJV-10 He-VW-17 PMVV-17
Sniffens Lumitähti, 27
isä: C.I.B POHJ MVA FIN MVA SE MVA(N)NO MVA EE MVA LT MVA
BALTV-08 V-10 NOV-10 NOVV-12 HeVW-12 VV-12 VV-13 MV-14 VV-14
HeVW-14 Toffedreams Scuff'n Puff
emä: C.I.B C.I.E FIN MVA EE VMVA EE MVA LT MVA RU MVA BALTV-08
BALTVV-15 Sniffens Time To Be Star
kasvattaja: Mia Suppanen, omistaja: Satu ja Juha Saarinen
2. FI40376/10, C.I.E JMV-11 **Heilurihännän Ranger Peak**, 24 (+ lisäpisteet)
isä: C.I.B FIN MVA LT MVA Withybed Texas Ranger
emä: C.I.B FIN MVA Dakotaspirit Vado Al Massimo
kasvattaja: Kirsi ja Asko Nieminen, omistaja: Kirsi Nieminen

NOME-FLATTI

1. FI42490/11, POHJ KVA FI KVA SE KVA NO KVA
Gilliam's Gold White Pigeon Game, 58
isä: FI KVA FI TVA Whipcord's Svold, emä: Flatterhaft Cover Girl For Gilliam
kasvattaja: Karin Friberg, omistaja: Katja Villikka

- FI38086/17, C.I.B FI MVA IT MVA **Dakotaspirit Just Like Jesse James**, 24
isä: C.I.E FI MVA SE MVA(N)NO MVA Torpedos Woodoo Magic
emä: C.I.B FI MVA IT MVA Dakotaspirit Isle Of Sky
kasvattaja & omistaja: Minna Sihvonen
- FI29739/13, FI MVA **Harvahampaan Keep Your Style**, 23
isä: C.I.B FI MVA DE MVA SE MVA(N) PL MVA Starworkers Handsome As Hell
emä: C.I.B POHJ MVA FI MVA SE MVA NO MVA PMJV-07 HeVW-14
Harvahampaan Do-Did-Done
kasvattaja: Mikko Saastamoinen, omistaja: Veera Sorjonen
- FI17073/12, C.I.B C.I.E POHJ MVA FI MVA SE MVA (N)MVA EE MVA LV MVA LT MVA BALT MVA HeJW-11 JV-11 LVV-16 **Almanza Barbour Goodiebag**, 21
isä: Montegrino Military Man, emä: GB SH CH SE MVA HU MVA PVV-07 EUV-08SEV-09 SEV-09 Almanza Bag Of Tricks
kasvattaja: Ulin Ragnhild, omistaja: Sirpa Saastamoinen
- FI43334/09, C.I.B C.I.E FI MVA EE MVA LV MVA EE MVA LT MVA BALT MVA LV VMVA LT VMVA BALT VMVA BALT V-14 HeVW-17 PMVV-17 **Heilurihännän Cool Water Man**, 18
isä: C.I.E FI MVA DE MVA SE MVA(N)PL MVA Starworkers Handsome As Hell
emä: FIN MVA EE MVA SI MVA CZ MVA ABSG11 Heilurihännän Kiss-Kiss
kasvattaja: Kirsi ja Asko Nieminen, omistaja: Tanja Porttikallio
- FI29035/15, C.I.B FI MVA SE MVA(N) EE MVA EE JMVA EEJV-16 EEV-16 **Dantaran Emotional Rescue**, 14.5
i: C.I.B FI MVA SE MVA(N) EE MVA EE JMVA EJV-14 Dantaran Daily Bonus
e: C.I.B FI MVA EE MVA JMVA EEJV-14 EEV-16 Almanza Between You And Me
kasvattaja: Laura Rajakallio, omistaja: Jaana Rätty
- FI43340/09, C.I.B C.I.E FI MVA EE VMVA EE MVA SI MVA RU MVA RKFV **Heilurihännän Fuel For Life**, 13
isä: C.I.E FI MVA DE MVA SE MVA(N)PL MVA Starworkers Handsome As Hell
emä: FIN MVA EE MVA SI MVA CZ MVA ABSG11 Heilurihännän Kiss-Kiss
kasvattaja: Kirsi ja asko Nieminen, omistaja: Tuula Niva

MEJÄ -FLATTI

- FI41216/13, FI JVA **Akiro Von Der Thörlhöhe**, 167.5
i: Gwindo Umbra Fida, e: Kelly Von Helping Hounds
kasvattaja: Evelyn Seebacher-Possegger, omistaja: Marko Saarni ja Mari Mamia
- FI17858/11, FI JVA **Pepperment Jewell Victoria**, 166.5
isä: FIN JVA Pepperment Deedee Depussy
emä: FIN JVA Pepperment Tempers Tifani
kasvattaja: Anneli Koskinen, omistaja: Lea Ojala
- EJ16854/15, FI JVA **Goofytroop's Secret Love**, 143
isä: Gilliam's Gold Son Of Odin, emä: Fusstail's Bonita Energica
kasvattaja: Marika Strang, omistaja: Liisa Keränen
- FI16867/14, FI JVA **Pepperment Tifani Abril Mei** 139
isä: FIN JVA Pepperment Deedee Depussy
emä: FIN JVA Pepperment Tempers Tifani
kasvattaja: Anneli Koskinen, omistaja: Mari Mamia ja Marko Saarni
- FI38731/13, FI MVA FI JVA NO JVA SE JVA POHJ JVA **Comics Blue Replica** 133
isä: C.I.E SE MVA NO MVA NOJV-11 Fab Four's Feel The Wind
emä: FI MVA SE MVA SE JVA Comics Raindrop In Blue
kasvattaja: Charlotte Sundell, omistaja: Elisa Pietarinen ja Pasi Vähäkuopus
- FI26712/15, FI MVA FI JVA EE MVA **Flatts Happy Lovergirl** 127
isä: Gunpoint's Pocket Rocket, emä: Flatts Kellys Happy Girl
kasvattaja: Benita Björklund, omistaja: Markku Kastepoja ja Virpi Peltonen

TOKO-FLATTI

- FI22081/14, FI MVA **Huntstars Tiffany**, 36
i: C.I.B C.I.E POHJ TVA POHJ MVA FIN MVA SE MVA DK MVA FI TVA EE MVA EE VMVA LT MVA SE TVA NO TVA LTJMVA LV JMVA EE JMVA LTJV-07 EEV-14 EEV-14 SEVV-14 TLNVW-15 TLNW-15 Flat Power Criminal Intent
e: C.I.B C.I.E FI MVA EE MVALVJV-10 HeVW-17 PMVV-17 Sniffens Lumitähti
kasv: Satu Saarinen, Pia Piiparinen ja Jonna Saarinen, omistaja: Jenny Mänttari
- FI16621/16, **Filurin Mayfly**, 21
isä: Mingus Umbra Fida, emä: Filurin Fame
kasvattaja: Tiina Pikkuaho, omistaja: Tytti Hirvenlahti
- FI156745/15, **Huntstars Arctic Snow**, 17
isä: SE MVA(N) NO MVA PMV-15 HeW-16 HeW-17 PMV-17 Altaflats Ain't I'm A Dog
emä: C.I.F FI MVA EE MVA Sniffens Syystuuli
kasv: Satu Saarinen, Piia Piiparinen ja Jonna Saarinen, omistaja: Jenny Mänttari

TOKO-TULOKAS

- FI6621/16, **Filurin Mayfly**, 18
isä: Mingus Umbra Fida, emä: Filurin Fame
kasvattaja: Tiina Pikkuaho, omistaja: Tytti Hirvenlahti
- FI16619/16, **Filurin Magpie**, 11
isä: Mingus Umbra Fida, emä: Filurin Fame
kasvattaja: Tiina Pikkuaho, omistaja: Piritta Pärssinen

- FI31305/16, **Myrskylinnun Tulivuori**, 9
isä: FI MVA Almanza Never Burn Out, emä: Taka-Tapiolan Berta
kasvattaja: Heidi Wacklin, omistaja: Tarja Koistinen

AGILITY-FLATTI

- FI59477/12, **Buumin Sweet Child O Mine**, 0
isä: C.I.B MVA EE MVA Metsävirnan Kentuckian Moon
emä: FI MVA Sniffens Lumienkeli
kasvattaja: Mari Elo ja Henna Tuononen, omistaja: Sari Naukkarinen-Ojala

WT-FLATTI

- FI29870/14, FI MVA **Sniffens Alppien Lumimies**, 368
isä: FI KVA NO KVA Waternuts High And Mighty
emä: C.I.B FI MVA EE MVA Metsävirnan Kentuckian Snow
kasvattaja: Miia Suppanen, omistaja: Anu Mikkola
- FI20662/14, **Allikon Tulen Voima**, 354
i: FI JVA Blackpeepoon Gin Knock Out, e: FI AVA FI JVA Flathounds Expect Fire
kasvattaja: Henna Mikkonen, omistaja: Homenokka Ky/Raija Gärding
- FI20664/14, **Allikon Tulinen Lempi**, 350.5
i: FI JVA Blackpeepoon Gin Knock Out, e: FI AVA FI JVA Flathounds Expect Fire
kasvattaja & omistaja: Henna Mikkonen Liminka

WT-TULOKAS

- FI20664/14, **Allikon Tulinen Lempi**
i: FI JVA Blackpeepoon Gin Knock Out, e: FI AVA FI JVA Flathounds Expect Fire
kasvattaja & omistaja: Henna Mikkonen

SANDRAN MUISTOMALJA

- FI9641/09, C.I.B C.I.E FI MVA EE MVA LVJV-10 HeVW-17 PMVV-17 **Sniffens Lumitähti**, 21
isä: C.I.B POHJ MVA FIN MVA SE MVA(N)NO MVA EE MVA LT MVA BALT V-08 NOV-10 NOV-12 HeW-12 HeVW-12 VV-12 VV-13 MV-14 VV-14 HeVW-14 Toffedreams Scuff'n Puff
emä: C.I.B C.I.E FIN MVA EE VMVA EE MVA LTMVA RU MVA BALT V-08 BALT VV-15 Sniffens Time To Be Star
kasvattaja: Miia Suppanen, omistaja: Satu ja Juha Saarinen
- FI43334/09, C.I.B C.I.E FI MVA EE MVA LV MVA EE VMVA LT MVA BALT MVA LV VMVA LT VMVA BALT VMVA BALT V-14 HeVW-17 PMVV-17 **Heilurihännän Cool Water Man**, 14
isä: C.I.E FI MVA DE MVA SE MVA(N) PL MVA, Starworkers Handsome As Hell
emä: FIN MVA EE MVA SI MVA CZ MVA ABSG11, Heilurihännän Kiss-Kiss
kasvattaja: Kirsi ja Asko Nieminen, omistaja: Tanja Porttikallio
- FI40376/10, C.I.E JMV-11 **Heilurihännän Ranger Peak**, 12
isä: C.I.B FIN MVA LT MVA Withybed Texas Ranger
emä: C.I.B FIN MVA Dakotaspirit Vado Al Massimo
kasvattaja: Kirsi ja Asko Nieminen, omistaja: Kirsi Nieminen

GIORGIO-ARMANIN MALJA

- FI40376/10, C.I.E JMV-11 **Heilurihännän Ranger Peak**, 8
isä: C.I.B FIN MVA LT MVA Withybed Texas Ranger
emä: C.I.B FIN MVA Dakotaspirit Vado Al Massimo
kasvattaja: Kirsi ja Asko Nieminen, omistaja: Kirsi Nieminen
- FI17073/12, C.I.B C.I.E POHJ MVA FI MVA SE MVA(N) NO MVA EE MVA LV MVA LT MVA BALT MVA HeJW-11 JV-11 LVV-16 **Almanza Barbour Goodiebag**, 7
isä: Montegrino Military Man
emä: GB SH CH SE MVA HU MVA PMV-07 EUV-08 SEV-08 SEV-09 Almanza Bag Of Tricks
kasvattaja: Ulin Ragnhild Ruotsi, omistaja: Sirpa Saastamoinen
- FI43334/09, C.I.B C.I.E FI MVA EE MVA LV MVA EE VMVA LT MVA BALT MVA LV VMVA LT VMVA BALT VMVA BALT V-14 HeVW-17 PMVV-17 **Heilurihännän Cool Water Man**, 4
isä: C.I.E FI MVA DE MVA SE MVA(N) PL MVA Starworkers Handsome As Hell
emä: FIN MVA EE MVA SI MVA CZ MVA ABSG11 Heilurihännän Kiss-Kiss
kasvattaja: Kirsi ja Asko Nieminen, omistaja: Tanja Porttikallio

LEON JA WILSONIN PERINTÖ

- FI40293/09, FI MVA FI TVA FI VPVA **Harvahampaan Go For Success**, 73
isä: Söklustens Chevrolet Impala
emä: C.I.B POHJ MVA FI MVA SE MVA NO MVA PMJV-07 He VV-14 Harvahampaan Do-Did-Done
kasvattaja: Mikko Saastamoinen, omistaja: Emmi Kiviluoma
- FI43334/09, C.I.B C.I.E FI MVA EE MVA LV MVA EE VMVA LT MVA BALT MVA LV VMVA LT VMVA BALT VMVA BALT V-14 HeVW-17 PMVV-17 **Heilurihännän Cool Water Man**, 41
isä: C.I.E FI MVA DE MVA SE MVA(N) PL MVA Starworkers Handsome As Hell
emä: FIN MVA EE MVA SI MVA CZ MVA ABSG11 Heilurihännän Kiss-Kiss
kasvattaja: Kirsi ja Asko Nieminen, omistaja: Tanja Porttikallio

Vuoden Flatti 2018 & Leon ja Wilsonin perintö 2018 *FI MVA FI TVA FI VPVA Harvahampaan Go For Success, Saku* *Omistaja ja ohjaaja Emmi Kiviluoma*

Sakun kanssa ollaan koettu jo vaikka ja mitä, mutta yhä edelleen se jaksaa yllättää. Vuoden Flatti 2018! Enpä aikoinaan Sirpalta pentua varatessani tieninyt minkälaisen timantin tulen käsiini saamaan. Vuoden Flatti-tittelin lisäksi Saku voitti Leon ja Wilsonin perintö -kiertopalkinnon, mitä arvostan myös suuresti. Kumpaankin palkintoon on edellytyksenä rodunomaisen kaunis, toimiva metsästyskoira, ja sellainen Saku todellakin on.

En varsinaisesti aikoinaan toista flattia tietoisesti etsinyt, mutta 2008 Flattileirillä Majjun nähtyäni päätin, että tuosta nartusta tahdon pennun. Varaukseen lähti ruskea narttu, ja vuotta myöhemmin pennut syntyivät. Ruskea narttu vaihtui ruskeaan urokseen, ja muutama päivä ennen luovutusta Sirpa vielä soitteli, että täällä olisi tällainen musta uros, josta hän ajattelisi, että tämä olisi sun koirasi. Ja sellainen sieltä sitten kotiin haettiin. Se elämäni koira.

Saku paljastui täysin erilaiseksi kuin perheemme kaksi aikaisempaa narttua. Ihanan rauhallinen ja yksinkertainen! Jo pikkupentuna se oli äärimmäisen itsenäinen ja rohkea. Kovalla kypärällä varustettu työmies, joka ei hätkähtänyt yhtään mistään. Sakun itsevarmuus ja keskittymiskyky on kadehdittavaa, sitä ei edes hermoraunio ohjaaja häiritse missään tilanteessa. Tuon koiran täydellisen luonteen vuoksi uskaltauduttiinkin kilpailemaan eri lajeissa, ja ohjaajastaan huolimatta Saku on ollut erittäin tulosvarma suorittaja.

Taappareiden jälkeen ei ollut tarkoitus kuin metsästää. Opiskeluiden jälkeen muutettiin Raumalle, ja sen myötä metsälle pääsyt vähen-

tyivät sen verran, että ohjelmistoon otettiin nime. Itsellä ei sen kummemmin ollut lajista mitään tietoa, mutta netistä lukemalla pääsi alkuun. Saku oli silloin 4-vuotias, ikänsä sorsalla täysin itsenäisesti toiminut koira. Meidän metsästysmaatot oli näkyvyydeltään niin huonoja, että koira haki linnut talteen haulalla tai kuulomarkkeerauksilla, passissakin harvemmin istuttiin, vaan järvellä liikuttiin koiran peratessa edellä kaislikoita. Paljon Sakun kanssa sai silti ilmaiseksi. Sillä on hyvä riistavietti, se käsittelee riistaa nätisti, sillä on laaja itsenäinen haku ja se on tarkka markkeeraaja. Alkuun suurin haaste oli saada koira edes seuraamaan, puhumattakaan siitä että se noutoluvan jälkeen olisi pätkeäkään kuunnellut. Treeneisuraksi meille löytyi Eurajoelta Maija. Saku taisi olla yksi syytä siihen että Majjakin flatin aikoinaan hommasi, ja niin meillä kahdella amatööriöllä alkoi säännölliset nome-treenit. Ei ollut venettä, ei asetta, eri tehtäviä keksittiin rämpimällä järveä ympäri. Viime vuonna saatiin kolmas yhtä hulu mukaan harrastamaan, helpotti kummasti 3-markkien tekemistä. Tässä neljän vuoden aikana kävi nimittäin niin hassusti, että Saku

nousi aika helpostikin sinne voittajaluokkaan. Ei se nomen harrastaminenkaan aina tarvitse isoja treeniporukoita, välineistöä tai edes kouluttajaa. Riittää edes se kaksi ihmistä, hyvät koirat ja tarpeeksi tiedonhaluiset ohjaajat joilla on motivaatiota ja uskallusta kouluttaa koiriaan. Usein kantapään kautta.

Vuosina 2016 ja 2017 Saku oli Vuoden Flatti sijoituksissa kolmas, lähinnä nometulosten ansiosta. Yhdellä näyttelykäynnillä vuodessa ei hirveästi pisteitä kerätä. Vuoden 2017 Messarissa sain sitten toveri Liisalta satikutia, jotta miksei tuo koira juokse enempää rinkiä kun se kuitenkin on noin komea. Tästä saikin alkunsa semmoinen diili, että eipä silloin tiedetty mihin kaikkeen se johtaa. Liisa otti haltuun Sakun näyttelyttämisen, ja minä vuorostani Liisan flattien perehdyttämisen raatojen maailmaan. Win-win-situation ehdottomasti! Vuonna 2018 Saku kiersi 10 näyttelyä Suomessa ja 2 Ruotsissa. Kaikissa Saku oli erinomainen ja vain kahdesti jäi ilman SA:ta. Joukkoon mahtui muutama vara-serti, ROP- ja VSP-veteraanisijoituksia. Ruotsissa Saku oli jopa BIS3-veteraani.

Pisteet Saku keräsi Rauman KR-näyttelystä ollen PU3, Salo KR PU2 ja Forssan KR-näyttelyssä tulikin sitten jättipotti. Ensin Saku juoksi itsensä parhaaksi urokseksi saaden sertin ja vihdoin saatiin poksauttaa skumppapullo MVA-arvon kunniaksi. Tähän päälle vielä ROP ja ROP-veteraani. Kuuma ilma meinasi jo käydä rankaksi, mutta upealla liikkeellä Saku juoksi itsensä ryhmäkehissä aina RYP3-sijalle asti. Tästä BIS-veteraanikehään, jossa koira liiteli itsensä näyttelyn kauneimmaksi veteraaniksi. Uskomatonta!

Nomen osalta vuodelle 2018 oli varovaisen isot odotukset. Voittajaluokka korkattiin 2017 ajatuksella, että ei meillä täällä ole enää mitään jakoa, mutta niin vain sinä vuonna tulossaldo oli VOI1 ja 2xVOI2 ja totemus, että on mulla oikeasti aika hemmetin hieno metsästyskoira. Ohjauksissa meillä oli/on edelleen suuria puutteita. "Valitsemaan ke koiraan ei juuri nyt saada yhteyttä". Vuoden 2018 tulossaldo oli 2xVOI0, 2xVOI3 ja 2xVOI2. Kärsittiin siis meidän nome-uran ekat nollat ja kolmoset. Pomarkussa Saku karkasi paukkuun. Kaikkee täytyy vissiin kokeilla ainakin kerran elämässä. Hämeenlinnassa kauden ekassa kokeessa riideltiin urakalla mennäänkö hualueelle vai ohjaukseen. Kumpikaan ei voittanut. Lohjalla yksi markki meni vähän pitkäksi. Piitkä vesiohjaus sen sijaan meni sitten niin nätisti että oltiin kummatkin asiasta aika yllättyneitä.

Flattimestaruudessa koe alkoi vaikealla vesiohjauksella, ja lopussa koira katosikin kaislikkoon. Vähän se harmitti, mutta muuttui kyllä äkkiä hymyksi koiran suorittaessa loput kokeesta täysin ongelmitta. Tällä tienattiin VOI2 ja pääsy finaaliin. Finaalissa kävi sitten

surullisenkuuluisasti, ensimmäistä kertaa elämässään Saku kävi aivan turkasen kuumana eikä järki paljoa päättä pakottanut. Pari viimeistä vuotta kaaveiden keskellä metsästännyt koira iski kiinni ensimmäiseen näkemäänsä kaaveeseen ja oli vakaasti päättänyt palauttaa sen ohjaajalle. Se finaali päättyikin sitten Sakun osalta yhtä nopeasti kuin alkoikin. Ise koekausi päättyi marraskuussa Paraisilla. Hakuun mennessä oli virheetön suoritus alla, mutta aikaan nähden haku jäi vähän tehottomaksi koiran vaihtaessa lämpöisen riistan etsimiseen. Pienestä jäi ykkösen kiinni, mutta autoille palatessa harmitus kaikkosi nopeasti koiran pomppiessa vierellä antaen lentopusuja ihan onnessaan. Oli vissiin ollut aika kivaa.

Nomessa meidän ongelmat juontaa alkuvuosi- en villiin metsästelyyn jossa koira oppi luottamaan vain itseensä riistan löytämisessä. Kova koulu on ohjausten suhteen käyty, mutta paineistavissakaan tilanteissa Sakulle ei ole ikinä ollut vaihtoehto jättää hommia kesken. Sitä on joko taivuttu ohjaajan tahtoon tai karattu kokonaan lapasesta, tärkein juttu on aina ollut saada riista talteen. Kovuuden ja työmoraalin ansiosta Saku on kestänyt hyvin myös asioiden uudelleen kouluttamisen. Vielä näin vajaa 10-vuotiaanakin Sakulla ei ole ajatustakaan jäädä eläkkeelle, ikä on ainakin vielä toistaiseksi vain numero. Ensi vuonna ehdottomasti jatketaan, jos Saku vain pysyy kunnossa. Meinaa vain loppua aika kesken; jos Sakun kanssa

olisi jo nuorena aloitettu nomeilu, niin siitä olisi kohtuu helpostikin saanut käyttövalion. Jopa tällainen noviisi ohjaaja. Mutta vaikkei siitä neloisvaliota tulisikaan, niin Saku on antanut enemmän kuin olisin ikinä voinut kuvitella. Koira täyttää kultaa, ja olen niin kiitollinen, että olen saanut tämän maailman parhaan ystävän, tuen ja turvan itselleni.

Kiitos Liisa Sakun hoidosta ja näyttelyttämisestä. Kiitokset myös Sirpalle ja Mikolle aivan huilkean mahtavasta koirasta, Sakussa kiteytyy kyllä ihan kaikki mitä flatti parhaimmillaan voi olla. Aivan uskomaton koira jolle näköjään mikään ei ole mahdotonta. Kiitos Maija ja Heli treeniseurasta. Kiitos maailman paras Saku!

– Emmi

Vuoden Näyttely-Flatti & Sandran Muistomalja 2018

C.I.B C.I.E FI MVA EE MVA LVJV-10 HeVW-17 PMVV-17 Sniffens Lumitähti, Nila Omistajat Satu ja Juha Saarinen

Vallaton veteraanimme, pian 10-vuotias Nila on voittanut Suomen sileäkarvaiset noutajat ry:n Vuoden näyttely-flatti 2018 -kiertopalkinnon sekä Sandran Muistomaljan!

Kävimme Nilan kanssa viime vuonna näyttelyissä harvaksen, kaikkiaan vain kymmenessä näyttelyssä. Näissä Nila oli kuusi kertaa ROP-VET ja kerran VSP-VET, kerran BIS1-veteraani (Päänäyttely) ja kerran BIS2-veteraani SNJ:n päänäyttelyssä. Paras narttu-sijoituksia oli niitäkin kuusi kappaletta: 2 x PN1, 1 x PN2, 1 x PN3 ja 2 x Pn4.

Nila on näyttelyurallaan saavuttanut paljon; se voitti Juniori mestaruuden 2010 ja oli Tanskan Club Show:n BIS-juniori 2010. Ranskan WDS:ssa v. 2011 se sai sertin ja oli samana vuonna flatti Kisällin kainein. SNJ:n 50-vuotis-Juhlanäyttelyssä 2013 BIS1 VSP & BIS2- käyttökoira, joitain kohokohtia mainitakseni.

Nila pitää kehässä juoksemisesta ihan yhtä paljon kuin metsästysreissuista isäntänsä Juhan kanssa – se on täydellinen kumppani molemmissa! Hyvät näyttelysijoitukset kotimaan näyttelyistä siivittivät Nilan myös Sandran Muistomaljan saajaksi.

Olemme kiitollisia upeasta koirasta ja tietysti siitä, että koira on kohta 10 vuotiaana edelleen hyvässä kunnossa ja jaksaa juosta kehässä ja kantaa riistat metsästäjille.

Kiitokset ystäville ihanista hetkistä kehän laidalla, etenkin Leinosen Annille, joka liihotteli Nilan kanssa voitosta voittoon! Jatketaan tänä vuonna samaan tahtiin... tai ainakin niin kauan, kun Nila jaksaa!

Kiitän myös tyttäriäni Piia Piiparista ja Jonna Saarista kaikesta avusta kotona ja näyttelyissä, miestäni, koiran toista omistajaa Juha Saarista metsästysreissuista Nilan kanssa sekä etenkin kasvattaja Miia Suppasta tästä kultakimpaleesta!

– Satu

Vuoden Mejä-Flatti 2018: Akiro von der Thörlhöhe, Vesper *Omistajat Marko Saarni ja Mari Mamia, ohjaaja Marko Saarni*

Olen iloisesti yllättynyt Vesperin Vuoden mejä-flatti-tittelistä!

Kulunut koekausi oli meille melkoista vuoristorataa ja sellaista tasaista hyvää suoritusta ei tahtonut syntyä. Kävimme yhdessätoista kokeessa (joka on paljon!) ja tuloksia tuli laidasta laitaan. Välillä vaihdettiin jopa ohjaajaa ja vaimoni koitti saada koiraa keskittymään olennaiseen. Jotain jäi silti puuttumaan.

Lopulta sain hyviä neuvoja harjoitteluun Acke Holmbergilta ja tuo iltanuotiolla käyty keskustelu muutti koko homman suunnan. Sen jälkeen paransimme joka harjoituksessa. Oli hienoa huomata, että kumpikaan meistä, ei Vesper enkä minäkään ollut liian vanha oppimaan uutta.

Piirinmestaruuskokeissa suorituksemme oli juuri sitä, mitä harjoituksissa oli nähty. Mutta Suomen mestaruuskokeissa Tammelassa emme onnistuneet vastaamaan haasteeseen. Näinköhän ohjaajalla oli naru kuitenkin liian kireällä. Luottavaisin mielin lähdetään silti seuraavaan koekauteen.

Marko & Vesper

Vuoden Tokotulokas 2018: Filurin Mayfly, Malva *Omistaja ja ohjaaja Tytti Hirvenlahti*

Malva (Filurin Mayfly) ansaitsi vuoden toko-tulokas tittelin tokoilemalla ensimmäisenä kisavuotenaan yhden alokasluokan ja kolme avoimen luokan 1-tulosta. Aloitimme kokeet heti tammikuussa alo-luokalla ja siirryimme ensimmäisen ykkösen jälkeen avoimeen, jossa starttasimme keväällä flattien tokomestaruudessa ja elokuussa SM-joukkuetokossa. Kokemuksen vuoksi kävimme sitten loppusyksystä vielä yhden avo-luokan kokeen, jonka ykköstuloksen johdosta Malva ansaitsi koulutustunnuksen TK2.

Vaikka olen kisannut edellisten koirien kanssa, niin ensimmäiset kokeet nuoren koiran kanssa oli hyttävän jännittäviä, varsinkin kun edellisestä startistani tokossa oli kulunut pari vuotta. Malva ei antanut jännitykseni kuitenkaan häiritä vaan suoriutui hienosti. Tytytväinen on vuoden tuloksiin oltava, kun kilpailukirjasta löytyy pelkkiä ykkösiä.

Malva on ihanteellinen koira minulle. Se on aina iloinen, innokas ja valmis treenaamaan. Palkaksi käy niin lelut kuin herkutkin ja into ei lopu kesken. Kun ei olla lenkillä, treeneissä tai muuta touhuamassa niin Malva on aika sohva-peruna. Tunkee jalkoihin tai kainaloon aina kun löytää jonkun sohvalta. Iso kiitos kasvattajille tästä koirasta, me niin tykätään siitä.

Tytti & Malva

Vuoden Nome-Flatti 2018: Gilliam`'s Gold White Pigeon Game, Vappu *Omistaja ja ohjaaja Katja Villikka*

Kesä 2018 oli Vapun viimeinen kisakausi. Tai piti olla, katsotaan nyt. Olin asettanut tälle vuodelle yhden tavoitteen, eli pääsyn Suomen joukkueessa Flattien Pohjoismaiseen mestaruuteen ja onnistumisen siellä. Sitä varten piti toki kerätä jotain tuloksia ja testata missä menään. Kävin keväällä parissa WT-kokeessa ja kun näissä karkeloissa jatkui sama meno kuin aiemmin, eli sekä minulla että Vapulla laskee vire ylipitkien koepäivien aikana, niin päätin, että nuo kisat saa nyt

meidän osalta olla. Muutamaan NOME-B -kokeeseen pitäisi siis päästä, mutta helppoahan se ei ole käyttövaliokoiran kanssa.

Koekalenterin silmäilyllä katsoin muutaman mestaruuskokeen yhdistyksiin, joissa olen jäsenenä. Ensimmäinen niistä oli Suomen Metsästysnoutajien mestaruuskoe Lahdessa kesäkuun puolivälissä. Mestaruutta ei tullut, mutta VOI1 kuitenkin. Seuraava startti olikin sitten vasta elokuun alussa Sileäkarvaisten noutajien mestaruuskoe Kokkolassa. Ei tullut mestaruutta, mutta VOI1 ja VOI-luokan karsintakokeen ykkössija. Tämän jälkeen lähdet Keuruulle SM-kokeeseen. Ei tullut mestaruutta, mutta VOI1 ja finaalipaikka ainoana flattina. Syyskuun lopussa oli sitten Kymenläänin kennelpiirin mestaruuskoe Virolahdella. Mestaruus tuli ja VOI1 ainoana koirana koko kokeessa. Tällä tuloksella on sitten lunastettu kisalippu myös vuoden 2019 SM-kokeeseen eli ehkä kisat jatkuu...tai sitten ei.

Ja lopulta oltiin kauden päätavoitteen kynnyksellä lokakuussa ja matkalla kohti Ruotsia flattien Pohjoismaisiin mestaruuskokeisiin. Ei tullut mestaruutta, mutta VOI1 ja finaalipaikka. Tällä tuloksella Vappu valioitui myös Ruotsin käyttövalioksi ja nimen eteen saakin jatkossa kirjoittaa melko hienon kirjainyhdistelmän. Summa summarum Vapun vuotta leimasi tasaisuus ja kai siksi se vihdoin ja viimeinen saavutti vuoden nomekoiran tittelin usean kakkossijan jälkeen. Koira, joka ei koskaan voittanut mitään, on vihdoin voittanut jotain.

Katja & Vappu

Vuoden Toko-Flatti 2018: Huntstars Tiffany, Hertta *Omistaja ja ohjaaja Jenny Mänttari*

Otamme Vuoden toko-flatti kiertopalkinnon yllättyneinä ja kiitollisina vastaan.

Viime vuotemme oli tokon suhteen aktiivinen; kokeissa käytiin seitsemän kertaa, joista viidessä teimme tuloksen. Ykköstulokset kuitenkin ovat antaneet vielä odottaa itseään.

Kilpaileminen on muodostunut meille pienoiseksi haasteeksi, ehkä myös liikaa olemme tavoitelleet tuloksia, vaikka olisi pitänyt enemmän keskittyä rentoon yhdessä tekemiseen tuloksista piittaamatta – helpommin sanottu kuin tehty!

Hertalla treenimotivaatio on aina korkealla ja se tekee asiat juuri niin hyvin kuin on opetettu ja iloisella asenteella. Huononakin päivänä Hertan kanssa treenaillessa tulee aina hyvälle tuulelle.

Tällä hetkellä olemme kisatauolla, mutta kevään aikana taas aktivoitutaan, viimeistään flattien omista tokomestaruuskisoissa. Toivon, että tänä vuonna osaamme mennä kokeisiin rennommalla asenteella ja iloista yhteistyötä vaalien.

Kiitos kasvattajalle tästä ihanasta ilopilleristä, suuresta persoonasta ja parhaasta kaverista!

Jenny & Hertta

Vuoden Nome-Tulokas 2018: Susedalens Tikka Pull The Trigger, Martina *Omistaja ja ohjaaja Tiina Pikkuaho*

Martina aloitti koeauden kesäkuussa taipumuskokeissa, joissa kaikki tehtävät sujuivat, ehkä odotetustikin vaivatta. Jännittävää se silti oli, niin kuin taiparit aina. Onneksi nähtiin kuitenkin miten näppärästi se pupu sieltä jäljeltä tuli perille saakka. Seuraavaksi otimme tähtäimeksi juniorimestaruuden. Toiveena oli ehjä koesuoritus. Pitkä ajomatka ja yön yli reissu ilman laumaa sekä lämmin sää, ehkä näkyivät hieman normaalia rauhallisempina koirana. Koesuorituksessa Martina kuitenkin teki varsin kivasti hommia ja se riitti koeosuuden toiseksi ja koska Martina myös sieväili näyttelyosuuden ensimmäiseksi, se lopulta palkittiin juniorimestarina! Päivä jää kyllä harvinaisen ikimuistoisena mieleen, varsinkin kun samana päivänä puolisko palkittiin Flattikisällinä ja pentuesisar voitti Ruotsin juniorimestaruuden.

Laakereille ei jääty makaamaan, vaan syksyllä lähdettiin kokeilemaan miten virallisessa kokeessa menee. Martina oli ilmoitettu peräkkäisinä päivinä kokeeseen. Turnajaiskestävyys oli siis koetuksella. Odotukset oli lähtiessä, että mahdollisuuksia hyvään tulokseen olisi ja tälläkään kertaa Martina ei pettänyt odotuksia, vaan suoriutui mallikkaasti ja nappasi molemmista starteista ykköset. Siihen jäi alokasluokka ja koska koira oli alle puolitoistavuotias jätettiin koeausikin siihen, eikä enempään kokeisiin ilmoitauduttu. Martinan eka koekausi oli täydellinen, mutta seuraaviin kokeisiin ja avoimeen luokkaan on pitkä matka. Matkaseura on kuitenkin mitä mainioin.

Tiina & Martina

Vuoden Agility-Flatti 2018: Buumin Sweet Child O Mine, Aava *Omistaja ja ohjaaja Sari Naukkarinen-Ojala*

Sain jälleen mahtavia uutisia: ollaan Aavan kanssa voitettu Vuoden Agility-flatti -kiertopalkinto toista kertaa peräkkäin! Tuloksiin lasketaan viisi parasta 3lk tulosta. Meillä oli 11kpl 0-tuloksia, joissa näissä viidestä parhaasta oltiin kaikissa myös palkintopallilla. Vuosi 2018 olikin melko onnistunut ja koettiin paljon hienoja hetkiä, tosin osittain myös hieman rikkonainen. Erityisesti kolme kisaa nousee suuriksi ilon aiheiksi: pääsiäisenä tehty triplanolla eli kolmelta peräkkäiseltä radalta puhdas suoritukset saman päivän aikana. Vielä makeampi oli toteutunut unelma; heinäkuussa Sodankylän kisoista meille napsahti luokkavoitto ja agility-serti! Elokuussa kisattiin Lapin piirimestaruudesta ja siellä oltiin hienosti kuudensia! Tuloksiin laskettiin kahden radan yhteispisteet. Ensimmäiseltä tehtiin 0-rata ja toisella tuli yksi kontaktivirhe. Kukaan koirakko ei tehnyt kahta 0-rataa, joten piirimestaruus jäi meiltä kirjaimellisesti tassun mitan päähän.

Haaveena oli myös osallistuminen kesäkuussa agilityn SM-kisoihin, mutta harmittavasti toukokuussa Aavalla revähti reisilihas yllättäen ihan kotioloissa ja se tiesi parin kuukauden sairaslomaa. SM-kisoihin vaadittavista tuloksista meillä jäikin puuttumaan vain yksi nollatulokset, mutta sen vuoksi osallistuminen kisoihin piti unohtaa. Kesä oli tosi kuumaa, joka rajoitti treenaamista. Keskityttiin sitten enemmän uimiseen ja rauhassa toipumiseen.

Syksy oli kaikin puolin onnistunut ja treenattiin paljon sekä kisattiinkin. Aavan vauhti on kasvanut koko ajan ja tekninen osaaminen kehittynyt. Lokakuussa päätin teettää Aavalle sterilisaation, joten loppuvuosi oli taas sairaslomaa. Ikää Aavalla on nyt 6 vuotta ja meillä kisa-aikaa toivotavasti vielä pari hyvää vuotta, joten enää ei tarvitse hormonivaihteluiden takia pitää taukoja. 2019 vuoden tavoitteena on osallistumisosoikeus SM-kisoihin ja vaadittavista tuloksista puuttuu enää tuplanolla eli 2 puhdasta rataa peräkkäin. Lisää sertejä otetaan riemuiten vastaan, mutta niitä ei lähdetä hakemalla hakemaan. Tosiasiahan on, että noutajan fyysikka ei painenkoirien vauhteihin yllä, mutta se tarkkuus on meidän

valttikortti. Kuljetaan kisoja niin paljon kuin se Lapissa on mahdollista, tehdään oma parhaamme ja se riittää sitten mihin riittää. Pääasia on kuitenkin, että molemmat nauttii menosta ja yhdessä touhuamisesta.

Sari & Aava

Vuoden WT-Flatti 2018: FI MVA Sniffens Alppien Lumimies, Pahis Omistaja ja ohjaaja Anu Mikkola

Aivan ensiksi lämmin kiitos Suomen sileäkarvaiset noutajat ry:lle meidän pikku-Pahan saamasta vuoden 2018 WT-flatti -kiertopalkinnosta.

Pahan WT-ura alkoi yksivuotiaana silloisessa nuorten luokassa, missä opettelimme lähinnä kisatilannetta. Jos tuli eteen vaikea rasti, lopetimme sen osalta väännön lyhyeen. Pikkuhiljaa opimme olemaan yhdessä kisatilanteessa ja nauttimaan siitä. Välillä Pahiksella oli vähän liiankin kivaa, mikä näkyi huonona damin käsittelyinä ja johti kokeiden keskeytyksiin. Todella harmillista oli, kun sairastelujen vuoksi meiltä jäi vuoden 2017 koekausi kokonaan väliin. Vuosi 2018 olikin niin terveyden kuin WT:nkin kannalta suotuisampi. Kolme kertaa starttasin itse Pahiksen kanssa WT:n voittajaluokassa ja kahdessa kokeessa saimme taisteltua kaikki damit talteen kolmostuloksen arvoisesti. Flattien WT-mestaruudessa Pahiksen kanssa starttasi Pete (Taskinen), kun minulla oli samaan aikaan tuomarointitehtävä toisaalla. Pojat suoriutuivat hienosti saavuttaen 2. palkinnon ja Flattien WT-mestaruuden. Tulevalla kaudella tavoitteena on ykköspalkinnot (saa sitten nähdä kumman ohjaajan kanssa).

Parasta Pahiksessa on äärimmäinen sosiaalisuus ja mukautuvuus, mikä tekee elämän ja harrastamisen helpoksi ja stressittömäksi. Kolikon toinen puoli on lievä ”munattomuus” tiukoissa, kestävyyttä vaativissa tilanteissa. Niinpä hyvää hallintaa vaativa, lyhytkestoista tehtävistä koostuva WT on koiralle omiaan. Lajin monitahoisena harrastajana toivoisin, että tästäkin kiertopalkinnosta kisattaisiin monen koiran kesken pienin marginaalein, eli osallistukaa rohkeasti flattienne kanssa WT-kokeisiin.

Pahiksen kanssa haluamme kiittää sydämellisesti flattityyliin kaikkia treeni- ja jahtikavereita, joiden avulla olemme tänne asti edenneet!

Anu Mikkola ja Pete & Pahis

Vuoden WT-Tulokas 2018: Allikon Tulinen Lempi, Vauhti Omistaja ja ohjaaja Henna Mikkonen

”Ei tästä koirasta ole WT-kokeisiin”, muistan sanoneeni useampaan kertaan, mutta nyt kesän koekauden jäätyä jo muistoihin voin kertoa tarinaa Vauhtista sen tultua valituksi WT-tulokkaaksi tuloksilla ALO1 (88p), AVO1 (98p sij. 1) ja AVO1 (77p).

Vauhti on aina ollut kova metsästämään ja se on tehnyt Vauhtista hyvin luontaisen noutajan ja erinomaisen metsästyskoiran. Vauhtin kanssa nomekokeissa käyminen oli lähinnä sitä, että ohjaaja löysäsi hihnan ja antoi koiralle luvan lähteä töihin. Voimakas halu metsästää johti kuitenkin siihen, että Vauhti metsästi mielellään myös dami suussa ja saattoi vaihtaakin damia. Nollaavia virheitä molemmat WT-kokeissa.

Väärästä toiminnasta oli tullut jo niin vahva tapa, etten uskonut siitä voivan päästä eroon ja siinä samalla sitten huomaamattani luovutin koko asian suhteen. Kunnes 2017 kesäleirillä Ingela Karlsson laittoi minut tekemään asialle jotain. Määrätietoisesti turhaan metsästämiseen ja damien vaihtamiseen alettiin puuttumaan ja Vauhtille myös rakennettiin tilanteita, joissa se tekisi virheen ja pääsisin korjaamaan. Vauhti oppi nopeasti ja lopulta ei tarvittu montaa kertaa, kun järjestelmällinen väärään toimintaan puuttuminen tuotti tulosta. Olin jossain vaiheessa esittänyt lupauksen viedä Vauhti WT-kokeeseen alokasluokkaan siinä vaiheessa, kun sillä olisi kilpailuoikeus nomessa voittajaluokkaan ja keväällä 2018 oli aika lunastaa tämä lupaus.

Kyllä jännitti läpi kokeen, mutta se ei metsästännyt! Hyvästä tuloksesta innostuneena ilmoitin Vauhtin seuraavaan kokeeseen. AVO-luokan vaativimmat tehtävät vähensivät todennäköisyyttä metsästämiseen ja uskalsin olla jo jännittämättä. Se koe menikin aikalailta nappiin. Dami suussa metsästävästä Vauhtista oli kuoriutunut varsin kelvollinen WT-koira. Kiitos siis Ingelalle hereille ravistelusta!

Henna & Vauhti

Giorgio-Armanin Malja: C.I.E. JMV- 10 Heilurihännän Ranger Peak, Simo Omistaja ja ohjaaja Kirsi Nieminen

Simo muutti meille takaisin n. 4,5 vuotiaana. Se oli käynyt omistajansa Kirsi Koljosen kanssa näyttelyissä ja oli jo kansainvälinen muotovalio sekä saavuttanut Juniori Maailman Voittaja 2010 -tittelin. Simo on aina halunnut olla eläinmaailman Peter Pan, kuten flattia niin

osuvasti kuvataankin Nancy Laughtonin kirjassa. Se oli nuorena jo valmis kepposiin ja vielä nyt veteraaninakin jekkuja pitää aina tehdä ja testata omistajan pinnan pituutta. Simo rakastaa koko maailmaa. Se on aina iloinen ja ystävällinen kaikkia kohtaan.

Simo voitti tämän Giorgio-Armanin maljan nyt jo kolmannen kerran peräkkäin. Arvostan kovasti tätä palkintoa, joka on nimetty Suomessa ryhmäkilpailuissa erinomaisesti menestyneen koiran mukaan. Giorgio-Armani oli flatti, joka nosti flatit varteenotettavien ryhmäsijoittujien joukkoon. Giorgio-Armanin maljan ovat aiemmin saaneet monet ulkomuodollisesti kauniit flatit ja nyt Simo on sitten kulkenut heidän jalanjäljissään.

Simohan siirtyi jo veteraaniluokkaan toukokuun puolivälissä, joten olen todella iloinen, että se on pysynyt erinomaisessa kunnossa. Tärkeä asia Simon menestykseen on ollut se, että se rakastaa koiranäyttelyissä esiintymistä. Jos Simon esittäjältä kysytään, niin joskus ehkä vähän liikaakin. Olen todella kiitollinen kaikille niille, jotka ovat Simoa esittäneet vuoden 2018 aikana. Jos vain Simo pysyy terveenä ja edelleen nauttii näyttelyistä, niin kyllä me vielä tänäkin vuonna näyttelyissä käymme, mutta varmasti vähemmän kuin edellisinä vuosina. Nyt on Simon lasten vuoro, mutta toki isä pääsee joskus mukaan kannustamaan lapsiaan.

Hyvää kevään odotusta! Kirsi & Simo

Tulevia tapahtumia 2019

- 23.03.2019 Vuosikokous, Vääkky
- 27.04.2019 TOKO-mestaruus, Asikkala
- 28.04.2019 TOKO-treenipäivä, Asikkala
- 18.05.2019 Erikoisnäyttely, Messilä
- 23.06.2019 MEJÄ-koe, Pudasjärvi
- 10.-14.07.2019 Kesäleiri, Surkeenjärvi
- 11.07.2019 Kesäleirin MEJÄ-koe
- 13.07.2019 Taipumuskoe, Lieksa
- 14.07.2019 NOME-koe, Lieksa
- 27.07.2019 WT-mestaruus, Masku
- 27.-28.07.2019 Taipumuskokeet, Korja
- 04.08.2019 MEJÄ-mestaruus, Mäntsälä
- 16.-18.08.2019 Flattimestaruus (AVO, VOI), Raasepori
- 21.-22.09.2019 Juniorimestaruus ja Kisälli, Korja
- 02.-03.11.2019 Syystreffit ja syyskokous

Rotutorilla

Hännän heilutusta, nuolaisuja ja koiramais- ta intoa oli taas Helsingin Messukeskuksen Koiramessuilla 15. – 16.12.2018. Viikonlopun aikana siellä vieraili 37 000 kävijää. Rotutorin kahden käytävän varrella eri rotu- ja harrastusyhdistyksen esittelivät toimintaansa ja koiriaan. Hau Life! -osastolla sai apua pennun hankintaan ja moniin muihin kysymyksiin. Vieressä olevalla lavalla jaettiin tietoa lyhyissä tietoiskussa eri koiraroduista ja niiden kanssa harrastamisesta.

Oman yhdistyksemme tarvikemyyjä Heidi Vainio oli koonnut rotutorille Suomen sileäkarvaiset noutajat ry:n näyttelyosaston ja järjestänyt sinne esiintyjät. Koko viikonlopun olivat ihastuttamassa ja tuomassa flattitietoutta Heidi Vainion Valo (Black Hugh's Midnight Sonet) ja Eino (Finnflats Liepard) sekä Virpi Peltosen Rita (Flatts Happy Lovergirl). Lauantaina ihastutti yleisöä myös Kevin (Finnflats Kevin) omistaja Jasmin Kakko. Sunnuntaina vuoroon tulivat Miina Hännikäinen ja Molli (Allikon Vauhdikas) sekä Sari Hagström ja Roy (Dakotaspirit Erase Replace). Tuula Niva oli sunnuntaina mukana kertomassa rotutietoutta.

Lyhyissä esittelyissä Hau Life! -lavalla Heidi Vainio kertoi tarkemmin rodusta. Flateista lauantaina oli mukana Kevin ja sunnuntaina Roy. Valo oli sunnuntaina lukukoira-esittelyssä. Antti Tarkkala esitteli noutajia yleisesti Suomen Noutajakoirajärjestön vuorolla rotutorin lavalla. Rotutorilla oli tarjolla tietouden lisäksi tarvikemyynnin tuotteita. Messuoppaassa, joka jaettiin kaikille kävijöille, oli puolen sivun kuvassa viime vuoden esiintyjät Kismet (Noarkin Tringa Totanus) ja tyttärensä Pätkis (Noanarkin Formica Fusca). Julkisuutta rodulle sekin.

Tänä vuonna yhdistys oli tehnyt uuden esitteen. Se oli tyylikäs, selkeä ja ytimekäs. Esite teki hyvin kauppansa kuten myös aiemmin ilmestyneet Flattiviestit. Vanhoista ja viisaista, yli 13-vuotiaista flateista oli myös listat esittelyssä saavutetun iän mukaan. Näitä flatteja on yli 100.

Kuten aiempinakin vuosina, sileäkarvaisten noutajien rotustandin edessä oli jonoa. Lapsiperheet tulivat ihastelemaan isoja, mutta helposti lähestyttävää koiria. Nämä perheet olivat tietoisia rodun metsästyksellisyydestä ja aktiivisuudesta. He eivät hakeneet yksin seurakoiraa, vaan kumppania ja harrastuskoiraa. Vierailijat olivat kiinnostuneita koiran terveydestä ja kehityksestä sekä muutama kyselijä suunnitteli flattia metsästyksikoiraaksi muun rotuisen pariksi. Pennun kyselijöitä kävi useita. Nämä kyselijät oli helppo ohjata ottamaan yhteyttä yhdistyksen pentuvälitykseen, kun keväällä on tulossa monia pentueita.

Monet entiset flatin omistajat kävivät myös muistelemassa koiriaan. He saivat elävän kosketuksen tähän muistoon vieressä iloisesti kontaktia hakevan flatin avulla. Jos on kerran saanut flatin sydämeensä, se pysyy siellä aina. Tätä molemminpuolista välitöntä kohtaamista oli koskettava seurata.

Teksti: Virpi Peltonen

Kuvat: Heidi Vainio

Juho Pajari (esitekans)

Sileäkarvainen noutaja (Flattoed retriever), kansankielisesti flatti, on alun perin Britannian kotoisin oleva leikkiloinen tyylilinen noutaja, josta ensimmäisenä jäi mieleen sen iloinen elämänsäenne. Flatin luonnetta on kuvattu mm. näin: "Sillä on salaperäinen, mielenkiintoinen viiheysovoama. Se on ekstrovertti ja optimisti ja hienä hellellästä suurin, niin tyytyväinen se on elämäänsä. Sen luonne on moitteeton: se on mitä ilyökkäin ja ystävällisin seuralainen, joka runsain mielen antaa itseään ihmiskunnalle. Flatti on aina valmiina hauskanpitoon, vielä vanhemmallakin iällä - tuo koiramaailman Peter Pan. Sen ilmiömyydet on poikkeuksellisen, ja sen ystävällisyys ulottuu perhepiiriin ulkopuolelle; piirre, joka voi toisinaan osoittautua hämmästyttäväksi."

Heidi Vainion Valo oli sunnuntaina lukukoiraesittelyssä

Messukeskuksessa oli koira- ja pentunäyttelyiden ohessa paljon tapahtumia; lapsille lelu-koirakisa ja karvamato-agility omana tapahtumanaan. Messuilla kilpailtiin myös koiratanssin PM-mestaruudesta ja juniorhandlereiden SM-mestaruudesta.

Ihmisten apuna työskenteleviä koiria oli aiempaa enemmän esittelyssä: tulli-, raja-, sota-, poliisi-, pelastus- ja vankilakoirat omilla osastoillaan. Kuulo- ja tukikoirat kuten myös opas-, avustaja-, kasvatusta-, kuntoutus- ja hypokoirat tekivät toimintaansa tutuksi suurelle yleisölle.

Kaverikoirat ja lukukoirat sekä luonnollisesti Suomen metsästyksijärjestäjien jälkikoirat näkyivät myös rotutorilla. Sileäkarvaisia noutajia osallistuu lähes kaikkiin näihin toimintoihin. Olemme yleisrotu!

Suomen kennelliitto palkitsi Koiramessuilla 12 koiraa erilaisista sankariteoista ihmishengen pelastamisesta, virkakoirat saivat myös palkintonsa kuten myös kasvattajat Vuolasvirta-palkinnot pitkäaikaisesta, menestyksekkästä kasvatustyöstä.

Sileäkarvaisia noutajia oli mukava esitellä. Omasta rodusta voi olla ylpeä!

-Virpi

16-18

ELOKUUTA

2019 FLATTI MESTARUUS

Raasepori

Kuva: Juho Pajari

Tuomarit

Riitta Niemelä (näyttely)

Vesa Turunen (AVO)

Tobina Nyman (VOI ja AVO)

Andreas Josefsson (VOI ja AVO)

Finaali:

Tobina Nyman

Andreas Josefsson

Ilmoittautumiset

5.7.-26.7.2019 koekalenteri.snj.fi

Osallistujille on varattu majoituskiintiö
Kylpylähotelli Päiväkummusta
www.paivakumpu.fi. Käytä varatessasi
koodia "FLATTI".

Tervetuloa Raaseporiin!

Tiedustelut:

Antti Tarkkala antti.tarkkala@umn.fi

Lauantaina 17.8. aloitetaan
näyttelyosuudella, jota seuraa virallinen
NOME-B-koe AVO-luokassa ja VOI-
luokassa. Tarvittaessa koeluokat
aloitetaan jo perjantaina.

Sunnuntaina 18.8. flattimestaruus
huipentuu finaalin.

Haluatko huipulle flattisi kanssa? Hae flattien nome-valmennusrenkaaseen!

Nometoimikunta järjestää lupaaville nomekoirakoille valmennusta ympäri maata. Haku on alkanut, ilmoittaudu mukaan 15.3. mennessä!

Mikä on valmennusrenkas?

Valmennusrenkaan tavoitteena on saada enemmän flatteja noutajien metsästyskokeen voittajaluokkaan, ja koiran kyvyistä riippuen käyttövalioksi asti. Valmennusrenkas on lähtökohtaisesti tähdätty avoimen ja voittajaluokan tasoisille flateille. Ohjaajan täytyy haluta harjoitella koiransa kanssa tavoitteellisesti.

Nome-toimikunnassa valmennusrengasta organisoivat NOME-B -kokeita paljon tuomaroi-va flattiharrastaja Vesa Turunen.

Valmennusrenkas muodostuu useammasta koulutuspäivästä ympäri maata. Vuonna 2019 koulutukset ovat 7.4. Kauhavalla, 4.5. Orivedellä, 15.6. Hämeenlinnan ympäristössä ja elo-syyskuussa Liminganlahden ympäristössä. Mahdollisesti saadaan vielä viides koulutus syksyille. Valmennusrenkaalle perustetaan myös oma Facebook-ryhmä.

Kouluttajiksi on saatu huippunimiä. Kauhavan koulutuksessa tahtipuikkoa pitelee pitkän linjan nomeharrastaja, Suomen Noutajakoiraajärjestön aluekouluttajakoulutuksista vastaava Barbro "Paapu" Fagerholm. Orivedellä koirakoita vie eteenpäin flattien Pohjoismaiden mestari 2014 Tarja Tuhola. Hämeessä haasteita koirakoille juonii moninkertainen Flattimestari, flatti- ja spanielikasvattaja Ville Suhonen, joka on voittanut myös himoitun Noutajamestari-tittelin. Syksyn kouluttajat eivät ole tätä kirjoittaessa vielä varmistuneet.

Valmennusrinki järjestetään osallistujille omakustannehintaan, niin että kouluttajan kulut peittyvät, noin 10-30 euroa per koulutus. Tarkka kustannus ilmoitetaan lähempänä.

Renkaaseen haetaan koiran tulosten ja vapaamuotoisen hakemuksen perusteella viimeistään 15.3.2019. Hakulomake ja tuoreimmat tiedot koulutuspäivistä löytyvät sivulta: www.flatti.net/toiminta/metsastyskoe/nome-valmennusrenkas. Valinnat tekee nome-toimikunta.

Toivomus on, että valmennusrinkiläiset osallistuisivat mahdollisimman moneen koulutuspäivään, mutta mukaan voi hakea, vaikka ei pääsisikään kaikkiin tapahtumiin.

Miksi valmennusrenkas on perustettu?

– Paikallisissa noutajakoiraajyhdistyksissä on koulutuksia taipumusko- ja alokasluokan tasolle asti, mutta sitten usein loppuu organisoitu koulutustarjonta. Haluamme auttaa innokkaita ihmisiä, jotka haluavat treenata koiransa tavoitteena KVA, kertoo Vesa Turunen. – Olisi hienoa, jos saataisiin jatkumoa flattikäyttövalioiden kunniakkaaseen joukkoon. Niitä ei kovin tiheään eikä paljon ole viime vuosina tullut, vaikka alemmissa luokissa on

”Toivomme, että saamme renkaaseen erittäin motivoituneita ihmisiä, jotka haluavat flattinsa kanssa huipulle, näyttämään mitä osaavat, kansainväliselle tasolle asti. Näytetään ruotsalaisille ja norjalaisille mihin suomalaiset flatit pystyvät.”

©Juho Pajari

hyviä, lupaavia koiria. Valmennusrenkaan tavoitteena on saada ohjaajia innostettua ja tuettua siihen viimeiseen rypistykseen, Vesa jatkaa.

– Flatteja näkyy turhan vähän kokeissa, sanoo Heli Pitkäjärvi flattikerhon nome-toimikunnasta. – Jos flatteja valioituisi enemmän, se myös innostaisi uusia noutajaharrastajia harkitsemaan useammin flattia nomekoiraksi. Vaikeahan se on uuden ihmisen tietää mihin flatti metsästyskoirana pystyy, jos on katso-massa koetta, ja se kokeen ainoa flatti sillä kertaa epäonnistuu, Heli perustelee.

– Haluamme, että harrastajat näkevät, että myös flatti on koulutettavissa käyttövalioksi, pohtii Vesa. – Valmennusrenkaaseen osallis-

tuminen vaatii määrätietoista, pitkäjänteistä treenaamista, Vesa korostaa. – Koulutuksissa annetaan apua ohjaajille, esimerkkejä ja malleja, jotta ohjaaja pystyy viemään koiraa eteenpäin kotona harjoitellessaan. Toivomme, että saamme renkaaseen erittäin motivoituneita ihmisiä, jotka haluavat flattinsa kanssa huipulle, näyttämään mitä osaavat, kansainväliselle tasolle asti. Näytetään ruotsalaisille ja norjalaisille mihin suomalaiset flatit pystyvät, Vesa kannustaa.

Valmennusrenkas toivottavasti jatkuu vielä tulevana vuosinakin. Oletko sinä vuoden 2020 treeniringin järjestäjä? Ota yhteyttä Vesa Turuseen: vesaturunen32@gmail.com.

Pentuvälitys

Hanna Hujanen 040 578 9523

Sanna Lahtinen 040 731 0831

Olemme toimineet pentuvälittäjinä vuodesta 2012 lähtien. Ota rohkeasti yhteyttä: pentu@flatti.net, tai tule nykäsemään hihasta kokeissa ja tapahtumissa, jos jotakin kysyttävää tulee mieleen.

Suomen sileäkarvaiset noutajat ry:n Pentuvälityksen sivuilta osoitteesta: www.flatti.net/pentuvälitys löytyy ohjeet kasvattajille pentueiden ilmoittamiseen pentuvälitykseen ja listat suunnitteilla olevista sekä astutetuista ja syntyneistä pentueista. Sivulta löydät ohjeita myös flattipennun ostajalle.

©Kaija Leinonen

Suomen sileäkarvaiset noutajat ry jäsenasiat ja tilitiedot

Jäsenasiat -> www.flatti.net/jarjesto/jasenasiat

Jäsenenä saat yhdistyksen jäsenlehden kotiisi 4 kertaa vuodessa sekä etusijan yhdistyksen järjestämiin kokeisiin, koulutuksiin ja tapahtumiin.

Jäsenmaksut 2019

Varsinainen jäsen 25€ / Perhejäsen 6€ / Pentuejäsen 10€ /
Liittymismaksu 15 € (ei koske pentuejäseniä) /

Kasvattaja saa 10% alennuksen ostaessaan Tervikemyynnistä Suomen sileäkarvaiset noutajat ry:n pentuvälityksessä oleville pennuille tarvikkeet pentupakettiin (pilli, pillinauha, dummy, talutin). Kasvattajan liittäessä uudet pennun omistajat pentuejäseniksi, saa uusi jäsen lahjakortin, jolla saa 10% alennuksen ensimmäisestä Tervikemyynnin ostosta.

Osoitteenmuutokset

-> www.flatti.net/jarjesto/jasenasiat/osoitteenmuutos

Osoitteenmuutoksesta voi ilmoittaa järjestön nettisivulla tai sähköpostitse: jasenasiat@flatti.net.

Kuvapankki

Flattiviestin toimituksella on kuvapankki, jonne jokainen voi ladata omia flattikuviaan rotujärjestön käyttöön (Flattiviesti, nettisivut, facebook). Julkaistuissa kuvissa mainitaan kuvaajan nimi. Kuvapankkiin pääset osoitteesta: www.flatti.net/flattiviesti/kuvapankki

Suomen sileäkarvaiset noutajat ry:n tilitiedot

Tarvikemyynti: FI45 5620 0920 4247 35

Jäsenmaksut: FI23 5620 0920 4247 43

Yleistili (näyttely, nome ja muut):

FI28 5620 0920 4247 50

OKOYFIHH

©Anna Mirafthabi

**Löydät meidät
myös Facebookista!**

Hallituksen uusi jäsen ja alue- toiminnan vastuhenkilö esittäytyy:

Olen Nina Onufriew. Asun Vantaalla mieheni ja kirjoittamishetkellä viimeisillään tiineenä olevan 4-vuotiaan Milan O'Flanagan Stracciatellan kanssa. Lehden ilmestymishetkellä arkeamme täydentää siis terhakkaiden pentujen hoito. Lapsemme ovat jo muuttaneet omilleen, mutta he ovat saaneet varttua flattien parissa, joita perheeseemme on kuulunut jo 20 vuoden ajan. Olen Suomen sileäkarvaiset noutajat ry:n Uudenmaan alueyhdyshenkilö ja ehtinyt vuosien aikana kokeilla monia lajeja koiriemme kanssa. Hauskaahan flatin kanssa on harrastaa. Mieluisimmaksi on kuitenkin muodostunut rodunomaiset lajit. Autan mielelläni uusia rodun löytäneitä koirineen harrastusten pariin. Otan myös mielenkiinnolla vastaan uuden pestin rotujärjestön hallituksessa.

Iloa ja energiaa talven rientoihin ja kevään odotukseen! - Nina

Pentu tuli taloon osa 3

Teksti: Aija Liikkanen

Kuva: Kaija Leinonen

Helinä-Keiju kasvaa...

Liian paljon kuljetaan Helinän ja Pesosen kanssa vain kolmistaan metsässä. Niinpä päätin alkaa tekemään katulenkkejä niin, ettei Pesonen ole mukana. Hämmästyttävää, kuinka juniorin olemus muuttui. Hämällään se ihmetteli maailmaa. En ollut arvannut, että Pesonen on niin turvallinen tekijä Helinän elämässä. Eräänä iltana oli hauska tapaaminen nuoren ranskanbuldogin kanssa. Helinä hämmästeli, että mikähän tuo on ja kaikki kuonon mutrut piti haistella. Hetken ihmetelyn jälkeen nuorisolla löytyi yhteinen sävel ja leikki olisi ollut valmis alkamaan.

Yksi huolenaihe on purenta ja varsinkin kulmahampaiden irtoaminen. Helinällä yksi kulmahammas irtosi hienosti, mutta muut uudet kulmurit kasvoivat lähes saman kokoisiksi kun maitohampaat – se huolestutti. Alkoi operaatio kulmahampaiden irrotus. Avuksi kutsuttiin vetolelu ja Pesonen. Siitä alkoi mainio leikki, maitohammas ei irronnut, mutta kivaa niillä oli. Seuraavaksi jätti-Raugh kehiin ja vimmattu luun purenta. Vilkaisu suuhun ja siellä hammas vielä nökötti, mutta hetkinen, hampaan juuressa näkyi hieman verta. Kokeilin hammasta ja sehän putosi kämmenelle ja samoin teki alapuolen hammas.

Hirmusti touhottaa tuo tyttö. Iltaisin, kun olen sohvanurkassa ja puhun puhelimessa, niin Helinä kiipeää selkänöjan kautta kasvoteni päälle ja yrittää kääntää huomion puhelimesta. Ei voi kuin nauraa ja siitäkö hän innostuu. Tyttäreni kun tulee kyläilemään, niin Helinä hyppii, hosuu ja heiluu. ”Äiti, voisit vähän kommentaa tuota Helinää, se on ihan mahdoton”. Mutta enhän minä voi, kun se on niin ihana.

Ollaanhan me opeteltukin asioita, malttamista, paikallaoloa, noutoja ja vähän kaikkea, mikä kuuluu noutajan elämään. Lisäksi ollaan opeteltu olemaan valjaissa, koska tar koitus on opettaa Helinä juoksemaan nästisti, kun lähden hiihtämään. Vieläkin on muistossa melkoinen kaatuminen, kun Pesonen kiskaisi minut suksilta nurin.

Kohta Helinä alkaa olla aikuisen koiran kokoinen. Turkki on kasvanut ihanan kiiltäväksi ja pituuttakin se on saanut. Oli aika nostaa Helinä pöydälle opettelemaan, miten trimmauksessa käyttäytyään. Kallu maku-palojen kanssa apuun ja korvien siistiminen alkaa. Siitä jatketaan kaulan karvoihin, tarkistetaan tassukarvat ja napsitaan vähän hännän hapsuja. Yllättävän rauhallisesti reagoi tämä neiti elohopea ja homma saatiin hoidettua.

Helinä-Keiju (vas.) ja siskonsa Eve

Tapaninpäivänä tehtiin mukava retki Asikkalaan tapaamaan Miiiaa, kasvattajaa ja siskoa. Evestä oli kasvanut nätti nuori neiti. Siskok-silla tuntui olevan tosi hauskaa. Koko päivä puhuttiin koirista ja koirat luultavasti omistajista. Lisäksi Helinä sai Miiialta talvitakin, joka on hyvä vetää päälle lenkin jälkeen.

Uuden vuoden juhla... hmmm... kotikatamme muuttuu paukkuvaksi, säkenöiväksi ja välähteleväksi. Nyt askarruttaa. Olen aina ollut tosi varovainen pentujen kanssa niiden ensimmäisenä uutena vuotena. Lämpu syytyi: mennään liittalan rauhaan Tuulan luo. Soitto Tuulalle ja niin aattona pakkasimme koirat ja kuohuviinipullon autoon.

Siellä eivät paukkuneet ilotulitteet ja saimme viettää rauhallisen ja mukavan illan ystävien kanssa.

Talvi on ihanaa aikaa. Koirat selkeästi rakastavat lunta. Helinä juoksee hirmu kyytiä edestakaisin lumessa, välillä sukeltaa lummeen ja pyörii ympäri. Juoksee jo yhtä kovaa kuin Pesonen. Helinä on Pesosen PT. Pesonen laihtuu ja kunto kohoaa ja ne jaksavat rallata ulkona monta tuntia.

– Aija

PS. Ostin muuten alennusmyynnistä pari uutta yöpaitaa Helinän tuhoamien tilalle.

Metsästyskoirien jäljestämiskokeiden (MEJÄ) tilastotietoutta kaudesta 2018

Teksti Mari Mamiä
Kuva Aino Pikkusaari

Vuonna 2018 MEJÄ-kokeiden suosio pysyi edelleen korkeana, vaikka laskua koekäynneissä näkyikin selvästi. Kaiken kaikkiaan koekäyntejä kertyi 3442 kappaletta, eli 173 käyntiä vähemmän kuin vuonna 2017 (3615 starttia). Luultavasti poikkeuksellisen kuuma kesä vaikutti osallistumisaktiivisuuteen erityisesti aloittelevien avoimen luokan koirien osalta. Lisäksi joitakin kokeita, erityisesti iltakokeita, jouduttiin kuumuuden vuoksi perumaan ja tämä vähensi osaltaan starttipaikkojen määrää. Huomattavaa laskua on tullut vain avoimen luokan koekäynneissä, sillä voittajaluokan viime kauden starttimäärä 2082 oli lähes sama kuin vuonna 2017 (2083 starttia).

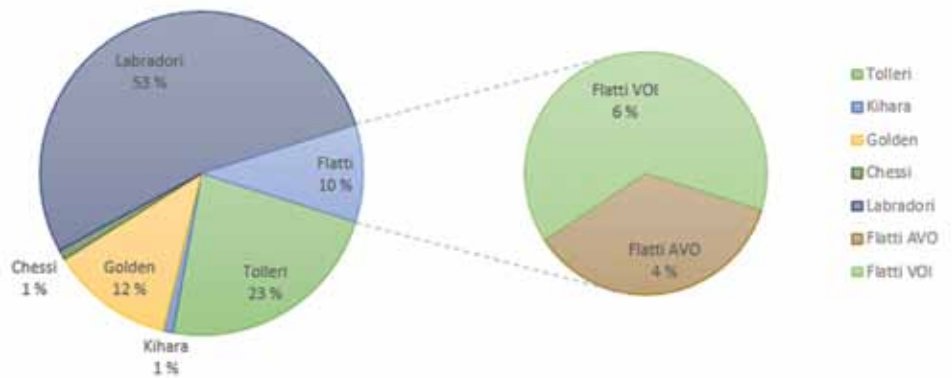
Edelleen MEJÄn valtarodut, eli noutajat ja spanielit (FCI ryhmä 8) sekä mäyräkoirat (FCI ryhmä 4) ovat omilla lukemillaan kaukana kärjessä, verrattuna muiden rotujen tai ryhmien koekäynteihin. Valtarotujen kahmiessa 2784 koekäynnillä 81% kaikista koeosallistumista, harppaavat muut rodut kuitenkin aimo loikan eteenpäin 658 startillaan edelliseen vuoteen verrattuna (619 starttia vuonna 2017). On kuitenkin huomattava, että muihin rotuihin lasketaan tässä kaikki muut FCI-ryhmät kuin FCI8 ja FCI4, joten populaation kokoon suhteutettuna näiden ryhmien osallistumisaktiivisuus MEJÄ-kokeisiin on edelleen häviävän pieni. Tarkastelussa selviää, että näissä muiden rotujen koekäynneissä suurimman potin 38% lohkaisee FCI ryhmä 3 (terrierit) 250 koekäynnillä ja terrierien koekäynneistä 191 (76,5 %) kirjataan vain viidelle rodulle: parsonrusselin terrierit 89 kpl, sileäkarvaiset ja karkeakarvaiset kettuterrierit 56 kpl, jackrusselinterrieri 24 kpl ja irlanninterrierit 22 kpl. Spanieleiden ja mäyräkoirien koemäärät pysyttelivät viime kaudella suunnilleen samalla tasolla kuin edellisellä vuonna, joskin molemmilla aivan pientä laskua koekäynneissä on havaittavissa.

Noutajien MEJÄ-vuosi 2018

Lukumääräisesti noutajat kävivät jälleen eniten MEJÄ-kokeissa yhteensä 437 eri koiran voimin 1205 startillaan, joka on kuitenkin 171 starttia vähemmän kuin edellisellä vuonna. Noutajista labradorinoutajat kävivät kokeissa eniten, 236 eri koiraa ja 639 koekäyntiä. Tämä on 81 starttia vähemmän kuin labadoreilla edellisellä vuonna. Toiseksi eniten noutajista osallistuivat novascotiannoutajat 277 starttia, 83 eri tollerin voimin. Sekin on 44 starttia vähemmän kuin edellisellä kaudella. Jo pelkästään labradorien ja tollerien koekäyntien väheneminen edelliseen kauteen nähden yhteensä 135 startilla kuittaa jopa 78% koekäyntien vähenemisestä! Kulustaisten noutajien starttimäärä, 148 starttia 60 kultsun voimin on niin ikään laskenut suhteessa edellisiin kausiin. Flattien osalta koestarttien määrä 117 oli lähes täsmälleen samalla tasolla kuin edellisellä vuonna (118 starttia vuonna 2017), mutta osallistuneiden koirien määrä oli huomattavasti laskenut vuoden takaisesta (51 flattia vuonna 2017). Kiharakarvaisilla noutajilla ja chesapeakekelahden noutajilla starttimääriä oli täsmälleen yhtä monta, molemmilla 12 starttia, mutta chessit näyttivät osallistuneen kiharoita enemmän voittajaluokkaan ja ovat myös menestyneet siellä kiharoita paremmin.

Flattien MEJÄ-vuosi 2018

Flateilla on erinomaisia ominaisuuksia ja lahjakkuutta haavoittuneen riistan verijäljen seuraamiseen. Niinpä flatteja toivoisikin nähtävän huomattavasti enemmän niin jäljestämiskokeissa kuin myös todellisissa haavakon jäljestämistilanteissa.

Noutajien MEJÄ-koekäynnit 2018

Sileäkarvaisista noutajista metsästyskoirien jäljestämiskokeisiin osallistui vuonna 2018 yhteensä 45 eri koiraa, jotka starttasivat yhteensä 117 kertaa. Kokeen alemmassa eli avoimessa (AVO) luokassa koekäyntejä kertyi flateille 42 starttia ja korkeammassa, voittaja (VOI) -luokassa 75 starttia.

Jäljestämisvalion arvon pökkasi vuonna 2018 yhteensä seitsemän flattia:

- FI MVA FI JVA EE MVA
Flatts Happy Lovergirl
- FI JVA Goofytroop's Secret Love
- FI JVA Majakkasaaren Oiva Toiva
- FI MVA FI JVA Metsävirnan Tunturihaukka
- FI MVA FI JVA SE JVA
Gilliam's Gold Fenix Forever
- FI JVA Peppermint Jewell Victoria
- FI MVA FI JVA SE JVA
Flatkiss Hottest Go-Getter

Onnittelut kaikille uusille jälkivalioille!

Noustaakseen MEJÄn voittajaluokkaan koira tarvitsee kaksi avoimen luokan ensimmäistä palkintoa (AVO1) sekä näyttelypalkinnon (laatuarvostelu). Jäljestämisvalion arvoon tarvitaan kolme ensimmäistä palkintoa voittajaluokasta (VOI1) vähintään kahdelta eri tuomarilta sekä näyttelystä vähintään laatumaininta hyvä vähintään 15 kk ikäisenä.

Aktiivisimmat MEJÄ-flatit 2018

Yhteensä 25 eri kasvattajan koiria on osallistunut viime vuoden aikana MEJÄ-kokeisiin. Kärkisija koekäyntien määrässä on kennel Peppermintillä 20 koekäynnillä neljän eri koiran voimin. Kennel Majakkasaaren kasvatit ovat käyneet mejä kokeissa 11 kertaa yhteensä 5 eri koiralla. Kennel Heilurihännän kasvaiteista kolme on osallistunut kokeisiin kaudella 2018 keräten yhteensä kahdeksan koekäyntiä. Kenneleillä Comics ja Korvenakan on molemmilla kuusi koekäyntiä kahden eri kasvattajan voimin. Kennelit Flatts, Goofytroop's ja Thörlhöhe ovat kaikki keränneet seitsemän tai enemmän koekäyntiä vain yhden koiran voimin. Noanarkin kennelillä koekäyntejä kertyi viisi kappaletta yhteensä kolmelle eri koiralle

ja Metsävirnan kennelin viisi koekäyntiä kirjattiin kahdelle eri koiralle. Harvahampaan kennelin kaikki neljä koekäyntiä kirjattiin samalle koiralle. Muilla kasvattajilla kokeisiin osallistuneita kasvatteja on yhdestä kolmeen ja koekäyntien yhteenlaskettu määrä jää kasvattajaa kohden alle neljään koekäyntiin.

Kaikkein eniten MEJÄ-kokeissa starttasi sku FI JVA Akiro von der Thörlhöhe 'Vesper' yhdellätoista startillaan. Toiseksi tässä starttimäärien vertailussa sijoittui skn FI JVA Peppermint Jewell Victoria 'Taika' yhdeksällä startilla ja kolmannelle sijalle ylsi skn FI JVA Goofytroop's Secret Love 'Heila' kahdeksalla startilla. Kaiki nämä kolme flattia sekä sku Majakkasaaren Oiva Toiva osallistuivat myös oman piirinsä piirinmestaruuskokeisiin. Taika ja Vesper onnistuivat myös nousemaan piirinmestaruuksista edelleen Suomen mestaruuskokeisiin.

Vuonna 2018 flattien MEJÄ-mestaruuden voitti skn FI JVA Goofytroop's Secret Love 'Heila'. Avoimessa luokassa Hirvipääksi kruunattiin sku Noanarkin Fregata Aquila 'Ässä'.

Noutajat MEJÄ Suomen mestaruuskilpailuissa

Noutajarotujen ylivoimaisuus mejässä ei muuttunut vuonna 2018 ja oikeutetusti noutajat pitävät paikkansa myös MEJÄ SM -tasolla. Vuosittain noutajia osallistuu SM-kokeeseen roduista eniten, eikä ole tavatonta noutajan voittavan Suomen mestaruuden. MEJÄ SM on järjestetty yhtäjaksoisesti vuodesta 1986 lähtien, jona aikana muu kuin lajin valtarodun edustaja ei ole voittanut mestaruutta kertaakaan. Spanieli on voittanut kokeen neljä kertaa, mäyräkoira seitsemän kertaa ja noutaja yhteensä 22 kertaa. Viime vuonna Tammelessa voittaja oli jälleen noutaja, kun lbn Kotilinnun Diiva kruunattiin Suomen Mestariksi. Myös kaksi flattia osallistui MEJÄ SM 2018 kokeisiin.

Voimme olla rodustamme ylpeitä, kun usean vuoden tauon jälkeen nähtiin jälleen flatti Suomen Mestaruuskokeen finaaliissa. Kovatasoisessa kokeessa skn Peppermint Jewell Victoria sijoittui neljänneksi! Hatut päästä flattikansa!

Surkeenjärvi, Korpilahti 10.-14.7.2019

Flattien Kesäleiri

Matkailutila Surkeenjärvi on mahtavan idyllinen paikka metsän keskellä, Surkeenjärven rannalla. Paikka on tunnettu myös erinomaisen maukaasta keittiöstään!

Kesäleiri on Suomen sileäkarvaiset noutajat ry:n vuosittain järjestämä tapahtuma, jossa tarjotaan koulutusta eri lajeissa torstaista sunnuntaihin. Leiri on tarkoitettu kaikille flattiharastajille vasta-alkajasta metsästäjään ja kokemattomasta kokeneeseen kokeissa kävijään. Leirillä osallistut erilaisiin koulutuksiin oman koirasi kanssa – oman kiinnostuksesi mukaan. Iltaisin vietetään flattihenkistä aikaa muiden leiriläisten kanssa. Ohjelmassa on myös erilaista järjestettyä toimintaa. Leiri sopii kaiken ikäisille ja tasoisille koirille. Ja jos et ehdi leireilemään moneksi päiväksi, niin voit osallistua koulutuksiin ja tapahtumiin myös päiväkävijänä.

Kesäleirillä tarjolla mm. NOME-, MEJÄ-, TOKO- ja Rally-TOKO -koulutuksia. Kouluttajiksi ovat jo lupautuneet:

• *Pipa Pärssinen* • *Kari Grönman* • *Barbro Fagerholm* • *Marko Saarni* • *Mika Toskala* • *Henriikka Kontturi* •
Koulutus- ja kouluttajatietoja päivitetään sitä mukaa kun ne vahvistuvat: www.flatti.net ja Fb:ssa Flattileiri 2019.

Iloittautuminen tapahtuu sähköisellä lomakkeella järjestön nettisivujen kautta. Kaikki leiriin liittyvät asiat, ruokailut, koulutukset ja majoitukset varataan samalla lomakkeella. Leirin hinta muodostuu majoitustavasta ja yöpymisten määrästä, ruokailuista sekä koulutusmaksuista. Tiedustelut: Tomi Nieminen, 041 490 7122, tomi.jere.nieminen@gmail.com.

Flattien Kesäleiri
10.-14.7.2019
Surkeenjärvi

Kesäleirin T-paita
kilpailun voitti
Janina Alankoja-
Kanervalan kuva.

*Leirillä järjestetään myös arpajaiset, ja leiripaita on tulossa!
Paitoja voi tilata ilmoittautumisen yhteydessä.*

Ilmoittautuminen avataan 1.4.2019!

***Merkkaa päivät jo nyt kalenteriisi!
Tervetuloa kaikki joukolla mukaan Flattien Kesäleirille!***

Surkeenjärvi, Korpilahti 10.-14.7.2019

Leirillä tapahtuu

Erilaisten koulutusten ja hauskojen illanviettojen lisäksi Flattileirillä on tarjolla monenlaista muutakin toimintaa:

Jalostustarkastus !

Jalostustarkastus perjantaina 12.7. – Riitta Niemelä ja Kirsi Nieminen

Kesäleirillä järjestetään virallinen jalostustarkastus, johon ovat tervetulleita eri-ikäiset flatit, urokset ja nartut (miehellään yli 9 kk) ja jalostustarkastuksessa voi käydä useammankin kerran, jolloin koiran kehityksestä voidaan saada tarkempi kuvaus. Jalostustarkastuksessa koirien rakennetta arvioidaan yksityiskohdittain rotumääritelmän mukaan. Ulkomuodon arviointi sisältää yksityiskohtaisen kuvauksen koiran rakenteesta. Tulokset kirjataan jokaisen tarkastettavan koiran lomakkeelle. Kysessä ei siis ole kilpailu eikä vertailu toisiin koiriin. Ilmoittautumismaksu: 1. koira 20€, saman omistajan 2. jne. koira 15€. Rajoitettu osanotto max 20 koira.

Silmä- ja polvitarkastus !

Kesäleirille suunnitellaan silmä- ja polvitarkastus lauantaina 13.7. klo 12:30 alkaen

Tarkastajana eläinlääkäri Miia Nyrhilä. Hinnat: silmät 65 €/koira, polvet 25 €/koira. Käteismaksu.

Huomioitavaa, että silmätarkastukseen osallistuvat koirat eivät voi osallistua iltapäivän koulutuksiin, johtuen tarkastuksessa käytettävistä silmätipoista. Sitovat ilmoittautumiset 31.5. mennessä: tomi.jere.nieminen@gmail.com. (Jos määrä jää alle 20 koiran, tarkki perutaan.)

Kesäleiri Open Show !

Perinteinen Kesäleirin Open Show järjestetään lauantaina 13.7.

Open Show on epävirallinen näyttely, jossa ei jaeta sertejä ja siihen voi osallistua myös sellaisen koiran kanssa, jolla on jokin viralliset näyttelyt estävä ulkomuodollinen virhe. Open Show on ennen kaikkea rento, epämuodollinen ja leppoisa iltapäivä kesäleirillä, yhdessä muiden flattiharrastajien kanssa. Kilpailuluokat: pennut alle 5kk, pennut 5-9kk, juniorit, nuoret, avoin, sert, käyttö, nome, valiot, veteraanit yli 8v ja superveteraanit yli 10v. Lisäksi palkitaan: paras lapsi ja koira, paras pari ja paras muun rotuinen koira. Osallistumismaksut: lapsi&koira ja paras pari 5€, kaikki muut luokat 8€/koira.

Leirillä järjestetään myös Mejäkoe 11.7. lisätietoja s. 17

Seuraa tarkentuvia tietoja: www.flatti.net ja Fb:ssa: Flattileiri 2019

Merkkaa päivät jo nyt kalenteriisi!

Tervetuloa kaikki joukolla mukaan Flattien Kesäleirille!

Vanhat & Viisaat

Vanhat ja Viisaat -palstalle kaivataan juttuja ja kuvia yli 10 vuotta vanhoista flateista. Palstan toimitus: Virpi Peltonen, virpi.peltonen@turkuflatti.net, puh. 040 589 3157. Ota rohkeasti yhteyttä Virpiin ja kerro oma Vanhat ja Viisaat -tarinasi. Vanhat & Viisaat -palstan tunnuksessa söpöstelee 16-vuotias flattirouva Sommarhill Cina, 'Beta'. Kuva: Sari Klemetti.

Takatapiolan Samu 'Samu'

Teksti ja kuva Anne Törmä

Samu on syntynyt 6.5.2006 Takalan Tapion kenneliin Keski-Suomeen, Mänttä-Vilppulaan.

Samu tuli meidän perheeseen juhannuspäivänä 2006. Meillä oli tietona, että meitä odottaa siellä yksi urospentu, mutta pentuja olikin kaksi, joista saimme valita. Kerkesin jo ääneen ajatella, että kuinka niistä osaa valita kun kyseessä oli kaksi täysin saman näköistä mustaa ihanaa nappisilmää. Tapio sanoi, että tehdään ensin paperityöt ja katsotaan sitten. Hän toi kummankin pennun nurmikolle eteemme. Oli poikkeuksellisen lämmin päivä, vaikka juhannus olikin, joten pennutkin olivat vähän läkähdyksissä. Niinpä toinen niistä lähti heti varjoon makoilemaan ja Samu istui eteemme ja tuijotti meitä ruskeilla nappisilmillään – joten siinä hän se sitten oli – Samu oli valinnut meidät. Näin meidän matka Kihniöön alkoi, ja Samun näkökulmasta katsottuna uuteen laumaan tutustuminen. Kotonamme Samua odotti meidän silloinen 10-vuotias Ekku-koira, samaa rotua hänkin. Jännitti hieman mitenkä Ekku ottaa vastaan pienen karvapallon, mutta hyvin se suhtautui Samuun.

Samu on ollut vilkas ja kekseliäs koira, niin kuin kaikki flatit tietääkseni ovat. Tarhasta karkailuja oli muutamia – ensin ihmettelimme mitenkä se oikein tapahtuu, kun töistä kotiin tullessani Samu tuli iloisena vastaan pihassa (missä lie aikaansa viettänyt). Myöhemmin selvisi, että sehän kiipeää kulmakohdista verkon yli, vaikka verkon korkeus on 180 cm. Onneksi ei ollut loukannut itseään.

Omat lapsemme ovat kasvaneet jo aikuisiksi ja lapsenlapsia on tullut elämäämme, mutta lapsiin suhtautuminen on aina ollut sydämellistä. Lasten ääniä kuullessaan Samu innostuu aina ja haluaa mennä häntä heiluen heitä tervehtimään; ei oikein tiedä heiluttaako koira häntä vai häntä koiraa.

Samun kanssa on metsästetty, pääasiassa on käyty sorsastamassa ja sen homman se on hoitanut erittäin hyvin. Noutanut ammutut sorsat ja tuonut ne isännälleen sekä kahlannut kaislikot ja hoidellut sieltä haavakot pois, muutamia sukeltamallakin. Uiminen onkin aina ollut erittäin mieluista. Mökillä vietetty aika on ollut yhtä polskuttelua. Myös autossa matkustaminen on mieluista. Tällä hetkellä laumaamme kuuluu myös 4-vuotias Nepa-koira, flatti hänkin.

Samu on siirtynyt viettämään ansaittuja eläkepäiviä keskimmaisen pojan seuraksi muutaman kilometrin päähän kotoa ja on sopeutunut

tähänkin hyvin. Käy kuitenkin usein kotona piipahtamassa. Askel on hieman lyhentynyt ja suurin into hiipunut, mutta innostuu aina kun ollaan lenkille menossa tai lähdössä autolla jonnekin.

Toivommekin, että saamme pitää Samun vielä mahdollisimman pitkään ilonamme, sillä tässä iässä jokainen päivä voi olla viimeinen. Luulenkin, että suuri sydämisempää koira saa hakea.

Uusia seikkailuja odotellen! – Anne, Samu ja muu lauma

Teksti ja kuva Hanna-Kaisa Koskinen

Celtair No Doubt, 'Alli'

Virkeä veteraani, RalliAlli

Jämsäläisessä pentuaitauksessa kävi kova vilinä, kun 12 pentua hakivat huomiota pentuja ihastelemaan tulleelta. Yksi söpöläisistä roikkui hihassani ja olenkin jälkeen päin miettinyt, että oliko se hihassa roikkuja Alli, joka sitten muutti luoksemme Harjavaltaan vuoden 2007 lopulla. Nimittäin kyseisen, RalliAllina tunnetun energiapakkauksen tapoihin kuuluu napata hihasta kiinni niin tuttuja kuin tuntemattomia vaatiakseen rapsutuksia.

Alli tuli kultaisen noutajan Rasmuksen kaveriksi ja rotuvalintaa olin jo pohtinut useita vuosia. Pohdittavina rotuina olivat hovawart, belgian-paimenkoira, sileäkarvainen noutaja ja snautseri. Sileäkarvainen noutaja veti pisimmän korren tehdessään minuun lähtemättömän vaikutuksen palveluskoirien SM-kisoissa Vantaalla. Vuotta en tarkalleen muista, mutta ihastuin tähän palveluskoirien joukossa olevaan ”mustaan lampaaseen” ja sen huumoria hersyvään olemukseen ja silmäkulmissa vilhtelevaan pilkkeeseen.

Vesi ja yllätykset vetävät puoleensa

Allista on ollut kaveriksi moneen tekemiseen. Retkeilyyn, hevostallille, hiihtoon, arkeen ennen lapsia ja myös lapsiperhearkeen. Alli on ollut aina sopeutuvainen ja kuin kala vedessä paikassa kuin paikassa. Vedestä puheenollen; uiminen on Allille yksi rakkaimmista asioista. Veteen on päästävä vaikka jäiden sekaan tai mitä kuraisimpaan ojaan. Hyvät mökikäiläurilla ovat varmasti mielekkäin jokakesäinen juttu.

Alli osaa myös järjestää pieniä yllätyksiä. Syksyisillä lenkeillä kohokohdikkaan Alli voisi luetella mädäntyeiden sienien päällä pyöriskelyn sekä vuodenajasta riippumatta toisten eläinten tai ihmisten ulosteisiin kellahtamisen. Yksi lempinimistä Paskalli eli Paskis ei liene turha.

Monipuolinen harrastuskaveri

Allia on ollut helppo ja kiva kouluttaa. Meillä on ollut aina hyvä yhteistyö. Taiparit saimme läpi parin vuoden iässä. Muutama nimestarttikin käytiin tekemässä, kotiin tuliaisena kolmoistulos. Varmasti olisimme päässeet pidemmälle, mikäli perheariki olisi antanut paremmin myöden. Harrastimme myös agilityä, mutta nopean koiran ja jalkojensa kanssa solmussa olevan ohjaajan yhteistyö oli jokseenkin haastavaa. Näyttelyissä olemme kiittäneet jonkin verran. Alli on Suomen muotovalio ja vuoden 2017 lopulla Tampereen näyttelyssä Alli sijoittui molempina päivinä ROP-Veteraaniksi. Sairasteluihin Alli ei ole juurikaan aikaansa tuhlannut. Muutamia tassuhaavoja ja hiivakorvia on hoidettu sekä vanhemmalla iällä patteja on ilmaantunut, mitkä ovat ainakin tällä hetkellä osoittautuneet rasvapateiksi.

Olen tullut siihen tulokseen, että rotuvalinta oli täysin oikea ja rakkaus tähän rotuun on tullut jäädäkseen. Reilu neljä vuotta sitten Eeti (Celtair It's So Easy) muutti meille. Alli ja Eeti ovat hauska pari. Niin erilaisia, mutta tavallaan hyvin samanlaisia. Alli on selvästi laumanjohtaja ja koirakaverien yhteisenlenkeillä pitää johtotähden paikkaa. Koirakaksikosta Alli on edelleen aktiivisempi ja kulkee kaikilla lenkeillä mukana. Ikä ei juurikaan paina, mitä nyt habitus on muuttunut pikkuisen mummu-maiseksi. Harmaata on tullut leukaan vasta vuoden sisällä. Karvapeite on muuttunut ja lihakset ovat vähän heikentyneet. Metsälenkeillä Allin kulkeminen on edelleen kevyttä ja kaunistavaa katseltavaa. Lenkit koirien kanssa ovat ehdottomasti yksi parhaimmista asioista elämässäni, koska niissä pääsee mukavasti irti työasioista sekä tietysti tuulettamaan omaa päätä, kun lapsiperheariki tuskastuttaa.

Elämäni koira

Tätä kirjoittaessani välillä on tuntunut kuin olisin muistikirjoitusta kirjoittamassa. Näin se valitettavasti on, että yhteinen aika vähenee vähemistään. Ikää on kuitenkin jo lähes 11,5 vuotta. Allin kanssa on koettu paljon kivoja asioita ja nautimme yhteiselosta niin pitkään kuin meille suodaan. Alli on meidän perheenjäsen, paras ystävä ja ennen kaikkea elämäni koira. Olen jo etukäteen monet itkut itkenyt ja olihan tämän kirjoittaminenkin itsessään aika tunteikas prosessi.

Mitä hihassa roikkumiseen tulee, niin kyllähän se vanha koira uusia temppeja oppii. Sillä roikkumisen lisäksi tapahtumaan ovat tulleet mitä mielenkiintoisimmat ääniefektit, joita on edes hankala kuvailla. Vanha ja viisas koira on myös oppinut hyppäämään sohvalle sen kummemmin lupia kyselemättä.

Kiitos kasvattajalle Jennille tästä upeasta hännänheiluttajasta! Ihanan koiran lisäksi olen saanut paljon kivoja kavereita ja tuttuja muista Celtair-koirien omistajista sekä muiden flattien omistajista. On ilo jakaa kokemuksia kanssanne näistä touhukkaista ystävistämme.

Hanna-Kaisa & Alli

Tyttökullat: Beta, Linni ja Ellie – kuulumisia

tamaankin). Beta näytti ruokailun suhteen myös oman johtajuutensa; hän ei suostunut juomaan kupista, jos Ellie oli juonut siitä, sillä se oli ”käytetty”, samanaikaisesti alkoi kyllä pikkuhiljaa juoda.

Ellie on aivan ihana flatti; mahtava luonne ja niin älykkäällä tavalla suhtautunut alusta lähtien Beta-mummoon. Ellie ei välttele, mutta pitää hienoisen välimatkan, kun taas Linniä pesee päästä ja korvista lähes taukoamatta. Betaa lipaisi alkuvuikkoina, mummo käänsi heti päänsä kuin sanoen: lopeta! Liikkuessaan Ellie katsoo tarkoin, ettei Betaa tönäise tämän nukkuessa, kun ohii kävelee tai sohvalle hyppää Betan ylitse. Nytemmin olen huomannut, että Beta antaa Ellien lipaista itseään myös hiukkasen ennen kuin kääntyy ja poistuu läheisyydestä – mummon hiljaista sopeutumista ja hyväksyntää, että Ellie kuuluu ”kotijengiin”... hyvä näin!

Vuosi vaihtui kevään toivossa Betallakin; ystävänpäivää ja 16-vuotissyntymäpäivää kohti käy tämä flattimummo melko varmoin, ajoittain hitain askelein tassutellen.

Viime syksy toi muutoksia Betan elämään, kävimme senioritarkastuksessa ja Betalla todettiin hypotyreoosi eli kilpirauhasen vajaatoiminta ja nyt sitten Thyroxinin voimalla jatkettu eteenpäin. Beta on piristynyt, nukkuu nyt päivisin vähemmän, olen huomannut. Munuaisarvot olivat myös hieman koholla; vanhoilla koirilla useinkin, kertoi eläinlääkäri. Jännittäen, pelonsekaisin tuntein menimme eläinlääkäriasemalle, ja mikä helpotuksen tunne, kun mummo saikin ihmettelyä ja ihastelua voinnistaan, lihaksistaan ja hyvästä selästään vanhalla koiralla. Suurta kiitollisuutta tunsin siitä, että saisin vielä hetken, lyhyen tai hieman pidemmän, jatkaa yhteistä eloa. Syntymäpäivää juhlimme nyt, ainakin ajatuksin, ihan joka kuukausi.

Betan elämä muuttui lokakuussa myös uudella ”paimennettavalla”, kun meille muutti 6v flattityttö Ellie, joka alkuun pisti Beta-mummon päähän vähän tuumaushommiin. Kultsumme Linni 10v hyväksyi Ellien joukkoon melko pian, Beta ei niinkään. Alkuun Beta oli ja eli kuin ei Ellietä olisikaan, ”välipitämättömän” kiinnostunut kuitenkin oli; seurasi pöydän alitse tarkoin missä uusi flattityttö oli ja mitä teki. Ulkoa sisälle tuleminen oli ensimmäiset viikot myös oma juttunsa. Beta ei suostunut ulko-ovesta sisälle tulemaan, vaan jäi tiukasti kököttämään rappukäytävään (piti monasti suorastaan vetää sisälle). Sisälle kun saatiin eteiseen, jäi paikalleen seisomaan kuin lumiukko, jollei eteinen ollut tyhjä.

Betan ruokailut ovat vanhemmiten olleet oma juttunsa; kotiruokaa rakastaa, nappulat kelpaavat öisin (kotiruokaa ell suositteli an-

Kolme kuukautta nyt melkein päivälleen näiden noutajatyttöjen yhteiseloa takana ja uskottoman hyvin nämä ”tyttökullat” ovat ryhmäytyneet, vaikka kaikki persoonaltaan niin erilaisia. Erilaisuus tässä koirien elämässäkin rikkautta! Välitön havainto kuitenkin selvä; kuka on Boss.

Päivä kerrallaan eletään Betan vointia seuraten. Tänään kaikki on hyvin, huomisesta emme tiedä kukaan – kevättä kohti, näin toivon.

Sari & Tyttökullat Beta, Linni ja Ellie

TOKO-viikonloppu 27.-28.4.2019 Asikkalassa

Flattien TOKO-mestaruuskoe la 27.4.

ALO, AVO, VOI, EVL. Raj. osanotto max 25 koirakkoa.
Tuomari Ralf Björklund

Mestaruus ratkotaan EVL-luokassa, mutta jokaisesta luokasta palkitaan paras sileäkarvainen noutaja! Rotumestaruuden yhteydessä kilpaillaan myös joukkumestaruudesta. Joukkueeseen voi kuulua 3-5 koiraa, joista vähintään yhden tulee osallistua VOI- tai EVL-luokkaan.

Ilmoittautuminen flateille 25.3.-7.4.2019.

Koepaikan varaukset sähköpostilla: flatti.toko@gmail.com.

Osallistumismaksu jäsenille 30 euroa, tilille: FI2856200920424750, viite: 270420193. Tiedustelut: Marianne Forsell, p. 050 400 1865.

Flattien TOKO-treenipäivä su 28.4.

Ilmoittaudu mukaan treenaamaan TOKOa flattimäisessä seurassa!

Ei varsinaista koulutusta, vaan päivä suunnitellaan osallistujien kesken ja treenataan yhdessä. Koepaikalla on mahdollisuus majoittumiseen, voit saapua paikalle jo perjantai-iltana.

Tiedustelut majoituksesta sekä ilmoittautumiset 7.4. mennessä
Miia Mäkijouppilalle: miia.makijouppila@gmail.com, p. 040 564 6453.

©Markku Kastepohja

ELÄINLÄÄKÄRIN KOTIKÄYNNIT UUDELLAMAALLA 050 5129490

**Liikkuva eläinklinikka
kotiovellesi tai treenikentälle.**

**Soita tai laita
viestiä ja kysy lisää.**

**ELL Laura Rajakallio
www.petmobiili.fi**

Kasvattajailmoitukset

Sileäkarvaisia noutajia metsästyksen ja harrastuksiin

Kennel Biehkan

Jori Saastamoinen, 040 5020644
jori.saastamoinen@gmail.com
kennelbiehkan.weebly.com

Blackpepoon

www.blackpepoon.com

Tarja Kolkka, Valkeala
040 706 6659
blackpepoon@gmail.com

www.dantaran.com

flatcoated retrievers

Dantaran

Laura Rajakallio
Kunnarilantie 55
02740 Espoo
050 535 6926

laura.rajakallio@gmail.com www.dantaran.com

Kennel Finnflats

Tuula Ehrman
0400 699 197
tuulaehrman@gmail.com

Heidi Vainio
0400 822 110
heidivainio@merityo.fi

www.finnflats.com

Flat i 50 år – Flatti 50 vuotta!

FLATTS kennel

Benita Björklund
Sandövägen 99, Östensö
68910 BENNÄS - PÄNNÄINEN
050 586 2128

flatts.kennel@multi.fi
www.flattskennel.weebly.com

FLAT POWER

FLATCOATED RETRIEVERS

Au ja Kimmo Vorobjev - Marianne Forsell www.flatpower.com

Huntstars

★ Kennel

★ Living home of Flat coated retrievers
★ Flatcoated retrievers
★ Flatcoated retrievers
★ Flatcoated retrievers

Kennel Kevätniityn

Ann Leskinen / Pietarsaari / 050-338 3562 / ann.l@luukku.com

Kasvattajailmoitukset

– Sileäkarvaisia noutajia kaveriksi metsälle ja harrastuksiin –

Minna Latva, Noutajantie
20780 Kaarina
puh: 0400 842 998
majakkasaaren@gmail.com
majakkasaaren.wixsite.com/flatit

Kennel Mei Dan
Sileäkarvaiset noutajat
näyttöön ja käyttöön
vuodesta 1997

.....

Nada Sandberg / Förby, Salo
040 7277922 / www.meidan.fi

Metsänpeiton kennel

<http://metsanpeiton.wixsite.com/metsanpeitonkennel>

Morrini Retrievers

Riitta Niemelä
Långvik
Kirkkonummi
040-7091133
riitta@morrini.net
www.morrini.net

KENNEL NINJATÄHDEN
FLATCOATED RETRIEVERS

Satu Marins
Vehkätäipale
P. 0400 415515
satu.marins@hotmail.com
www.ninjatahden.com

www.facebook.com/ninjatahden
IG: ninjatahden

Kasvattajaboxit Flattiviestiin

Kasvattajailmoitukset Flattiviestiin 15€/nro tai 40€/vuosi (4 nroa). Boxin koko 88x50 mm. Voit käyttää valmista kennelboxia tai lähettää vain haluamasi teksti ja kuva/logo, niin taitamme sinulle valmiin ilmoituksen.

Aineistot osoitteeseen: flattiviesti@gmail.com

Koiranäyttelyissä koiraihmissen asialla vuodesta 1995. Kauttamme saat monipuolisesti kaiken näyttelyihin, kotiin ja harrastamiseen. Sivuillemme on esiteltynä murto-osa tarjonnasta; ota rohkeasti yhteyttä ja kysy lisää tai tule tapaamaan meitä näyttelyyn. Löydät meidät myös facebookista!

tarja.dogfani@gmail.com
040 5009718
dogfani.fi

Dogfani

Sileäkarvainen noutaja, uros, FI40295/16 s. 29.6.2016
FI MVA LV MVA EE JMVA LV JMVA EEJV-17 RIGAW-18
Harvahampaan Next Episode

i. C.I.B C.I.E POHJ MVA FI MVA SE MVA(N) NO MVA EE MVA
LV MVA LT MVA BALT MVA HejW-11 JV-11 LVV-16
Almanza Barbour Goodiebag
e. FI MVA Harvahampaan Ingen-Inget-Inga

kasvattaja: Mikko Saastamoinen, omistaja: Heli Ronkainen

JUNIORISERTIT

02.06.2017 Tallinna, Viro Inga Siil
04.06.2017 Tallinna, Viro Bente Marker
04.11.2017 Tartto, Viro Grezegorz Weron
25.11.2017 Ramava, Latvia Juta Haranen

SERTIT

07.04.2018 Lahti, Helen Fox
06.05.2018 Polvijärvi, Hilkka Salohalla
26.05.2018 Joensuu, Kresten Scheel
27.05.2018 Joensuu, Pekka Teini
08.07.2018 Juva, Eeva Resko
10.11.2018 Riika, Latvia Benjamin Sanchez Garcia

NOU1: 08.07.2017 Lieksa, Vesa Turunen

Sileäkarvainen noutaja, naarttu, FI42710/13 s. 26.7.2013
FI MVA LV MVA Harvahampaan Little Tornado

i. C.I.B C.I.E POHJ TVA POHJ MVA FIN MVA SE MVA DK MVA
FI TVA EE MVA EE VMVA LT MVA SE TVA NO TVA
LT JMVA LV JMVA EE JMVA LTJV-07 EEV-14 EEV-14
SEVV-14 TLNVW-15 TLNW-15 Flat Power Criminal Intent
e. C.I.B FI MVA LT MVA
Harvahampaan Fool Or Clever

kasvattaja: Mikko Saastamoinen
omistaja: Jaakko ja Riikka Riissanen

SERTIT:

09.01.2016 Kajaani, Harri Lehkonen
01.05.2017 Hankasalmi, Vesa Lehtonen
17.03.2018 Joensuu, Maija Lehtonen

11.11.2018 Riika, Natalija Borodajenko

NOU1:

08.10.2017 Laukaa, Jari Hartikainen

Sileäkarvainen noutaja, uros, FI18162/15, s. 30.1.2015
C.I.B C.I.E FI CH EE CH LV CH LT CH BALT CH RU CH BY CH
UA CH SI CH LT JCH RKFV Mei Dan Lennartti

i. C.I.B C.I.E FI JV FI CH EE CH LV CH LT CH RU CH BY CH
RO CH SI CH BY GR CH Mei Dan Prosit
e. Mei Dan Bozic

kasvattaja: Nada Sandberg, omistaja: Marjatta Eivola

UA CH: 06.10.2018 LVIV, Ukraina, Zaza Omarov GE
SI CH: 19.01.2019 CELJE, Slovenia, Theo Leenen BE

Sileäkarvainen noutaja, uros, FI11701/12, s. 25.10.2011
C.I.B C.I.E FI CH EE CH LV CH LT CH SI CH RU CH BY CH
RO CH UA CH LTJW-13 SIW-15 Mei Dan Voltti

i. C.I.B FI CH EE CH LV CH LT CH BALTW-12
Mei Dan Tindastoll
e. C.I.E RU CH BY CH EEVW-16 Mei Dan Shiraz

kasvattaja: Nada Sandberg
omistaja: Marjatta Eivola

UA CH: 7.10.2018 LVIV, Ukraina, Tamara Sarmont BY

Sileäkarvainen noutaja, narttu, FI55302/16, s. 21.5.2016
FI MVA Almanza Exception With a Twist

i: SE MVA(N) NOJV-13 PMJV-13 FIJV-13 FIV-13
Caci's Lovely Prince Cace
e: C.I.E POHJ MVA FI MVA SE MVA(N) NO MVA
UA MVA MV-14 MV-15 NOV-15 EUV-17 MV-17 FIV-18
Almanza End of Discussion

kasvattaja: Ragnhild Ulin & Susanne Karlström, Ruotsi
omistajat: Anu & Kimmo Vorobjev, Marianne Forsell

SERTIT:

21.07.2018 Helsinki, Jetta Tschokkinen
07.10.2018 Hämeenlinna, Rune Fagerström
06.12.2018 Tampere, Pekka Teini

NOU1: 22.09.2018 Parola, Kari Silvennoinen

Valioilmoitukset

Valiopalsta on jäsenille ilmainen. Lähetä valio-ilmoituksesi osoitteeseen: flattiviesti@gmail.com lehden aineistopäivään mennessä.

Lähetä painokelpoinen, rajaamaton vaakakuva jpg-muodossa. Kuvan tulee olla mahdollisimman suuri (300 dpi, min. 1 Mt). Matalaresoluutioiset kuvat menevät printissä suttuisiksi, emmekä valitettavasti voi niitä käyttää.

Lähetä valiokoirasta kuvan lisäksi seuraavat tiedot:

- sukupuoli
- koiran tittelit + virallinen nimi
- rekisteritunnus + syntymäaika

- koiran isän tittelit + virallinen nimi
- koiran emän tittelit + virallinen nimi

- koiran kasvattajan nimi
- koiran omistajan nimi

- ko. valioarvoon vaadittavat tulokset:
pvm, paikka ja tuomari
- voit ilmoittaa myös koiran korkeimman tuloksen muista lajeista, esim. NOME-B ALO1, TOKO ALO1

Pidätämme oikeuden siirtää valioilmoituksen julkaisun seuraavaan lehteen. Kansainväliset valionarvot julkaistaan vasta vahvistamisen jälkeen.

Sileäkarvainen noutaja, narttu, FI24166/15 s. 25.3.2015
FI MVA EE MVA LV MVA LV JMVA EE JMVA
Majakkasaaren Sateenkaari

i: C.I.B Bruno Nemunas
e: FI MVA EE VMVA EE MVA LV MVA LT MVA BALT MVA
RU JMVA LV VMVA EE JMVA Majakkasaaren Ilo Ilona

kasvattaja: Minna Latva, omistajat: Aija & Joonas Laakso

SERTIT:

09.07.2017 Raasepori, Harto Stockmari
17.06.2017 Harjumaa Eesti, Larisa Kizina
19.03.2017 Riga Latvia, Natalija Borodajenko

NOU1: 15.10.2016 Kemiö, Jyrki Oikarinen

MEJÄ AVO1: 23.05.2018 Paimio, Taina Ketola
MEJÄ AVO1: 03.06.2018 Marttila, Marika Raittinen
MH Suoritettu 11.08.2018

Sileäkarvainen noutaja, uros, FI29872/14, s. 5.4.2014
FI MVA RU MVA RKFV Sniffens Alppien Puuteri

©Tiina Sudensalmi

i: POHJ KVA Waternuts High And Mighty
e: C.I.B, FI & EE MVA Metsävirman Kentuckian Snow

kasvattaja: Miia Suppanen-Olkkola
omistaja: Tiina ja Marko Peippo

SERTIT:

14.05.2015 Helsinki, Lena Danker-Höglund
29.05.2016 Iitti, Reia Leikola-Walden
12.05.2018 Mikkeli, Virpi Montonen
17.12.2017 Pietari, RU MVA* CACIB, RKFV, Rony Doedijns

NOU1: 19.9.2015 Kouvola, Ari-Pekka Fontell

*vahvistamaton

Rally-Toko, häh?

Rally-toko on laji, joka kehitettiin 2000-luvun alussa USAssa. Suomeen rally-toko tuli Ruotsista 2008 ja vuosi myöhemmin perustettiin Suomen Rally-toko yhdistys. Itse tutustuin lajiin talvella 2011. Tiina Lilja, joka myös oli se henkilö, joka toi lajin Suomeen, piti minulle ja kaverilleni pienen tutustumiskurssin Ikean parkkipaikalla. Vuosi myöhemmin osallistuin ensimmäisen kerran rally-toko kisaan koirieni kanssa. Pari vuotta myöhemmin, 2014, laji tuli viralliseksi lajiksi ja olin mukana järjestämässä lajin ensimmäiset SM-kisat Hangossa.

Vaikka olenkin ollut rallyn parissa monta vuotta, en ole mitenkään intohimoinen harrastaja. Se näkyy varmasti siinäkin, että olen edelleen se perusharrastaja, kun taas kaverini (joka oli mukana Ikean parkkipaikalla 2011) valmistui Rally-tokon tuomariksi jo ennen kuin laji virallistui ja on nykyään lajin ylituomari. Rally on aina ollut minulle kakkos- tai välillä myös kolmoslaji, mutta silti laji on todella kiinnostava ja innostava ja koen, että rallyssa on elementtejä jotka hyödyttävät koiriani monessa muussakin lajissa.

'Rally-tokossa on paljon elementtejä, jotka hyödyttävät koiria monissa muissakin lajeissa. Rally-toko on myös erittäin hyvä laji parantamaan ohjaajan ja koiran välistä yhteistyötä.'

Mikä sitten viehättää rally-tokossa? No, ensinnäkin vaihtuvat tehtävät. Rally-Tokossa on erilaisia tehtäväkylttejä ja kehään rakennetaan erilaisia ratoja näillä kylteillä. Alokasluokassa on yhteensä 34 kylttiä, joista käytetään pieni osa, 10–15 kpl, kisaradalla. Alokasluokan kyltit ovat enimmäkseen erilaisia käännoiksi, mutta joukossa on myös ns. pysäyttäviä kylttejä, missä koirakko pysähtyy tehtäväkyltin edessä ja suorittaa erilaisia tehtäviä, esim. koira istuu tai makaa ohjaajan sivulla tai koira siirtyy ohjaajan eteen istumaan ja sitten siirtyy takaisin ohjaajan vasemmalle sivulle joko ohjaajan selän takaa kiertäen tai suoraan edestä. On myös tehtäviä, joissa pujotellaan kartioita tai tehdään kahdeksikkoo kartioiden ympärillä. Tehtävät vaikeutuvat kun siirrytään alokasluokasta avoimeen luokkaan ja sieltä voittajaluokan kautta mestariluokkaan. Myös tehtäväkylttien määrä kisaradalla kasvaa ylemmissä luokissa.

Toinen asia mikä viehättää rally-tokossa on se, että myös kisoissa saa antaa rajoittamatta käskyjä, sekä suullisia että käsimerkkejä, ja saa myös kannustaa ja innostaa koiraa suullisesti. Alokasluokassa käsimerkit saa olla aika isojakin, mutta kun koirakko siirtyy ylempiin luokkiin, tulee käsimerkkejä pienentää. Käsimerkkejä saa käyttää vielä mestariluokassakin, mutta eleet eivät saa olla liian isoja ja käsimerkki ei saa jäädä päälle. Tokoilijalle, joka on tottunut, että käskyjä saa antaa vain tiettyjä määriä, tuntuu rally-toko ensin tosi oudolta, mutta suulliset keuhut ja innostamiset ei ole ollenkaan huono asia – moni tokoilija alkaakin harrastamaan rallya parantamaan ohjaajan ja koiran yhteistyötä.

Mitä pitää osata harrastaakseen rallya? Ensinnäkin koiran pitäisi osata seurata. Rallyssa seuraamisen ei tarvitse olla niin tiivis kuin TOKOssa tai PK-tottiksessa, mutta koiran pitää osata kävellä innokkaasti ohjaajan sivulla. Istuminen ja maahanmeno on myös hyvä osata, samoin esim. paikalla pysyminen, kun ohjaaja kävelee koiran ympäri. Käännoiksi on myös hyvä harjoitella, sillä niitä on paljon: oikealle ja vasemmalle, täyskäännoiksi oikealle ja vasemmalle sekä nk. saksalaisia täyskäännoiksi, on 270° käännoiksi (eli melkein kokonainen kierros mutta ei ihan) ja vielä 360° käännoiksi vasemmalle ja oikealle, eli käännytään kokonainen kierros ympäri. Alokasluokassa sallitaan, että käännoiset tehdään aika väljästi, mutta jo avoimessa luokassa tulee osata käyttää takapäätä, eli käännosten pitää olla tiiviitä. Takapäätä käyttöä on muutenkin hyvä treenata jokaisen koiran kanssa.

Alokasluokassa koira suorittaa radan hihnassa ja koira seuraa ohjaajan vasemmalla puolella kaikissa tehtävissä. Avoimessa luokassa seurataan edelleen pelkästään vasemmalla puolella ja tästä luokasta eteenpäin rata suoritetaan ilman hihnaa. Voittajaluokassa osassa tehtävistä koiran pitää osata seurata oikealla puolella ja myös suorittaa tehtäviä oikealla. Mukaan tulee erilaisia tehtäviä, missä koira vaihtaa sivua vasemmalta oikealle ja oikealta vasemmalle. Myös oikealla puolella seuraamista kannattaa alkaa harjoittelemaan heti kun koira osaa seurata vasemmalla. Mestariluokassa oikealla puolella seuraamista on enemmän ja koira suorittaa paljon erilaisia pysäyttäviä tehtäviä myös oikealla puolella.

Kun aloittaa rally-tokon harrastamisen, olisi hyvä aluksi tutustua tehtäviin ja sisäistää mitä niissä vaaditaan koiralta ja ohjaajalta. Kannattaa

harjoitella kaikki tehtävät ensin erikseen ja vasta sitten kun sekä ohjaaja että koira osaavat tehtävät, voidaan alkaa yhdistelemään niitä. Rataharjoitukset vaativat, että ohjaaja osaa lukea kylttejä ja myös muistaa miten tehtävät suoritetaan. Jos suullinen palkka ei ole koiralle riittävä, kannattaa treenien aikana käyttää myös nami/lelupalkkaa ja miettii etukäteen missä vaiheessa ja miten palkkaat koirasi. Kisaradalla ei saa käyttää nami- tai lelupalkkaa, joten jos sinulla on koira, joka on jo kisannut esim. TOKOssa tai agilityssä, eli koiran kanssa on treenattu kisakestävyyttä ja palkattomuutta, voit aika helposti tehdä kisamaisia rataharjoituksia. Mutta jos kisakestävyys ja palkattomuus ovat uusia termejä ja sitä ei ole treenattu koiran kanssa, kannattaa edetä hitaasti ja ensin suorittaa vain muutama kyltti ilman nami/lelupalkkaa. Ja koska suullista palkkaa saa käyttää myös kisaradalla, kannattaa sitä hyödyntää. Vaikka alokasluokan kisaradalla on vain se 10-15 tehtäväkylttiä, kannattaa ennen kisaamaan lähtemistä harjoitella myös ratoja, joissa on jopa 20 kylttiä. Jos koira jaksaa harjoituksissa keskittyä ylipitkiin ratoihin, tuntuu varsinainen kisarata koirasta tosi helpolta.

Rally-tokossa halutaan, että koiralla ja ohjaajalla on yhdessä hauskaa radalla. Jokaisessa kisassa tuomari voi palkita yhden koirakon/luokan Tuomaripalkinnolla. Jokaisella tuomarilla on tietysti omat kriteerit tälle palkinnolle, mutta aika usein tuomari palkitsee sen koirakon, jolla on radalla hauskaa yhdessä. Se ei välttämättä ole se koirakko, joka sai hyvät pisteet, vaan voi olla se, joka jostain syystä epäonnistui, mutta silti koirakon hyvä yhteistyö näkyi suorituksessa. Tämä on myös yksi syy minkä takia rallyssa on niin iso rotukirjo – koiran ei tarvitse olla esim. tietyn kokoinen tai erityisen nopea tai ketterä, vaan tärkeintä on se, että koiran ja ohjaajan välinen hyvä yhteistyö näkyy radalla. Rally-toko sopii siis kaikille!

Kirjoittaja Jeanette Wikman on Rally-toko-harrastaja vuodesta 2011 ja Rally-toko-koetoimitsija vuodesta 2014. Hän oli vastaava koetoimitsija Rally-tokon SM-kisoissa 2014. TOKO:n parissa vuodesta 2004. TOKO-koetoimitsija, -koulutusohjaaja ja -liikkeenohjaaja. Hän on toiminut liikkeenohjaajana useissa arvokokeissa mm. SM-finaalissa 2011, 2017 ja 2018, PohjM-kisoissa 2012 ja 2016, FMBB 2014 ja MM-kisoissa 2014. VEPE-harrastaja vuodesta 2009, VEPE-koetoimitsija ja -koulutusohjaaja. Perheeseen kuuluu lisäksi TOKO:n ylituomari Ralf Björklund ja flatti Noanarkin Bison Bonasus "Pixel" sekä labradorinnoutajat Sherbert's Ice Crystal "Isa" ja Brufinn True Princess "Fliss", joiden kanssa harrastetaan aktiivisesti em. lajeja.

Tarvikemyynti

Tarvikemyynnistä kaikkea kivaa harrastuksiin!
Katso tuotekuvat: www.flatti.net/tarvikemyynti

Koko valikoima ja tulevat uutuustuotteet löydät osoitteesta: www.flatti.net/tarvikemyynti. Tarvikemyynti on mukana myös useissa yhdistyksen tapahtumissa – lisätietoa nettisivuilta.

DUMMYT

Kanidummy 3kg, vihreä	35,00
Dummy 1kg, punainen	15,00
Juhlavuoden dummy 250g	9,00
Firedog 250g	9,50
Firedog 500g	9,50
Dummy punainen	9,50
Dummy pentu 100g	7,00
Dummy juniori, lajitelma	7,00
Dummy pentu, lajitelma	5,50
Kanidummy 1kg	20,00
Dummy omalla tekstillä (minimitilaus 10 kpl)	16,00

TALUTTIMET & PILLIT

Noutajatalutin 2m, beige, ruskea, sininen, vihreä	13,00
Koulutus/näyttelytalutin, musta, ruskea, valk., pinkki	8,00
Acme-pilli 211,5 useita värejä	10,00
FCR-pillihihna	3,00

TREENILIIVIT

Koot: miehet S ja L, naiset M ja L	75,00
------------------------------------	-------

MUUTA

Rotumääritelmävihko	12,00
Hihamerkki	3,00
Tarrat	2,00
Numerotasku, vaal.pun., viininpun., sin., ruskea, musta	5,00

Tilaaminen on helppoa: Tilaa tuotteet osoitteesta tarvike@flatti.net. Tilatessasi tuotteita ilmoita nimesi, osoitteesi, sähköpostiosoitteesi, puhelinnumerosi sekä tilattavat tuotteet ja kappalemäärät, vaatteissa koot ja värit, sekä jäsennumerosi (löytyy esim. Flattiviestin osoitetarrasta). Saat tilauksesi mukana viitteellisen laskun, jossa näkyvät sekä tuotehinnat että postituskulut. On erittäin tärkeää, että maksaessasi käytät laskun viitenumeroa. Toimitusaika on noin 2 viikkoa. Laskun eräpäivä on 14 päivää laskun päiväyksestä. Pidätämme oikeuden hinnan muutoksiin.

Flattiviesti 2019

Seuraava Flattiviesti, nro 2/2019, ilmestyy 8.5. Lehteen tulevat aineistot pyydämme lähettämään osoitteeseen flattiviesti@gmail.com 5.4. mennessä.

Kuvamateriaalia lehden käyttöön voi toimittaa myös kuvapankkien kautta. Tekstitiedostot rtf- tai doc/docx-muodossa. Kuvien tulee olla resoluutioltaan 300 dpi ja jpg-, pdf- tai tif-muodossa. Matalaresoluutioiset kuvat menevät printissä suttuisiksi, emmekä voi valitettavasti niitä käyttää. Jos olet epävarma kuvien/aineistojen laadusta, niin ota yhteyttä Flattiviestin toimitukseen ja katsotaan yhdessä materiaalit kuntoon.

Flattiviesti aikataulu 2019:

- Nro 1/2019 ilmestyy 22.02.2019 – aineistopäivä 21.01.2019
- **Nro 2/2019 ilmestyy 08.05.2019 – aineistopäivä 05.04.2019**
- Nro 3/2019 ilmestyy 25.09.2019 – aineistopäivä 23.08.2019
- Nro 4/2019 ilmestyy 11.12.2019 – aineistopäivä 08.11.2019

Juniorimestaruus & Flattikisälli 21.-22.9.2019

Tuomarit näyttelyosuus:

Kirsi Nieminen (Juniori), Anett Finnig (Kisälli)

Tuomarit koeosuus:

Lotta Vuorinen (Juniori), Tobina Nyman (Kisälli)

Juniorimestaruus on epävirallinen koe alle 24 kk vanhoille sileäkarvaisille noutajille. Kisälli on virallinen NOME-B-koe alokasluokassa.

Lauantaina 21.9. on sekä Juniorimestaruuden että Kisällin näyttelyosuus. Tämän jälkeen siirytään maastoon koeosuuteen.

Kisällikoe jatkuu sunnuntaina 22.9.
Huom! Startti vain yhtenä päivänä.

Ilmoittautumiset:

17.8.-7.9.2019, koekalenteri.snj.fi

Tervetuloa Korialle!

Tiedustelut:

Piia Piiparinen, puh. 040 8314848

Mäntän Talvinome 9.3. & Pirkan Damit 6.4.

Mäntän Talvinome 9.3.2019

Pirkan Damit 6.4.2019

Suomen sileäkarvaiset noutajat ry lähettää molempiin tapahtumiin kolmen koirakon joukkueen.

Sekä Talvinomeen että Pirkan Dameihin voi osallistua koira, jolla ei ole avoimeen luokkaan (NOME, WT) oikeuttavia tuloksia. Lisäksi Pirkan Dameissa koiran tulee olla alle 22 kk. Molemmat ovat epävirallisia kilpailuja.

Jos kiinnostuit ja haluat tulla mukaan joukkueeseen, niin viimeinen ilmoittautuminen Talvinomeen on 23.2. ja Pirkan Dameihin 11.3.2019.

Rohkeasti

ilmoittautumaan!

nome+joukkueet@flatti.net

NOME-treeniä talvella?

Teksti: Maija Sulonen

Perusasiat kuntoon monipuolisella neliöharjoituksella

Talvella NOME:n treenaaminen usein unohtuu. On pakkasta, damit uppoaa hankeen ja pimeäkin tulee aikaisin. Muut harrastukset tuntuvat mukavammilta ja välillä on kiva jäädä vain sohvalle lämmittelemään.

Talvi on kuitenkin mitä parhainta aikaa perusasioiden hiomiseen. Kun talven aikana laittaa pillitykset, seuraamiset ja muut ”tylsät” asiat kuntoon, on keväällä kiva aloittaa lajitreenit tottelevaisen ja toimivan koiran kanssa.

Hyvä ja monipuolinen harjoitus on neliö. Tähän kelpaa mikä tahansa aurattu (tai auraamaton, jos haluaa samalla fyysikkatreeniä) pelto tai parkkipaikka. Lisää haastetta tehtävään saa viemällä harjoituksen metsään tai muuhun paikkaan, jossa tulee maaaston muutoksia.

Ota koira perusasentoon. Pudota tai heitä, koiran tasosta riippuen, dami eteenne. Käänny ympäri ja lähde seurauttamaan koira pois päin damista. Koiran tasosta riippuen voit pysähtyä joko muutaman askeleen jälkeen tai vasta pidemmän matkaa kuljettuasi. Mikä sitten on oikea matka? Tarkoitus on että koira kykenee luopumaan takanaan olevasta damista. Tällöin se ei enää vilkuile taakseen eikä pysähdyksessä yritä kääntyä kohti damia vaan pysyy ohjaajansa sivulla ja seuraa häntä sujuvasti. Jätä koira istumaan uuteen pysähdyspaikkaan ja jatka itse kävelyä eteenpäin. Sopivan matkan päässä pysähdy ja käänny kohti koira. Jos koira pyrkii ennakoimaan tulevaa niin kävele takaisin sen luo, palkitse se paikalla pysymisestä ja kävele uudestaan kauemmas koirasta. Kun koira pysyy paikallaan rauhallisena eikä pyri ennakoimaan luoksetuloa, kutsu se luoksesi. Tee luoksetulokäskystä sen houkuttelevampi (pilli, sanallinen käsky, käsimerkki, peruuta itse pois päin) mitä kiinnostuneempi koira taakse jätetystä damista on. Tämän jälkeen voit joko hakea damin itse tai antaa koiran noutaa sen. Mitä kiihkeämpi koira on, sen useammin ohjaajan kannattaa itse hakea dami.

Toista tämä harjoitus kunnes olet saanut rakennettua koiralle neliön, jonka jokaisessa kulmassa olette käyneet yhdessä tiputtamassa damin. Jatkossa voit muunnella tehtäviä, joita damien välillä tehdään. Joskus koira kutsutaan luokse. Joskus se saa lähihakupillityksen, toisinaan taas se pysäytetään kesken luoksetulon ja lähetetään taakse. Joskus voitte vain kulkea yhdessä neliön ja tiputella jokaiseen kulmaan damin. Ja seuraavalla kierroksella keräätte ne jälleen yhdessä pois.

Neliön sivujen tehtäviä voi soveltaa loputtomiin. Tärkeintä on oppia lukemaan koira ja yllättää se joka kerta. Eli koskaan koira ei saa tehdä sitä mitä se odottaa, vaan ohjaaja päättää aina tehtävän.

Harjoituksessa tulee paljon vierellä kulkeamista. Koiran tason mukaan koira voi kulkea joko vapaana tai kytkettynä. Mikäli joudut jatkuvasti puuttumaan koiran kulkemiseen

vapaana, on parempi kytkeä se. Tällöin ohjaaja pääsee palkitsemaan koira oikeasta suorituksesta eikä käveleminen mene painimiseksi narunpäiden välillä.

Harjoituksessa vahvistetaan vierellä kulkemisen lisäksi paikalla oloa ja pillikäskyjen erotte-lua. Asioita, jotka helpottavat suuresti lajiharjoittelun sujuvaa etenemistä sitten keväällä, kun ilmat ovat jälleen otollisemmat.

’Talvi on mitä parhainta aikaa perusasioiden hiomiseen. Kun talven aikana laittaa pillitykset, seuraamiset ja muut ’tylsät’ asiat kuntoon, on keväällä kiva aloittaa lajitreenit tottelevaisen ja toimivan koiran kanssa.’

Kirjoittaja Maija Sulonen on ammatiltaan eläinalan opettaja ja ammattitutkinnon suorittanut eläin-kouluttaja, jolla on oma eläinten koulutuspalvelu, M-Tiimi. Noutajataustaa löytyy viiden labradorin verran ja kotoa löytyy myös saksanseisöjä. Maija on pitkän linjan noutajaharrastaja ja -kou-luttaja ja toimii myös Suomen noutajakoiraajärjestön aluekouluttajana.

Flattien talvikuvauksessa onnistuminen

Mustan ja valkoisen kontrasti ei ole se kaikkein helpoin kuvattava. Eikä tumman maksanruskea flattikaan ole vitivalkeisen kanssa monesti yhtään sen helpompi yhdistelmä. Mikäli lumen puhki palamiselta onnistuu välttymään, on koiran paikalla usein epämääräinen tumma möhkäle. Kuulostaako tutulta? Tässä jutussa kerron omat vinkkini talvikuvissa onnistumiseen.

Mikä sitten tekee onnistuneen talvikuvan? Talvi on siitä hienoa aikaa, että kauniita kuvauspaikkoja löytyy vähän joka puolelta. Lumikuorrutus tekee ihmeitä maisemalle muuttaen tavallisesti risuiset ja hieman ryteikköisetkin alueet kauniin pehmoisiksi. Kesällä kuvaan hyvin harvoin metsässä, sillä silloin kuvien taustalle eksyy lähes aina ei toivottua risukkoa, joka täytyy jälkikäteen editoida työläästi pois. Talvella samaa ongelmaa ei ole, joten metsässä tulee liikuttua kameran kanssa paljon enemmän. Keskitalvella päivät hämärtyvät todella äkkiä, erityisesti jos päivä on tasaisen pilvinen. Itse suosin kuvaamista mahdollisimman valoisaan aikaan päivästä, etenkin jos tarkoituksena on ottaa vähänkään vauhdikkaampia kuvia. Tämä tarkoittaa monesti sitä, että kuvaan pimeimpään vuodenaikaan vain viikonloppuisin. Pilvettömänä päivänä kannattaa vältellä suoraa auringonvaloa, mutta jo laskuvaiheessaan oleva ilta-aurinko tarjoaa todella kauniin valaistuksen kuviin.

Suosin oikeastaan kaikissa kuvissani alivalvottamista milloin mistäkin syystä, mutta tal-

vikuissa se on erityisen tärkeää, jotta lumen puhki palamiselta voidaan välttyä. Mikään ei ole kurjempaa, kuin muutoin täydellisesti onnistunut kuva, jonka tausta on palanut korjauskelvottomaksi. Alivalvottamista kannattaa kuitenkin tehdä vain sen verran, ettei lumi pala puhki, jotta varjojen avaaminen ei heikennä kuvan laatua liikaa. Jälkikäsitteilymetodini on hyvin yksinkertainen ja noudattelee pitkälti samaa kaavaa kuvauksesta toiseen. Olen tehnyt Lightroomiin valmiin asetuskokoelman, ”presetin”, jonka laitan jokaiseen kuvaan. Nämä pohja-asetukset keskittyvät varjojen avaamiseen sekä lämmön, selkeyden ja kontrastin lisäämiseen ja ne luovat pohjan lopuille muokkauksille. Pohjasäätöjen jälkeen säädän kuvan kirkkautta ja valkotasapainoa, kirkastan silmiä, poistan valtaosan sinisyydestä ja lisään muiden värien saturaatiota. Talvikuvien jälkikäsitteilyssä haastavinta on tuoda kuvaan riittävästi kirkkautta ilman että koirasta tulee väreiltään liian hailakka. Toisinaan kuvaan eksyy myös jotain ylimääräistä, kuten hihnan pätkä tai

ohjaajan käsi. Ne poistan lopuksi Photoshopin kloonaustoiminnolla.

Tätä nykyä, kun kuvaustekniset asiat ovat enimmäkseen hallussa, on minulle haastavinta löytää inspiraatiota talvikuviin. Rakastan kirkkaita värejä, joten mustavalkoisuus ei ole kovin inspiroivaa. Tasaisen valkoista maisemaa voi piristää rakentamalla rekvisiitaksi vaikkapa pienen lumiukon tai -lyhdyin. Metsästä voi myös löytää kauniisti kaartuvan lumisen oksan tai nätin pienen lumipeitteisen kuusen, jotka tuovat mainion lisän kuviin. Hento lumisade näyttää myös kivalta kuvissa, joskin se saattaa toisinaan tehdä tarkentamisesta hankalaa. Liiallista valkoisuutta voi pakkoilla esimerkiksi lisäämällä mukaan värikkään damin, lelun tai bandanan. Kylmimpiä säitä varten neulotut palttoot piristävät nekin väritöntä ilmettä. Musta flatti näyttää hyvältä räväkämmänkin värin kera!

*Julia Romanov Pawtography
juliaromanov.com*

Suomen sileäkarvaiset noutajat ry:n yhteystiedot

HALLITUS 2019

Puheenjohtaja

Mari Mamia
Stor-Rösintie 66, 01150 Söderkulla
p. 050 4586770, puheenjohtaja@flatti.net

Varapuheenjohtaja

Marjut Sirén
Espoo, p. 050 4116245

Sihteeri (ei hallituksen jäsen)

Tanja Aunela
Iiriskuja 18A, 20320 Turku
p. 0400 939076, sihteeri@flatti.net

Anne Haverinen

Paltamo, p. 044 3601152
kennelregalerazza@gmail.com

Nina Onufriew

p. 041 4331959
nina.onufriew@gmail.com

Piia Piiparinen

Koria, p. 040 8314848
flatti87@gmail.com

Tomi Nieminen

Elimäki, p. 041 4907122
tomi.jere.nieminen@gmail.com

Aija Laakso

Paimio, p. 0400 594491
aija.tommila@raide.info

Varajäsenet

Raisa Hartikainen
Kolari, p. 040 7547760
raisaharti@gmail.com

Miia Koski

Porvoo, p. 050 4582157
koski_miia@outlook.com

TOIMIHENKILÖT 2019

Taloudenhoitaja

Marjatta Eivola
Vaahterakuja 2 D 11, 21250 Masku
p. 050 5543183
marjatta.eivola@gmail.com

Jäsensihteeri

Heidi Vainio
Leikluodontie 130, 23310 Taivassalo
p. 0400 822110, jasenasiat@flatti.net

Tarvikemyynti

Heidi Vainio
Leikluodontie 130, 23310 Taivassalo
p. 0400 822110, tarvike@flatti.net

Pentuvälittäjä

Hanna Hujanen
p. 040 5789523, pentu@flatti.net

Pentuvälittäjä

Sanna Lahtinen
p. 040 7310831, pentu@flatti.net

Kiertopalkinnot

pisteiden laskeminen
Sari Hagström, p. 0400 514215
flatti.kiertopalkinnot@gmail.com

Kiertopalkinnot

palkintovastaava
Tomi Nieminen, p. 041 4907122
tomi.jere.nieminen@gmail.com

Webmaster

Markku Kastepohja, 040 6650566
webmaster@flatti.net

Varainhankinnan koordinaattori

Miia Koski, p. 050 4582157
koski_miia@outlook.com

ALUEYHTEYSHENKILÖT

Kaakkois-Suomi: Tiina Sudensalmi
p. 040 5156133, sudensalmi@kolumbus.fi

Kainuun alue:

Anne Haverinen, p. 044 3601152
kennelregalerazza@gmail.com

Keski-Suomi (Jyväskylä):

Mika Toskala, p. 040 5649053
mika.toskala@elisanet.fi

Keski-Suomi (Jämsä):

Riitta Koivisto
p. 040 5446697, riitta.koivisto@gmail.com

Keski-Suomi (Mäntän seutu):

Janne Järvinen, p. 050 3778880
janne68jarvinen@gmail.com

Oulun alue:

Henna Mikkonen
p. 044 5400609, hennamik@gmail.com

Pirkanmaa:

Tarja Tuhola
p. 040 5151932, vilpputuhola@yahoo.com

Rovaniemi:

Jarmo Vaarala
p. 040 8218392, jarmo.vaarala@ramk.fi

Satakunta:

Maija Jokela
p. 040 4120392, maija.jokela@pori.fi

Savon seutu:

Aleksi Rauhanen, p. 040 5279097
aleksi.rauhanen@gmail.com

Uusimaa:

Nina Onufriew
p. 041 4331959, nina.onufriew@gmail.com

Vaasan alue:

Heidi Troberg
p. 040 5365174, trobergheidi@gmail.com

Varsinais-Suomi:

Mia Jaakola-Siimes
p. 050 3764517, mia@maahismaen.com

TOIMIKUNNAT 2019

FLATTIViesti

flattiviesti@gmail.com

Päätoimittaja:

Mari Mamia
Toimitussihteeri: Jaana Kontto
Taitto: Elisa Pekki

Valioilmoitukset:

Tanja Mattila, flatti.valiot@gmail.com

JALOSTUSTOIMIKUNTA

jalostus@flatti.net

Puheenjohtaja:

Kirsi Nieminen
p. 0400 641866, kirsi@kennelheilurihännän.fi

Sihteeri:

Tuula Niva
p. 040 5045165, tuulaniva@gmail.com

Jäsenet:

Laura Rajakallio, Anne Kolsi,
Jenni Juvén, Riitta Niemelä, Miia Suppanen

MEJÄ-TOIMIKUNTA

meja@flatti.net

Puheenjohtaja:

Miia Koski
p. 050 4582157, koski_miia@outlook.com

Sihteeri:

Liisa Keränen
p. 040 5921296, liisam@kolumbus.fi

Jäsenet:

Mari Mamia, Marko Saarni,
Joonas Laakso

NOME-TOIMIKUNTA

Puheenjohtaja:

Minsu Rauramo
p. 0400 429949, nome@flatti.net

Jäsenet:

Heli Pitkälä, Vesa Turunen,
Marko Mikkilä, Emmi Kiviluoma, Laura Ranki

NOUTAJAKOIRAJÄRJESTÖJEN

YHTEISTYÖTOIMIKUNTA

Mari Mamia (varsinainen jäsen)

Minsu Rauramo (varajäsen)

NÄYTTELYTOIMIKUNTA

nayttely@flatti.net

Puheenjohtaja:

Piia Piiparinen
p. 040 8314848, flatti87@gmail.com

Sihteeri:

Nina Skyttä
p. 0400 435 737, nina@skoude.com

Jäsenet:

Satu Marins, Tomi Nieminen,
Anni Vornanen, Katja Korhonen, Liisa Jyväskylä,
Tanja Mattila

PK-YHTEYSHENKILÖ

Camilla Peura

p. 050 4071862, camilla.peura@gmail.com

ULKOMUOTOTUOMARITOIMIKUNTA

Puheenjohtaja:

Riitta Niemelä
p. 040 7091133, riitta@morrini.net

Jäsenet:

Heli Siikonen, Kirsi Nieminen,
Katja Korhonen

 BOZITA

ROBUR

SWEDISH FUNCTIONAL QUALITY

Together
with nature
since 1903

Bozita Robur on Ruotsissa valmistettu superfunktionaalinen koiranruoka. Luonnollisista raaka-aineista valmistettu korkealuokkainen ravinto vahvistaa kehon omia toimintoja. Kun haluat antaa koirallesi parhaat mahdolliset edellytykset - täytä sen kuppi aterialla joka on täynnä luonnon omaa voimaa.

www.bozita.fi